

حول حالنا الی احسن الحال

آرزوهای خوب برای سینمای ایران

افزایش ۱۲ هزار صندلی به ظرفیت سینماهای کشور

پرونده حوزه هنری و فجر سی و پنج

تمرکز زدایی از پایتخت و کشف استعداد های جوان و انقلابی

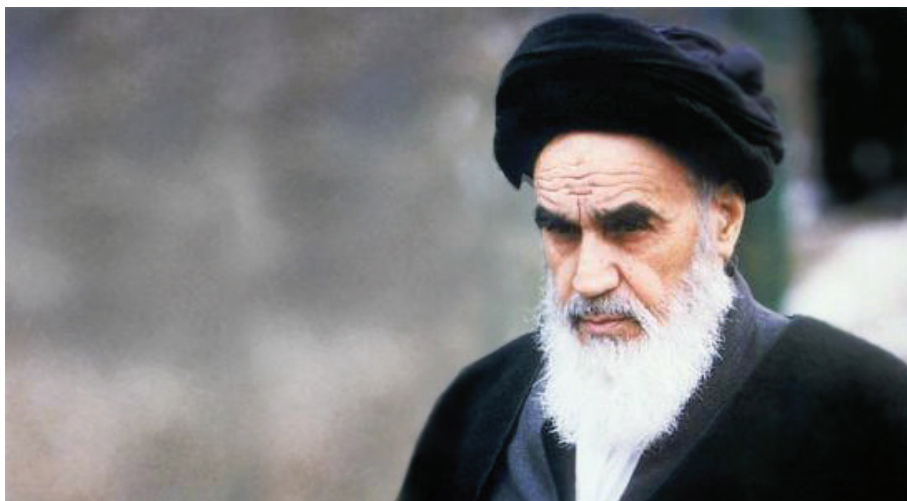
مجد شمس

کارگردان: محمد حسین مهدویان. تهیه‌کننده: سید محمود رضوی

بازیگران: مهرداد صدیقیان، احمد مهرانفر، هادی حجازی‌فر، مهدی زمین‌پرداز، محیا دهقانی، لیندا کیانی، حسین مهری و جواد عزتی. با حضور: مهدی پاکدل، ساریو ابراهیم امینی، محمد حسین مهدویان، مدیر فیلمبرداری: هادی بهروز مونتاز، سجاد پهلوان‌زاده، موسیقی: حبیب خزایی، فر مجری طرح: کامران حجازی، بازیگردان: ابراهیم امینی، طراح صحنه و لباس: بهزاد جعفری طادی، طراح گریم: محسن دارسنج، صداگذاری و میکس: مهرشاد ملکوتی، صدابردار: هادی ساعد، محکم مدیر تولید: سعید شرفی، کیا طراح جلوه‌های ویژه: محسن روزبهانی، عکاس: سحاب زری‌یاف، دستیار اول کارگردان: عبدالرحیم صاحب‌الفصول، محصول: موسسه سینمایی سیمای مهر با مشارکت بنیاد سینمایی فارابی، سازمان سینمایی حوزه هنری انقلاب اسلامی و موسسه تصویر شهر

یا لطیف

هنر تجلی احساس انسان است در قالب محسوس، زبان درون است با مخاطبانی اهل دل، حقیقت را می‌نمایاند بدون آنکه به وعظ و استدلال بپردازد.

بنیانگذار جمهوری اسلامی
حضرت امام خمینی (ره)

هنر دینی، آن است که معارفی را که ادیان الهی و کامل تر از همه دین مبین اسلام با هدف سعادت حقیقی بشر، به دنبال ترویج آن بوده اند، در جوامع انسانی منتشر کند و در افکار بشر، ماندگار و جاودانه سازد

مقام معظم رهبری
حضرت آیت الله خامنه ای

سوره سینما

خبرنامه داخلی سازمان سینمایی حوزه هنری

فهرست

شماره دوم / اسفند ماه ۱۳۹۵

صاحب امتیاز: سازمان سینمایی حوزه هنری
مدیر مسئول و سردبیر: یزدان عشیری
مجری طرح: آرش رمضانیان

تحریریه: ابوالفضل ذوالفقاری، امید عشریه،
تینا جلالی، نرگس ساجد

صفحه آرایی: مانی گرافیک
عکس: سحر قریب

با تشکر از فاطمه پزشکی، حامد نیکومرام،
محمد علی حیدری

عکس روی جلد:
فیلم سینمایی ماجرای نیمروز، سبحان زری باف

تلفن: ۸۸۸۰۹۵۰۷-۸۸۹۱۸۱۲۸

آدرس: تهران، خیابان سمیه، نرسیده به خیابان حافظ
ساختمان حوزه هنری، طبقه چهارم، سازمان سینمایی حوزه هنری

۴ رویدادها

۷ دیدارها و نشست‌ها

۱۶ پرونده فیلم بیست و یک روز بعد در جشنواره فجر

۲۶ پرونده فیلم ماجرای نیمروز در جشنواره فجر

۳۹ پرونده مجموعه مستند در برابر طوفان

۴۶ پرونده جشنواره فیلم ۱۰۰

۵۹ اخبار استانیها

آغازیه

آرزوهای خوب برای سینمای ایران برای اهل سینما، بهمن ماه سال نو می‌شود. در جشنواره فیلم فجر و در هنگامه رسیدن و نرسیدن فیلم‌ها. در دل سرما و بارش برف و صف‌های طولانی که البته چند سال است کمتر به چشم می‌آید.

با این همه نوروز، هم طعم و رنگ و بوی خودش را دارد. نوروز مثل یک سکانس تازه از راه می‌رسد و ما را به رویاها و آرزوهایمان پیوند می‌دهد. هر سال با جمله «حول حالنا الی احسن الحال» چشم به روزگار می‌دوزیم تا حال همه ما، حال سینمای ما و سینماگرانمان بهتر شود و معمولاً آخر سال، از آن همه رویا و آرزوی خیر، کمتر نصیبی داشته‌ایم. یا دست کم هر سال که می‌گذرد آنچه به دست می‌آوریم کمتر از قبل است.

در آستانه بهاری تازه، باز هم به روزهای بهتر می‌اندیشیم، به مدیانی که دغدغه واقعی فرهنگ و هنر دارند، به سینماگرانی که منافع ملی و جمعی را قربانی اهداف و اغراض شخصی نمی‌کنند.

آرزو می‌کنیم چراغ سینماهای سراسر کشور روشن باشد، سالی تعطیل نشود و شهری بدون سینما باقی نماند. آرزو می‌کنیم و بر سر سفره بهار می‌نشینیم:

«حول حالنا الی احسن الحال»

در دهه فجر «بیجار» صاحب سینما شد

در آستانه سالروز پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی، شهرستان «بیجار» از شهرستان‌های استان کردستان صاحب سینما شد. این سینما با نام «سینما جوان» همزمان جشن‌های سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی افتتاح گردید.

به گزارش ماهنامه سوره سینما؛ در ادامه ساخت و سازها و نوسازی سالن‌های سینمایی حوزه هنری امسال در دهه مبارکه فجر علاوه بر سالن شماره یک سینما بهمن تهران که از یکشنبه دهم بهمن ماه با میزبانی مخاطبان جشنواره فجر بازگشایی شد و نیز، پردیس سینمایی چهارباغ اصفهان؛ شهرستان «بیجار» بزرگترین شهرستان استان کردستان با ۹۳۷۱۴ نفر جمعیت هم، صاحب سینما شد.

محمود کاظمی مدیرعامل مؤسسه بهمن سبز در گفتگویی با اعلام این خبر افزود: این سالن سینمایی به همت سازمان سینمایی حوزه هنری و توسط مؤسسه «بهمن سبز» مورد بازسازی، تجهیز و آماده‌سازی قرار گرفته و ۲۲ بهمن ماه جاری رسماً آغاز به کار کرد. وی ادامه داد: «سینما جوان» که پیش‌تر برای نمایش ویدئو و اجرای برنامه‌های جنبی در اختیار آموزش و پرورش شهرستان بیجار بوده تحویل حوزه هنری و مؤسسه بهمن سبز گردیده است. کاظمی با بیان اینکه با توجه به نیاز این شهرستان به یک سالن سینمایی مجهز و فقدان این امکان حوزه هنری نوسازی، بازسازی و تغییرات آن را در اولویت کارهایش قرار داده اضافه کرد: از وقتی این مکان تحویل ما شد به سینما تبدیل و تغییرات اساسی در آن انجام دادیم و حالا، تنها سینمای شهر بیجار به نام «سینمای جوان» بزودی فعال می‌شود. البته، این شهر، یک سالن نمایش در داخل مجموعه اداره ارشاد هم دارد که هفته‌ای سه سانس فیلم نمایش می‌دهد. مدیرعامل مؤسسه بهمن سبز در خصوص تغییرات و مراحل بازسازی این سالن سینمایی خاطرنشان ساخت: افزایش سن نمایش، بزرگ کردن پرده نمایش، تخریب کف سالن و شیب بندی سالن نمایش، جمع‌آوری صندلی و تعویض کامل آن‌ها به تعداد ۳۰۰ صندلی، تخریب

بالکن نمایش، ساخت سرویس‌های بهداشتی مردانه و زنانه، نصب سیستم‌های صوت و نمایش، دکوراتیو سالن و نصب پرده عریض اکران و بغل رو، نصب سیستم سرمایی و گرمایی، کف پوش سالن نمایش و دکوراتیو سالن انتظار از جمله تغییرات صورت گرفته در این سینما بوده است. وی اظهار امیدواری کرد با افتتاح این سینما، ظرفیت فرهنگی و تفریحی مناسب و موثری برای خانواده‌ها بویژه جوانان و نوجوانان شهرستان «بیجار» فراهم گردد. کاظمی اضافه کرد: هدف حوزه هنری از توسعه سینماها صرفه اقتصادی از فعالیت سینما نیست و توسعه امور فرهنگی و جبران کاستی‌ها هدف اصلی این تلاش می‌باشد.

بازدید مومنی شریف و حمزه زاده از مراحل بازسازی سینما بهمن

محسن مومنی شریف رئیس حوزه هنری و محمد حمزه زاده قائم مقام رئیس و معاون امور سینمایی حوزه هنری در آستانه بازگشایی سالن شماره یک سینما بهمن از مراحل آماده‌سازی این سینما بازدید به عمل آوردند. به گزارش ماهنامه سوره سینما، در این برنامه بازدید که آقایان: علی قربانی و یزدان عشیری مدیران اجرایی و روابط عمومی سازمان سینمایی و محمود کاظمی و غلامرضا فرجی مدیران عامل و مدیر سینماهای حوزه هنری همراهی می‌کردند از فضای عمومی، سالن‌ها، نمازخانه، امکانات و سرویس‌های پیش‌بینی شده و ... بازدید کردند.

بر پایه این خبر؛ عملیات بازسازی «سینما بهمن» شامل: دکوراتیو، سالن انتظار، سالن نمایش، کف پوش‌ها، صندلی‌ها و ارتقای سیستم‌های صوتی و تصویری و ... صورت گرفته است. شایان ذکر است این سینما همزمان با جشن سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی و برای میزبانی جشنواره فیلم فجر افتتاح شد.

دو موفقیت جهانی برای فیلم «لانک»

پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم Flathead Lake آمریکا از زانیار لطفی به واسطه کارگردانی فیلم «لانک» (گهواره) تولید حوزه هنری انقلاب اسلامی استان کردستان تقدیر کرد.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، لوح تقدیر پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم Flathead Lake که از ۲۰ تا ۲۲ ژانویه در مونتانا آمریکا برگزار شد به فیلم کوتاه «لانک» (گهواره) به کارگردانی زانیار لطفی اهدا شد.

بنا به این گزارش، «لانک» علاوه بر این موفقیت، به بخش نهایی و فینال ۳۷مین دوره فیلم‌های کوتاه image in Cabestany کشور فرانسه راه یافته و در فهرست نهایی نامزدهای جایزه بخش بین‌الملل این جشنواره نیز قرار گرفته است.

در ساخت این فیلم که به تهیه‌کنندگی مشترک حوزه هنری انقلاب اسلامی استان کردستان و زانیار لطفی تولید شده، رومینا لطفی، شریف وفایی، سهیل کرمی و ژیاور لطفی به عنوان بازیگر، زانیار لطفی: کارگردان، تصویربردار و تدوینگر، بهزاد کارگری و زانیار لطفی: فیلم‌نامه‌نویسان، عرفان مهدوی: صداپرداز، شاخه وان عثمانی: طراح صحنه، سامان حسین پور: دستیار تصویربردار، امین حبیبی: دستیار کارگردان، ساحل محمدی: عکاس، کامیار لطفی: مدیر تولید و کامبیز قبادی: مدیر تدارکات مشارکت داشته‌اند.

داستان این فیلم تلاش یک کودک را به تصویر درآورده است که سعی می‌کند مانع از بیدار شدن کودک خردسالی که در گهواره خوابیده، شود.

حضور سازمان سینمایی حوزه هنری با ۱۹ عنوان فیلم در بازار برلین

فیلم‌های بلند سینمایی «بیست و یک روز بعد» به کارگردانی سیدمحمد رضا خردمندان، «زیر سقف دودی» به کارگردانی پوران درخشنده، «رگ خواب» به کارگردانی حمید نعمت‌الله و «کمدی انسانی» به کارگردانی محمدهادی کریمی در بازار فیلم برلین توسط سازمان سینمایی حوزه هنری عرضه شد.

این سازمان همچنین با چهار عنوان فیلم مستند شامل «جام حسنلو» به کارگردانی محمد رضا اصلانی، «تهران - یک هنر مفهومی» به کارگردانی محمد رضا اصلانی، «غزال ایرانی» به کارگردانی وحید فرجی و «خواهران قریب» به کارگردانی حسین همایون‌فر و یازده عنوان فیلم کوتاه شامل «خارج» به‌همین سادگی»، «آلبالو»، «دایو»، «مزاحم»، «ماه در خانه»، «مادر»، «خاطره»، «سیخفیل»، «گزارشگر» و «دوئل» در این بازار شرکت نمود.

گفتنی است بازار فیلم برلین از تاریخ ۲۱ تا ۲۹ بهمن‌ماه (نهم تا هفدهم فوریه) همزمان با برگزاری جشنواره فیلم برلین برگزار شد.

سازمان سینمایی حوزه هنری با ۴ عنوان فیلم بلند «بیست و یک روز بعد»، «زیر سقف دودی»، «رگ خواب»، «کمدی انسانی»، ۴ عنوان فیلم مستند و ۱۱ عنوان فیلم کوتاه در بازار فیلم جشنواره برلین حضور یافت. سازمان سینمایی حوزه هنری حضور پررنگی در بازار فیلم شصت و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم برلین دارد. این سازمان در غرفه‌ای مجزا واقع در ساختمان اصلی بازار (Martin-Gropius-Bau) به شماره ۱۰۶ به عرضه تولیدات و محصولات جدید سینمایی پرداخت.

برنامه ریزی برای افزایش ۱۲ هزار صندلی به ظرفیت سینماهای کشور تا پایان سال ۹۶

حوزه هنری در پیشبرد بازسازی سینماهای اصفهان ابراز داشت: اصفهان بیش از این به سینما نیاز دارد، اگر ما حداقل استاندارد کشورمان را به ازای هر ۸۰ هزار نفر یک سینما در نظر بگیریم، تنها شهر اصفهان ۳۰ سینما نیاز دارد، این در حالیست که در این شهر تنها ۱۰ سینما وجود دارد.

مهدی احمدی فر به مشکل تجمع سینماها در مرکز شهر اشاره کرد و گفت: امیدواریم در شهرستان ها و محلات اطراف اصفهان توزیع سالن های سینما را با شرایط بهتری داشته باشیم.

سید مصطفی حسینی مدیر سینمایی حوزه هنری استان اصفهان درباره پردیس سینمایی چهارباغ اصفهان به خبرنگار تسنیم گفت: با همت حوزه هنری، سازمان سینمایی سوره، موسسه سینمایی بهمن سبز و مشارکت شهرداری اصفهان، شرکت فولاد مبارکه اصفهان و همراه اول، نخستین پردیس سینمایی اصفهان با نام پردیس چهارباغ بازسازی شده که اکنون این پروژه در مراحل نهایی قرار دارد و قرار است ۲۵ بهمن ماه با حضور مسئولان کشوری و هنرمندان به بهره برداری برسد.

وی با بیان اینکه این سینما بر اساس آخرین فناوری های نوین سینمایی در زمینه صوت و تصویر ساخته شده است، گفت: تاکنون در این پروژه حدود ۳ و نیم میلیارد تومان هزینه شده است که ۵۰۰ میلیون تومان آن توسط شهرداری اصفهان و مابقی توسط حوزه هنری و موسسه سینمایی بهمن سبز تامین شده است و تجهیزات نمایش آن نیز توسط سازمان سینمایی و موسسه سینماشهر تامین اعتبار شده است.

بر پایه این گزارش علی قربانی معاون اجرایی سازمان سینمایی حوزه هنری، سهیل جهان بیگری رئیس هیات مدیره مؤسسه بهمن سبز، یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری، محمود کاظمی مدیرعامل مؤسسه بهمن سبز، محمدرضا شفاه مدیرعامل باشگاه فیلم سوره، محسن یزدی مدیر مرکز مستند سوره، احسان کاوه مدیر مرکز مطالعات تلویزیونی و انیمیشن سوره، سیدمحمد حسینی مدیر مرکز تولید متن سوره، محمدرضا رضاپور مدیر مرکز نقد و انتشارات، احسان کریم خانی مدیر راهبری فناوری اطلاعات، مریم نقیعی مدیر واحد بین الملل و بازرگانی سازمان سینمایی حوزه هنری و محدثه واعظی پور مدیر روابط عمومی موسسه بهمن سبز حمزه زاده را همراهی می کردند.

سینماها بیایند، پس باید عزت و احترام آنها حفظ شود و فضاهای سینمایی مطابق شان آن ها فراهم شود، اضافه کرد: در ۸ ماه نخست امسال بالغ بر ۴ هزار صندلی به سالن های سینماهای کشور اضافه شده است و در تلاش هستیم که تا پایان سال ۹۶ این تعداد را به ۱۲ هزار صندلی برسانیم که این مهم سبب توسعه فرهنگی در فضاهای شهری می شود.

وی درباره وضعیت حقوقی سینما «ایران» شهر اصفهان نیز خاطرنشان ساخت: روند حقوقی سینما ایران به طور کامل انجام شده و اکنون در آستانه تعیین تکلیف نهایی است و به زودی مالکیت آن به حوزه هنری واگذار می شود و همانند سینما فلسطین اصفهان بازسازی و در اختیار مردم این شهر قرار می گیرد. محمود کاظمی، مدیرعامل موسسه بهمن سبز نیز در این نشست درباره بازسازی سینما ساحل بیان کرد: اکنون در حال برنامه ریزی برای بازسازی و تجهیز سالن سینما ساحل اصفهان هستیم که با توجه به فضای متفاوتی که با دیگر سینماهای اصفهان دارد بیش از ۵ میلیارد تومان اعتبار برای بازسازی و تجهیز نیاز دارد و در صورت تامین اعتبار اواخر اردیبهشت ۹۶ آغاز می شود.

وی درباره عملیات بازسازی پردیس سینمایی چهارباغ اصفهان گفت: بیشترین هزینه انجام شده مراحل بازسازی پردیس سینمایی چهارباغ، صرف استحکام بخشی و مقاوم سازی سازه شده است.

مدیرعامل موسسه بهمن سبز در خصوص پردیس سینمایی اصفهان خاطرنشان ساخت: این فضای سینمایی محصول بازسازی و استحکام بخشی و توسعه بر روی پیکره سینما خانواده است که پردیس سینمایی چهارباغ نام گرفته و دارای ۴ سالن سینمایی با ظرفیت ۷۸۰ صندلی است که در طبقه نخست آن یک سالن سینمایی با ۴۳۰ صندلی و در طبقه دوم ۲ سالن سینمایی با ظرفیت ۱۳۰ صندلی و یک سالن با ظرفیت ۸۰ صندلی و فضای کتابخانه و نمازخانه و مجهز به سیستم اطفای حریق و سایر امکانات جانبی است.

سهیل جهان بیگری رئیس هیات مدیره موسسه بهمن سبز در مورد بازسازی سینما خانواده گفت: این بازسازی ها با حداقل هزینه ممکن و حداکثر سرعت ممکن صورت گرفت. سالن های سینما ویژگی های دارند و بیشتر مکان هایی که سالن سینما خصوصی می سازند با هدف گرفتن امتیاز تجاری ساخته می شود از استانداردهای لازم برخوردار نیستند اما در اصفهان حرکاتی بسیار حساب شده انجام شده است.

رئیس حوزه هنری اصفهان نیز با تقدیر از دفتر سینمایی

رئیس و مدیران سازمان سینمایی حوزه هنری از سینماهای اصفهان بویژه، روند بازسازی و تجهیز نخستین پردیس سینمایی اصفهان با نام «چهارباغ» بازدید کردند و از نزدیک سیر عملیات بازسازی و توسعه این پردیس بزرگ سینمایی را مورد بررسی قرار دادند.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، محمد حمزه زاده پس از بازدید از سالن های سینمایی «سپاهان»، «فلسطین»، «سینما ساحل» و پردیس سینمایی «چهارباغ» ضمن بررسی مراحل آماده سازی و بازسازی پردیس سینمایی «چهارباغ» با ۴ سالن سینمایی در جمع مدیران و همکاران حوزه هنری عنوان کرد: زمینه های فعالیت فرهنگی در مرکز استان اصفهان بسیار فراهم تر از شهرهای دیگر است و مانند بتری است که در اصفهان به بار نشسته است، بسیاری از شهرها و شهرستان های ایران از نظر تراکم سینما کمتر از اصفهان نیستند اما مجموعه ای از فضاهای مخروبه و بلااستفاده است و این نشان می دهد داشتن یک ملک یا سالن سینمایی برای توسعه فرهنگ سینما روی در آن شهر ملاک نیست بلکه توجه مسئولان فرهنگی شهر در فراهم شدن شرایط سینماسازی و بازسازی سینماها نیز مهم است.

وی افزود: در اصفهان توجه به پیگیری های استاندارد، شهردار، مجموعه شورای شهر و مسئولان فرهنگی استان به امر توسعه زیرساخت های سینمایی، سبب سرعت گرفتن روند بازسازی و احیای سالن های سینمایی مخروبه این شهر شده است اما نکته مهم این است که این سالن ها در اختیار چه کسانی است؟ و حوزه هنری سالن «سینما ایران» و «فلسطین» را از زیر تیشه و کلنگ مالک قبلی آن خارج کرده و با همت مسئولان امروز به سالن های مجهز سینمایی تبدیل شده است.

رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری با اشاره به ابلاغ مقام معظم رهبری مبنی بر واگذاری مالکیت فضاهای سینماهای کل کشور به حوزه هنری تصریح کرد: حوزه هنری تاکنون ثابت کرده است که سالن های سینمایی که در اختیارش قرار می گیرد را به نفع توسعه فضای فرهنگی کشور و شهرها آباد می کند.

وی با اشاره به لازمه وجود اعتبارات و منابع کافی برای بازسازی و احیای سالن های سینمایی بیان کرد: در اصفهان فعالان حوزه صنعت و تجارت در کنار همت مسئولان حوزه هنری و متولیان فرهنگی شهر به میدان آمدند و بخشی از منابع اعتباری بازسازی فضاهای سینمایی را تامین کردند که این هنرشناسی اهالی صنعت و سیاست اصفهان قابل قدردانی است.

حمزه زاده با بیان اینکه وقتی ما می گوئیم مردم باید به

آیت الله نعیم آبادی نماینده ولی فقیه در استان هرمزگان در بازدید از حوزه هنری:

ظرافت های روح یک مسلمان ایرانی را در حوزه هنری دیدیم

بر پایه این خبر، در این برنامه، حجت الاسلام فخرزاده مدیر دفتر تاریخ شفاهی حوزه هنری، مجید مصلحی مدیر کل امور استانها، علی قربانی معاون اجرایی و یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری، محسن یزدی مدیر مرکز مستند سوره و ... نیز حضور داشتند.

آیت الله نعیم آبادی نماینده ولی فقیه در استان هرمزگان و امام جمعه بندرعباس از حوزه هنری انقلاب اسلامی بازدید به عمل آوردند.

به گزارش روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری؛ آیت الله غلامعلی نعیم آبادی نماینده ولی فقیه در استان هرمزگان به همراه حجت الاسلام دکتر عباس نصیری فرد مدیر عامل بنیاد بین المللی احیاء خمس از بخش های مختلف حوزه هنری انقلاب اسلامی بازدید و در نشست صمیمانه با محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری و چند تن از مسئولان و مدیران این نهاد انقلابی گفت و گو کردند.

بر پایه این خبر؛ در این برنامه رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری گوشه های از فعالیت های این نهاد را تشریح کرد.

آیت الله نعیم آبادی در این نشست با اشاره به اهمیت و حساسیت کارهای هنری گفت: هنر جایگاه ممتازی دارد و میدان تاثیر گذاری آن وسیع و گسترده است.

وی ادامه داد: از ابتدای انقلاب اسلامی تاکنون به درستی به هنر انقلاب اسلامی توجه کافی نشده است.

آیت الله نعیم آبادی افزود: هنرمندانی که در حوزه هنری و در زمینه هنر انقلاب اسلامی فعالیت می کنند، هنر والایی دارند و باید مورد حمایت بیشتری قرار گیرند.

وی که از بخش های مختلف حوزه هنری بازدید کرد در مورد ویژگی های حوزه هنری گفت: در دیدار با مسئولان حوزه هنری بسیار بهره بردیم. اینکه می گویند «هنر نزد ایرانیان است و بس» باید بگویم «باید دید و بس»؛ و ما جلوه «هنر نزد ایرانیان بود و بس» را اینجا ملاحظه کردیم. ما هنرها را دیدیم؛ ظرافت های روح یک مسلمان ایرانی را مشاهده کردیم و این یکی از مظاهر جمهوری اسلامی است که به ما رسیده است و انشالله هنر در خدمت دین و فرهنگ اسلامی باشد.

نماینده ولی فقیه در استان هرمزگان در خصوص اینکه نقش هنر در اشاعه فرهنگ دینی گفت: هنر حرف دل انسان است. ما باید این حرف را متناسب با فطرت انسان بگوییم تا جاذبه هنر بیشتر شود.

وی ادامه داد: در طول تاریخ بسیاری از مردم با شنیدن صدای قرآن مسلمان شدند و این جاذبه های هنری قرآن را ثابت می کند که بسیاری را مسلمان کرد؛ به همین جهت می توانیم بگوییم هنر با چارچوب فطری خود نقش بالایی در هدایت و سعادت انسان ایفا می کند و هنر اگر هم منحرف نشود نقش تخریبی بالایی در انحراف انسان خواهد داشت.

در ادامه برنامه، آیت الله نعیم آبادی و هیات همراه در سالن شهید آوینی به تماشای تعدادی از آثار تولیدی سازمان سینمایی حوزه هنری نشستند.

نشست مشترک هیاتی از سوریه با قائم مقام رئیس و معاون سینمایی حوزه هنری انقلاب اسلامی؛

عوض القدر و: سینمای سوریه سینمای مقاومت است

می‌زنیم. زیستگاه فرهنگ تاریخ است. ادبیات و هنر هم در جایی متولد می‌شود، رشد و زندگی می‌کند که تاریخ داشته باشد. مقایسه کنید ادبیات کشورهای که تاریخ دارند را با کشور آمریکا.

رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری با بیان اینکه دنیا متأسفانه درگیر رادیکالیسم و تندروی است خاطر نشان ساخت: ریشه تندروی‌ها در بی‌ایمانی و بی‌عدالتی است. بی‌عدالتی محصول حکومت‌های سلطه است و ما اعتقاد داریم این تندروی‌ها بزودی دامن نظام سلطه را خواهد گرفت کما اینکه گرفته است.

وی ادامه داد: ولی هنر از جایی شروع می‌شود که تندروی‌ها تمام می‌شود. معتقدم بعد از نابودی تروریسم و تندروی‌ها کار هنرمندان جدی‌تر آغاز می‌شود. ممکن است استبداد و نظام سلطه از موشک‌های ما بترسند. موشک‌های ما همین که تا اسرائیل می‌رسد کافی است؛ اصل موشک‌های دوربرد ما در آثاری است که هنرمندان و سینماگران ما می‌سازند.

به گفته وی، حوزه هنری یکی از مراکز مهم موشک سازی هنری انقلاب اسلامی است که نه فقط تادورترین نقاط که حتی تا اعماق و اعصار را هم شامل می‌شود.

ایهم درویش استاد دانشگاه، مروان عیسی استاد دانشگاه، کنج خبو عضو شورای استانی، موید السکر و محمود محمود مهندس کشاورزی، سعد انطی فعال اجتماعی، دکتر محمدرضا حاجیان مسئول هیات سوری و ... بودند.

محمد حمزه زاده در جمع میهمانان سوری عنوان کرد: مجموعه‌ای که در آن حاضر هستید مجموعه‌ای است که عمرش به اندازه عمر انقلاب اسلامی است. اگر یکی از نهادهای انقلابی را سپاه پاسداران بدانیم حوزه هنری انقلاب اسلامی حتی، پیش از آن تاسیس شده و علتش این بود که رهبری انقلاب، مدیران و مسئولان نظام اعتقاد داشتند که اولین دفاعی که در کشور باید اتفاق بیفتد دفاع فرهنگی و هنری است.

وی ادامه داد: در حوزه هنری دو شهید تقدیم دفاع و مقاومت سوریه کردیم که از فیلمسازان و مستندسازان بودند.

قائم مقام رئیس و معاون سینمایی حوزه هنری با بیان اینکه ما در منطقه‌ای قرار داریم که مرکز تمدن جهان است اضافه کرد: اساساً، وقتی از فرهنگ حرف می‌زنیم یعنی داریم از تاریخ حرف

همزمان با سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی هیاتی متشکل از نمایندگان مجلس، هنرمندان و مسئولان سینمایی، نخبگان و اساتید دانشگاهی کشور سوریه ضمن بازدید از بخش‌های مختلف حوزه هنری انقلاب اسلامی در نشستی مشترک با محمد حمزه زاده قائم مقام رئیس و معاون سینمایی حوزه هنری دیدار کردند.

به گزارش سوره سینما به نقل از روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری، در این نشست؛ اعضای هیات سوری متشکل از: عبدالمنعم الاحمد و غسان حورانی از فیلمنامه نویس و نویسندگان سوریه، علی علی فعال رسانه‌ای، عوض القدر و کارگردان سینما و مشاور وزیر فرهنگ سوریه، محمد الخضور رئیس اتحادیه جهانگردی، محمد ماهر موقع، محمد طارق دعبول و شجاده ابو حامد از نمایندگان مجلس سوریه، جورج الریس معاون رئیس دانشگاه، فواز قنوع، ثائر القش، جورج شمعون و عبدالمعین عیش از جامعه پزشکان سوریه، عمار الترکاو استاد دانشگاه و معاون دانشکده حقوق، نورس احمد معاون دانشکده ادبیات، عبدالاله العبدو مسئول روابط بین الملل دانشگاه حمص، سهیل الشیخ استاد دانشگاه حلب، عبدالقادر هباش دبیر شورای دانشگاه،

از قدرت ایمان و باور ملت ایران بوده است. وی ادامه داد: ما هیچگاه همدلی و همراهی ملت ایران را در نبرد با داعش و دشمنان سوریه فراموش نمی‌کنیم. در این جشن پیروزی شرکت کردیم تا قدر دان حمایت شما و پاسدار حرمت خون شهدای شما باشیم.

به گفته وی انقلاب اسلامی ایران دیگر فقط متعلق به ایران نیست بلکه متعلق به بشریت است. متعلق به همه کسانی است که در مقابل استکبار و صهیونیسم ایستاده‌اند. پس این انقلاب هیچوقت از حرکت نمی‌ایستد. این انقلاب برای انسانیت و آزادی بوده و با قدرت ادامه پیدا می‌کند.

در این نشست سیدصادق رضایی، مدیرکل حوزه هنری کودک و نوجوان استان تهران هم با اشاره به اهمیت نشر و ترویج فرهنگ مقاومت در میان کودکان و نوجوانان تاکید کرد: نیاز است از طریق ادبیات و هنر روح مقاومت و ایستادگی مردم سوریه به تصویر کشیده شود، زندگی روزانه ملت سوریه در چالش‌ها، سختی‌ها و مشکلات در قالب های هنری تدوین شود و روزنوشت دفاع مقدس ملت سوریه برای نسل های جوان و نوجوان تدوین گردد.

بر پایه این خبر، در نشست جواد سمعانی، عبدالحمید قره داغی، هادی مولوی دوست، محمدرضا شفا و یزدان عشیری از مدیران حوزه هنری حضور داشتند.

سینمای مقاومت سوریه جدی تر وارد عرصه شد و مسیرش را تغییر داد و تبدیل شده به یک جریان فرهنگی با محوریت مقاومت و مقابله با اسرائیل.

عوض القدرو با اشاره به رشد سینمای مقاومت و محدودسازی پیام آن از سوی برخی قدرت‌ها و کشورها عنوان کرد: با شروع جنگ‌های داخلی و آشوب تروریستها این سینما و سینماگران به انعکاس آن پرداختند و در بسیاری از مناطق از جمله در داریا، حمص، حلب و شهرها و مناطقی که گرفتار حمله دشمنان شدند فیلمسازان هم حضور پیدا کردند. در منطقه داریا، صحنه یکی از فیلم‌های در دست ساخت در فاصله دویست متر با محل استقرار دشمن بود و یکی از عوامل فیلم برای تنظیم چراغ از همان ارتفاع هدف تک‌تیراندازهای دشمن قرار می‌گیرد و شهید می‌شود.

وی تصریح کرد: ما در متن این مشکلات فیلم‌هایمان را ساخته ایم و می‌سازیم تا مقاومت ملت سوریه و زندگی مردم را روایت کنیم. تلاش خواهیم کرد در سینمای سوریه پیام مقاومت مردم را به دیگر ملت‌ها منتقل کنیم. سینمای سوریه سینمای مقاومت است.

همچنین، در این جلسه محمد ماهر موقع از نمایندگان مجلس سوریه هم طی سخنانی گفت: در جشن سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی شرکت کردم. با این شکوه و استقبال بالای مردم یقین دارم که پیروزی انقلاب اسلامی محصول قدرت نظامی نبوده بلکه برآمده

بر پایه این گزارش، عوض القدرو کارگردان سینما و مشاور وزیر فرهنگ سوریه در این جلسه ضمن تبریک سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی گفت: تاریخ کشور سوریه مانند ایران مال چند سال و چند دهه پیش نیست بلکه تاریخی غنی و قدیمی است که دوره‌های مختلف را به خود دیده است. تاریخی است که همه اقوام و ادیان در آن جمع هستند. تاریخ سوریه مهد ادبیات و گهواره زندگی و فرهنگ جمعی بود و ما فرهنگ و تمدن به اروپاییان داده ایم و از آن‌ها چیزی نگرفته ایم.

وی ادامه داد: همه این موارد در یک جمله مرحوم حافظ اسد خلاصه می‌شود: فرهنگ اولین و بالاترین نیاز بشریت است.

وی با بیان اینکه فرهنگ جدید سوریه در نظام جدید و از سال ۱۹۷۰ شروع شده یادآور شد: پیش از این سوریه سینمای جدی نداشت. سینما، مربوط به بخش خصوصی بود و مسیر خاص و هدفمندی نداشت. اگرچه در سال ۱۹۶۳ شورایی فرهنگی ایجاد شد برای شکل دهی به حرکت سینما با هدف شناخت و شناسایی فرهنگ سوریه.

مشاور وزیر فرهنگ سوریه اظهار داشت: برای معرفی مقاومت فلسطین اولین اقدامات و تلاش‌ها در سینمای سوریه بوجود آمد و این سینمای سوریه بود که مسئولیت انعکاس مظلومیت و مقاومت ملت مظلوم فلسطین را بر عهده گرفت. وی ادامه داد: وقتی جنگ بین ما و اسرائیل در گرفت

در دومین روز دهه فجر انقلاب اسلامی صورت گرفت؛

دیدار مسئولان سازمان حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس ارتش از حوزه هنری

در این دیدار محمد حمزه‌زاده رییس سازمان سینمایی حوزه هنری، ضمن معرفی مراکز مختلف این سازمان سینمایی، در سخنانی با بیان اینکه این سازمان تمرکز ویژه‌ای بر روی مستند دارد، اظهار کرد: بسیاری از هنرمندانی که با ما همکاری دارند جوان هستند و ظرفیت‌های زیادی در این بخش وجود دارد.

وی افزود: در واقع بزرگ‌ترین اتفاق عصر ما که انقلاب اسلامی و دفاع مقدس بوده است، می‌طلب که مستندسازی گسترده‌ای نیز برایش صورت بگیرد و به همین دلیل هم بخش‌هایی که تاریخ شفاهی کار می‌کنند، بخش‌های قوی‌تری هستند. مستندهای مختلفی در زمینه جبهه مقاومت تولید شده است و این تولیدات هم پر مخاطب بوده و هم به لحاظ کیفیت از استانداردهای لازم برخوردارند. اغلب مستندهای مرکز مستند حوزه هنری در جشنواره‌های معتبر، درخشانده‌اند.

رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری همچنین درباره رویکرد جشنواره‌های سینمایی کشور، اظهار کرد: جشنواره‌ها را هر اندازه‌ای می‌شوند تا به هنرمندان الگو بدهند و آن‌ها را حمایت و هدایت کنند. جشنواره فیلم فجر هم از ابتدا برای همین منظور راه‌اندازی شد. ما تعبیری داریم که جشنواره را به فانوس دریایی و مکانی برای پیدا کردن راه تشبیه می‌کنیم، اما رفته رفته که از روزهای نخست برگزاری جشنواره فاصله می‌گیریم، جای فانوس نیز تغییر پیدا می‌کند.

وی ادامه داد: اگر بخواهیم بگوییم جشنواره فیلم فجر ویرینی از سینمای ایران است، درست نیست. چرا که این کارکرد از جشنواره سلب شده است. چیزی که در جشنواره فیلم فجر ارائه می‌شود، آینه تمام نمای سینمای ایران نیست. زمان اکران و گرفتن پروانه نمایش، مشخص می‌شود چه کسی، چه اثری ساخته است.

رئیس و معاونان سازمان حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس ارتش جمهوری اسلامی ایران، پس از بازدید از بخش‌های مختلف حوزه هنری، دیداری صمیمانه با رییس و جمعی از مدیران مراکز مختلف سازمان سینمایی حوزه هنری داشتند.

رئیس و معاونان سازمان حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس ارتش جمهوری اسلامی ایران، امروز چهارشنبه ۱۳ بهمن ماه از بخش‌های مختلف حوزه هنری همچون نمایشگاه آثار گرافیک استاد احمد آقاقلی‌زاده، کارگاه هنری و گنجینه مرکز هنرهای تجسمی، کتابخانه تخصصی جنگ، فروشگاه کتاب انتشارات سوره مهر بازدید کردند و همچنین، پس از تماشای بخشی از تولیدات کوتاه سازمان سینمایی حوزه هنری در سالن شهید آوینی، دیداری با رئیس و مسئولان واحدهای مختلف این سازمان داشتند.

مدیرعامل باشگاه فیلم سوره تصریح کرد: در کنار اکران فیلم «۲۱ روز بعد» در جشنواره فیلم فجر، طرح یک سریال تلویزیونی کوتاه را برای ایام نوروز داریم. این مجموعه ۱۵ قسمت و در زمان حدود ۴ دقیقه است که در طول روز از شبکه های سیما پخش می شود.

هادی مولوی دوست مدیرکل روابط عمومی و بین الملل حوزه هنری، محسن یزدی، مدیر مرکز مستند سوره، احسان کاوه، مدیر مرکز مطالعات و تولیدات تلویزیونی و انیمیشن سوره، علی قربانی، معاون اجرایی و یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری از دیگر حاضران در این نشست بودند.

بر پایه این گزارش؛ امیر گلغام رئیس سازمان حفظ آثار و نشر ارزش های دفاع مقدس ارتش ضمن قدردانی از فعالیت ها و تلاش های حوزه هنری انقلاب اسلامی در ثبت و ضبط دستاوردهای فرهنگی و هنری انقلاب گفت: طبیعی است در این بازدید گوشه های از ظرفیت بالای تلاش ها و خدمات حوزه هنری را رصد کردیم.

وی افزود: در شرایط جنگ نرم و عملیات گسترده روانی دشمن که با تمام قوا و توان مندی ورود کرده است نیاز است سربازان فرهنگی نظام و هنرمندان و دلسوزان تلاش ها و خلاقیت هایشان را چند برابر کنند تا هم نقشه های دشمنان را خنثی نمایند و هم ظرفیت ها و گفتمان های جدیدی ارائه دهند. رئیس سازمان حفظ آثار و نشر ارزش های دفاع مقدس ارتش با بیان اینکه برای معرفی و ترویج مظاهر الهی نیاز به کار مضاعف است تصریح کرد: خوشبختانه حوزه هنری انقلاب اسلامی اقدامات قابل ستایشی ارائه داده و همچنان انتظار می رود این روند قوی تر و غنی تر گسترش یابد.

وی، با اشاره به نیاز و ضرورت های فرهنگی و اجتماعی خاطرنشان ساخت: سازمان ما و شما اهداف و دغدغه های مشابه و مشترکی داریم. از این رو ما آمادگی هر گونه مشارکت، تعامل و همکاری با مجموعه های تخصصی شما در هر سطحی داریم و از هر گونه همکاری و اقدام مشترک استقبال می کنیم.

در این گزارش عنوان شد: مقرر شد به منظور ایجاد بستر همکاری مشترک، سلسله نشست هایی در سطح کارگروه هایی تخصصی در حوزه تولیدات آثار کوتاه، مستند، انیمیشن و همچنین، در حوزه نشر پیش بینی شود.

حمزه زاده در بخش دیگری از سخنانش گفت: حوزه هنری مسئولیتش پرداختن به انقلاب است و منظورمان تنها وقایع سال ۵۷ نیست، بلکه حوزه هنری به ایدئولوژی و فرهنگ انقلاب اسلامی می پردازد. حوزه هنری البته ماموریت دارد در کنار انقلاب اسلامی و دفاع مقدس، در رابطه با خانواده و سبک زندگی اسلامی و ایرانی هم فعالیت و تولید داشته باشد. در زمینه سینمای حرفه ای هم به این سمت رفته ایم و اغلب بر روی فیلم هایی سرمایه گذاری می کنیم که مروج سبک زندگی اسلامی و ایرانی است. خصص و تعهد، دو بال فیلمسازان باشگاه فیلم سوره است

محمدرضا شفا، مدیرعامل باشگاه فیلم سوره نیز با بیان اینکه این مجموعه برای یافتن جوانان مستعد و متعهد تاسیس شد، اظهار کرد: هنرمندان زیادی برای همکاری به ما مراجعه می کنند که به لحاظ عقیدتی شبیه به ما نیستند. البته مکان های مختلفی در کشور وجود دارد که می توانند فعالیت کنند، اما این مجموعه بنا دارد با کسانی کار کند که در کنار استعداد، اعتقاد هم دارند. از سوی دیگر افرادی هم به ما مراجعه می کنند که به لحاظ اعتقادی به اهداف و آرمان های مدنظر ما پایبندند، اما نمی توانند اثر هنری را با استانداردهای مدنظر ما جلو ببرند. ما نقطه بهینه ای تعریف کرده ایم که شامل ترکیب این دو بال، یعنی تخصص و تعهد است.

وی همچنین گفت: در چند سال اخیر که باشگاه فیلم سوره راه اندازی شده، در کشورمان جشنواره های زیادی برگزار شده است. موسسات و آموزشگاه های زیادی هم هستند که سینما درس می دهند؛ در حالی که فارغ التحصیلان هنر سینما، افراد با اطلاعات، اما بی تجربه ای هستند و باید توانایی های زیادی به این افراد افزوده شود تا بتوانند در سینمای حرفه ای فعالیت کنند. ما از بین فارغ التحصیلان این مجموعه ها در هر سال رصد داریم و برترین ها را بررسی می کنیم و کسانی که ویژگی های مدنظر ما را دارند انتخاب می کنیم و به آن ها فرصت تولید فیلم می دهیم.

شفا خاطر نشان کرد: در زمینه استعدادیابی و آموزش استعدادها، به دنبال ارائه آمار و افزایش کمی نیستیم. شاید در هر سال ۲ یا ۳ فیلم ساز برجسته در این باشگاه رشد و نمو کنند، اما این افراد، قرار است در بالاترین سطح کیفی اثر تولید کنند. تا امروز چند هنرمند قابل اعتماد داریم که به نقطه نهایی و حرفه ای فیلم سازی رسیده اند.

دیدار روسای روابط عمومی و تبلیغات وزارت خارجه و رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری:

تبادل نظر برای همکاری وزارت امور خارجه و حوزه هنری

با اشاره به اینکه هیچ زمانی همچون الان با اهداف و برنامه‌های جمهوری اسلامی مخالفت نمی‌شد گفت: در کشوری که سینمایی ندارد شاهزاده آن تلاش می‌کند که برای تروریست نشان دادن ایران فیلم بسازد؛ حال شما به مسئولیت خطیر و سنگین این عرصه واقف باشید.

وی حضور در فستیوال‌های فیلم در خارج از کشور، ورود به موضوعات مناسبی که حوزه هنری در آن فعالیت می‌کند و همچنین، بحث دفاع مقدس و زبان انیمیشن را از مهمترین مواردی دانست که وزارت امور خارجه و حوزه هنری می‌توانند با هم همکاری داشته باشند.

محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری در این نشست گفت: امیدواریم این جلسه شروع دور تازه‌ای از ارتباطات و فعالیت‌های حوزه هنری با وزارت امور خارجه باشد؛ در دولت قبل، از ما در وزارت خارجه دعوتی به عمل آمد و در جمع بندی به این نتیجه رسیدند که باید با جامعه هنری مرتبط باشند.

وی ادامه داد: همکاران وزارت امور خارجه بر این باورند که تاریخ شفاهی دیپلماسی، تمام خاطرات و تجربه‌های ارتباطی آنها با دنیا ثبت شده اما به صورت اثر هنری به دنیا عرضه نشده است. فرازهایی از تاریخ انقلاب و بعد از انقلاب و روابط با کشورهای خارجی وجود دارد که ناگفته مانده و با گفته شدن اعتماد به نفس نسل امروز را افزایش می‌دهد.

حمزه زاده افزود: وزارت امور خارجه برای اشاعه فعالیت‌های خود با زبان هنر، بیش از هر چیز باید با مراکز تولید آثار هنری در ارتباط باشد و خوشحالیم که شما

است سوای از وظایف داخلی؛ تکلیف بین‌المللی هم داریم.

رئیس اداره روابط عمومی و تبلیغات وزارت امور خارجه در بخش دیگری از این نشست با اشاره به اینکه فعالیت عملیاتی وزارت خارجه در بروکراسی اداری جا نمی‌گیرد گفت: وزارت امور خارجه در همه زمینه‌ها امکان همکاری با حوزه هنری را دارد. بحث تاریخ شفاهی از مباحث بسیار ارزشمند است که اخیراً به آن توجه ویژه می‌شود و ما به واقع به لحاظ مفهومی در این خصوص فعالیتی نداشتیم و امکان هر گونه همکاری در این زمینه را فراهم خواهیم کرد.

وی ادامه داد: یکی از ویژگی‌های «حوزه هنری» توجه به مفاهیم بین‌المللی، ارزش‌ها و شعارهای انقلاب است. بحث «احترام به بزرگتر»، «حفظ شأن خانواده» و «خواستگاه فرهنگی ایرانی» از مسائلی است که در عرصه بین‌الملل نیز مطرح و وزارت خارجه برای کار در این زمینه کمک کننده خواهد بود.

شریعتی با اشاره به اینکه باید در زمینه ایران هراسی قوی ظاهر شویم توضیح داد: از آنجاییکه ایران در عرصه بین‌الملل یک‌دست شناخته می‌شود همه ما زیر یک پرچم قرار می‌گیریم و همه باید در نشان دادن تصویر درست و انسانی از ایران بکوشیم. ما به دنبال نمایش فعالیتیمان در دنیا نیستیم حال آنکه پذیرای انتقادات هم هستیم اما تلاشمان این است که در اعتلای نام ایران و تصویر درست از ایران تمام توان خود را بکار بگیریم.

رئیس اداره روابط عمومی و تبلیغات وزارت امور خارجه

رئیس اداره روابط عمومی و تبلیغات وزارت امور خارجه روز گذشته با حضور در حوزه هنری طی نشستی با محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری به گفتگو و تبادل نظر پرداخت. محمدجواد شریعتی رئیس اداره روابط عمومی و تبلیغات وزارت امور خارجه گفت: معتقدیم فعالیت‌های حوزه هنری و ویژگی‌های خاصی دارد که این ویژگی‌ها برای وزارت امور خارجه در عرصه بین‌الملل مفید است و ما علاقمندیم فارغ از محدودیت‌ها از تولیدات حوزه هنری در عرصه بین‌الملل بهره ببریم.

وی به تعریف دیپلماسی عمومی در وزارت امور خارجه پرداخت و ادامه داد: حوزه‌های دینی، هنری، فرهنگی و حتی ورزشی، بخش‌های مختلف دیپلماسی عمومی ما را تشکیل می‌دهد؛ تلاش ما این است که با مراجع و دستگاه‌هایی که در جمهوری اسلامی تولید محتوا می‌کنند در ارتباط و تعامل باشیم و از نزدیک کار فرهنگی هنری آنها را دیده و مشکلات بین‌المللی سر راهشان را برداریم و با همفکری آنها زمینه‌ای برای بهتر دیده شدن در عرصه بین‌الملل کنیم و با این همفکری به زبان مشترکی در عرصه بین‌المللی برسیم.

شریعتی با بیان اینکه یکی از همکاری‌های مهم و مؤثر «حوزه هنری» به وزارت امور خارجه توجه به تولیدات فاخر و ارزشمندی است که به تهمت‌ها و چالش‌هایی که در عرصه بین‌الملل به ما وارد می‌کنند پاسخ دهد خاطر نشان ساخت: چون ایده‌های ما در عرصه انقلاب اسلامی جهانی

امروز برای ارتباط با این مراکز و تولید کنندگان از جمله حوزه هنری در حال رایزنی هستید.

وی با بیان اینکه حوزه هنری در ادبیات و تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس فعالیت گسترده دارد گفت: ما با افتخار آماده‌ایم دفتر تاریخ شفاهی حوزه را در اختیار شما قرار دهیم و امیدوارم این اعتماد که ما همه تخصص و توانایی خودمان در ثبت دیپلماسی جمهوری اسلامی به کار گفته‌ایم شکل بگیرد.

حمزه زاده با اشاره به اینکه در زمینه ثبت تاریخ شفاهی جنگ مدال‌های زیادی از دستان رهبر معظم انقلاب دریافت کردیم گفت: نیروهای حوزه هنری همواره در تلاش هستند تا به دستور اکید رهبر انقلاب، آن دسته از خاطرات جنگ که نیاز جمهوری اسلامی است و به مرور زمان از ذهن‌ها پاک می‌شود را جمع‌آوری کند که زمان و نحوه انتشار آن فرصت مغتنم خاص خود را می‌خواهد.

وی همچنین در این دیدار عدم وابستگی حوزه هنری به دولت را مهمترین شاخصه فعالیت این سازمان دانست و گفت: حوزه هنری یک نهاد انقلابی است که با آمد و رفت دولت‌ها و دولتمردان فعالیتش دستخوش تغییر نمی‌شود. ما وظایفمان تحت فرمایشات رهبری است، همانگونه که سیاست‌های خارجی ما را رهبر تعیین می‌کند؛ اما تمایل داریم یکی از نهادهایی باشیم که به وزارت امور خارجه در بحث تولید محتوا و پاسخ‌گویی به اتهامات وارد شده به جمهوری اسلامی و حوزه بیداری اسلامی باشیم.

وی ادامه داد: بدون هیچ درخواستی، حوزه هنری زمانی بودجه یک سال و نیم خود را صرف تولید فیلم «مزار شریف» کرد که اتفاقاً بجه‌های وزارت امور خارجه فیلم را پس‌دیندند و از آن استقبال کردند. به عقیده ما فیلم مزار شریف تنها فیلم قابل دفاعی است که حوزه هنری در سیاست خارجی در افغانستان تولید کرده است و ما خود را مسئول می‌دانیم که در حوزه بیداری اسلامی وارد شویم و فعالیت کنیم.

حمزه زاده، همچنین، با اشاره به وضعیت اقتصاد هنر کشور گفت: متأسفانه اقتصاد و گردش مالی فیلم‌های ما از مرزها فراتر نمی‌رود در حالیکه بخشی از بودجه سینما از طریق بازار بین‌المللی باید بدست بیاید و برای حوزه هنری عرصه بین‌المللی همچون تنفسگاه به شمار می‌رود و ما فعالیت‌های بین‌المللی خود را مجدانه پی می‌گیریم.

بر پایه این گزارش، در این نشست مشترک آقایان: هادی مولوی دوست، یزدان عشیری و محسن یزدی از مسئولان حوزه هنری و بهزاد محمدی کارشناس اداره روابط عمومی و تبلیغات وزارت امور خارجه نیز حضور داشتند.

مومنی شریف رئیس حوزه هنری:

جشنواره فیلم فجر مهمترین رویداد سینمایی کشور است

رئیس حوزه هنری در خصوص برگزاری سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر گفت: جشنواره فیلم فجر همیشه قابل احترام بوده و فیلمسازان باید با احترام با آن برخورد کنند.

محسن مومنی شریف رئیس حوزه هنری با بیان این مطلب افزود: جشنواره فیلم فجر مهمترین و معتبرترین جشنواره سینمایی کشور ماست. با برگزاری این رویداد فرصتی فراهم می‌شود تا کارنامه یکساله سینمای ایران مورد ارزیابی و تحلیل قرار بگیرد.

وی ادامه داد: جشنواره فجر همزمان با جشن باشکوه انقلاب اسلامی برگزار می‌شود و مربوط به انقلاب اسلامی است. این رویداد همیشه قابل احترام بوده و فیلمسازان باید با احترام با آن برخورد کنند.

رئیس حوزه هنری گفت: در هر صورت در هر دوره‌ای این رویداد مهم با انتقاداتی همراه می‌شود که این اظهارنظرها طبیعی و لازمه یک چنین جشنواره معتبری است. امیدواریم امسال هم این جشن به بهترین شکل برای اهالی سینما برگزار شود.

این مدیر فرهنگی با بیان اینکه حوزه هنری در این دوره با دو فیلم «بیست و یک روز بعد» و «ماجرای نیمروز» حضور موفق و پربراری داشته است عنوان کرد: امیدواریم امسال هم شاهد نمایش آثار قابل توجهی در سطح کشور باشیم.

دوحه قند

محمد حمزه زاده

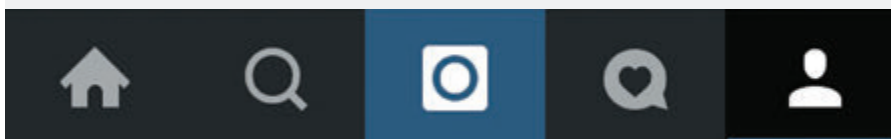
محمد حمزه زاده درباره محمد رضا شفاء و سید محمد رضا خردمندان، تهیه کننده و کارگردان فیلم «بیست و یک روز بعد» یادداشت اینستاگرامی منتشر کرد.

متن یادداشت محمد حمزه زاده به این شرح است:

«جشنواره‌ی سی و پنجم فیلم فجر با «بیست و یک روز بعد» محمد رضا شفاء و سید محمد رضا خردمندان همان سلوکی را داشت که جشنواره‌ی بیست و نهم فیلم فجر با «یه حبه قند» سید رضا میر کریمی داشت؛ داوری با «چشمان باز بسته!» البته این فقط یک توصیف وضعیت است و شخصاً هیچ اعتراضی به داوری ندارم و معتقدم ورود به هر مسابقه‌ای الزاماً به معنی پذیرش قواعد آن مسابقه است. ان شاء الله باز هم با فیلم‌های بیشتر و بهتر در جشنواره‌ی انقلاب شرکت می‌کنیم و به سهم خودمان در گرم کردن تنور جشن‌های هنری انقلاب و ارائه‌ی فیلم‌های شریف و مردمی سهیم خواهیم بود.

در سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، جشن اصلی برای سینمای حوزه هنری ورود دو چهره‌ی جوان و بانگیزه و کاربلد به سینمای حرفه‌ای ایران است که با همه‌ی درخششی که با فیلم اولشان دارند، هنوز در ابتدای راه هستند و این حضور برای خودشان در حکم دستگرمی و برای حوزه هنری و سینماگران انقلاب اسلامی مایه‌ی دلگرمی است.

خداقوت به همه‌ی عوامل باهمت و هنرمند گروه کم نظیر فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد»، به امید روزهای روشن آینده.

هیچ چیز در این جشنواره متعجب‌مان نمی‌کند

محمدرضا رضاپور

در همه این سال‌ها هم ملودرام‌هایمان به ورطه تکرار افتاده‌اند. تنوع ژانر هم توقعی بیجاست. تاریخ این سرزمین هم که داستانی برای روایت کردن ندارد؛ پس از چه چیز متعجب شده‌ایم؟

گاهی فراموش می‌کنیم که ظرفیت سینمای ایران همین است. شاید عادت کرده بودیم که در هر دوره، با تحمیل جنجال‌های رسانه‌ای بر ذهن مخاطب، احساس کاذبی داشته باشیم مبنی بر دیدن فیلم‌های خوب یا موفقیت جشنواره در دست چین کردن بهترین‌های سینمای ایران. اما برای ناظران دقیق مشخص بود که حرکت سینمای ایران به سمت رئالیسم افراطی که خودش را در قامت ملودرام‌های اجتماعی نمایان کرده بود، روزی به ناتورالیسم رادیکالی ختم می‌شود که انسان را نه به عنوان خلیفه‌الله که هم‌چون موجودی آزمایشگاهی در زیر میکروسکوپ سینماگران وطنی بررسی خواهد کرد؛ جانورانی بی‌نام و نشان که در ناکجاآباد ذهنی کارگران/نویسنده زندگی می‌کنند و همگی اسیر جبر جنگلی به نام «اجتماع» اند و بدون اختیار، یا می‌کشند یا کشته می‌شوند. اتفاق جدیدی رخ نداده است؛ فقط کمی از آن فیلم‌های هنجارشکن و ملتهب، به درستی، از جشنواره سی و پنجم

فجر کنار گذاشته شده‌اند و حالا مخاطبان، بدون دوپینگ‌های کاذب فرمی و لشگرکشی‌های رسانه‌ای، با همه سینمای ایران روبرو شده‌اند. شب‌های منتهی به اکران «قاتل اهلی» در سالن رسانه‌ها را به یاد بیاورید؛ هیجان رسانه‌ای و بگومگوهای کاذبی که هر سال، به بهانه چند فیلم خاص، کل روزهای برگزاری جشنواره را داغ می‌کرد و دست آخر هم، با شایعاتی مبنی بر کنار گذاشته شدن یا نشدن فلان فیلم در داوری، تکمیل می‌شد. در همان یکی، دو روز، کاری کرد که تمام انتقادات، از جمله واردنشدن برخی از فیلم‌های هنجارشکن که مورد انتقاد رسانه‌های جریان شبه‌روشنفکری بود، فراموش شد. «قاتل اهلی» هم آمد و با خنده‌های اهالی رسانه‌ها بدرقه شد. حرارت‌ها به سردی گرایید. برای روزهای آینده، مستمسک دیگری نیاز بود تا تخدیر ذهنی اهالی جشنواره تأمین شود. اما فیلم‌های دیگری وجود نداشت که این مهم را عملی کند. بنابراین ما ماندیم و خماری ناشی از روبرو شدن با همان رئالیسم افراطی -از فرط تکرار، نخ نما شده- که نه شاعرانه است و نه فطری و انسانی.

شکی در این نیست که کاندیدا شدن فیلم‌ها در بخش‌های غیرمرتبط به اندازه سیستم بلیط‌فروشی ناقص و ناکارآمد، نقطه ضعف یک جشنواره به حساب می‌آید. اما در بخش آثار حاضر در ویتترین، فاجعه‌ای غیرقابل پیش‌بینی رخ نداده است. در سه سال گذشته و به اسم سینمای هنری و تجربی، فیلم‌هایی به نمایش گذاشته شد که قطعاً در هیچ جای دنیا، از جمله «آغوز تپه» هم نمایش داده نمی‌شد. اما همین معترضان فعلی پذیرفتند که این هم بخشی از سینمای ایران است؛ سینمایی که مدیران اعتقاد دارند در دنیا غبطه‌اش را می‌خورند و می‌توانند در نسبت با تولیدات روز صنعت سینما در جهان، همچون رایحه‌ای تازه، مشام سینمادوستان را تازه کند! در همه این سال‌ها هم ملودرام‌هایمان به ورطه تکرار افتاده‌اند. تنوع ژانر هم توقعی بیجاست. تاریخ این سرزمین هم که داستانی برای روایت کردن ندارد؛ پس از چه چیز متعجب شده‌ایم؟ توقع «لینکلن» یا

«نجات سربازان رایان» داشتیم؟

خودمان را گول زنیم. اتفاق تازه‌ای نیفتاده است. فقط زهر خماری دیدن ناتورالیسم سیاه بر پرده سینما کمی دارد از تن‌مان خارج می‌شود. دارد رایحه خوش سینمای ملی، نه از مالیخولیای هنر و تجربه، که از دسترنج جوانان متعهد و معتقد این سرزمین بر می‌خیزد. بیست و یک سال بعد از «چه‌های آسمان»، جوانی از راه رسیده است که همچون شکوه قدرت اراده «علی» برایمان از قدرت مستضعفین در «بیست و یک روز بعد» بگوید. جوانی دوربین به دست گرفته است تا بیست سال بعد از «آوانس شیشه‌ای»، بگوید که پیر جوانان خمینی چه زخم‌های کهنه‌ای از نفوذ و نفوذی‌ها بر تن دارند. ما از هیچ چیز جشنواره سی و پنجم تعجب نکردیم... پس دعوایماند برای اهلش.

«بیست و یک روز بعد» وقتتان را تلف نمی کند

ساره بیات و حمیدرضا آذرنگ از معدود آشناهای سینمایی حاضر در فیلمی هستند که نقطه ثقل داستانش را گروه بازیگران کودک و نوجوان فیلم اولی تراز می کنند و در بین آنها «مهدی قربانی» سیزده ساله که پیش از این در خانواده بی سر و سامان «ابد و یک روز» فرزندی خلف بود، این بار شر و شور هنرمند شدن و بلند پروازی ها در عین کوتاه بودن سقف آرزوهایش، تمامی ندارد.

روایت داستان، خطی است و البته چند شاخه، حسنش به این است که مرز نادیده ای داستان ها را از هم جدا در جایی دیگر به هم وصل می کند و البته حفره های فیلم نامه با شوخی هایی ظریف، اندکی بسته شده و سرگردانی مخاطب تا ضریبی بالا، پایین آمده است.

داستان فیلم درباره پسر نوجوانی است که در خانواده ای متوسط در یکی از شهرهای حاشیه تهران زندگی می کند. او پدرش را از دست داده و مادرش سرطان دارد. پسرک بی خبر از بیماری مادر، سودای فیلم ساختن در سر دارد اما...

فیلم «بیست و یک روز بعد» که نخستین ساخته بلند سینمایی سید محمد رضا خردمندان است، گامش را در داستان محکم برداشته و شاید عنوان فیلم به حق مناسب ترین نامگذاری باشد چرا که در این ملودرام اجتماعی قهرمان نوجوان داستان در صدد تحقق آرزوی ناکام پدرش برآمده، مخاطب نیز قدم به قدم با وی پیش می رود و گویی روزشماری برای رخداد یک اتفاق است.

فیلمبرداری خاص، کادربندی هایی متفاوت از جمله نوآوری در ارائه نماهای بسته از شخصیتها، تدوینی لمس نشدنی، ریتمی قابل قبول، جلوه های ویژه کامپیوتری-میدانی مثلا در بخش هایی که قهرمان داستان با قطار مواجه می شود و در بخش های مختلف، جلوه های ویژه خودنمایی می کند، البته بازی های روان بازیگران نوجوان و کودک همگی دست به دست هم دادند که در فقر سوژه و کپی برداری های پی در پی که دامنه گیر سینمای امروز ماست، فیلمی جمع و جور با نقص های کمتر و حسن های بیشتر را ببینیم و نکته قابل تقدیر دیگر حمایت باشگاه فیلم سوره حوزه هنری است که با وجود احتمال

زیاد برای عدم بازگشت سرمایه فیلمی غیرگیشه ای، تهیه کنندگی آن را بر عهده گرفته است و این اولین حمایت این سازمان از این فیلم هان نیست و امید است که آخرینش نیز نباشد.

«بیست و یک روز بعد» را ببینید، وقتتان تلف نمی شود» نقل قولی مستقیم از مهدی قربانی بازیگر نقش اصلی فیلم است که بنظر می رسد باید به توصیه اش عمل کنیم و ارزشش را دارد که به تماشایش بنشینیم و وقتمان تلف نشود.

چند روز پیش که این فیلم در پردیس سینمایی ملت اکران شد، رضایت و خوشحالی مردم بعد از اکران فیلم و در آغوش گرفتن بازیگر نوجوان فیلم (مهدی قربانی) نشان می داد که «بیست و یک روز بعد» توانسته است رضایت مخاطب خاص و عام را به دست آورد و محبوب مردمی شود که به دنبال صداقت می گردند.

اوج گیری سازمان سینمایی حوزه هنری در فجر ۳۵

فراز و فرودهای سیاسی و اجتماعی آن و فیلم «بیست و یک روز بعد» اثری شریف اجتماعی با استانداردهای آموزشی و تربیتی و به تعبیر علیرضا رئیسین فیلمی «سالم و خوش ساخت و تاثیرگذار». اثری که با محوریت یک نوجوان حاوی بهترین پیام های اخلاقی و خانوادگی است. شعارزده و زمخت و متورم نیست. شاد، تمیز و سرزنده که حتی رنج ها و محنت های زندگی را با امید و پشتکار؛ و با زیبایی های چشم نواز و روحیه بخش بیان می کند.

اینکه نگاهی مهندسی شده در صدد تضعیف چنین آثاری در بدنه سیاستگذاران فجر انقلاب است پسندیده نیست و قرار است تا کی در حق این فیلم ها ظلم شود؟ و آثار دغدغه مند و دارای هویت، ماهیت و جوهره اخلاق و انقلاب و مضامین سالم اجتماعی به حاشیه رانده شوند؟

حوزه هنری در چند سال اخیر با سیاست جوان گرایی از طریق تأسیس باشگاه «فیلم سوره» و مرکز مستند «سوره» افق تازه ای را برای کشف نیروهای انقلابی و حمایت از مضامین مهم فرهنگی و اجتماعی باز کرد که آثار و دستاوردهای آن به تدریج آشکار می شود. حضور موفق فیلم «بیست و یک روز بعد» مصداق عینی این موفقیت است.

تربیت نیروی انسانی همراه با جوان گرایی، کیفی گرایی و انقلابی گری، حمایت و تشویق جریانات فرهنگی انقلابی رویکردی بوده که سازمان سینمایی حوزه هنری طی این سال ها بارها اعلام کرده و امروز شاهد به ثمررسانی و باروری این سیاست و نگاه راهبردی در حوزه فرهنگ و هنر و بویژه سینما هستیم.

البته فراموش نکنیم که سازمان سینمایی حوزه هنری در دو ساله اخیر موج تازه ای از تولیدات جریان ساز و راهبردی را در عرصه سینمای مستند و کوتاه ایجاد کرده که قابل توجه است. درخشش جهانی مستند A۱۵۷ که کالبدشکافی یک بحران در قلمرو داعش است از جمله آن است.

جدول پخش فیلمها در برج میلاد را نگاه کنید وقتی از میان ۳۳ فیلم بخش سودای سیمرغ تنها یک فیلم را در جدول اکران کاخ جشنواره در واپسین لحظات جشنواره، روز آخر و اکران آخر و در کنار فیلم های غیررقابتی و خارج از مسابقه قرار می دهند این بدان معناست که این فیلم از نگاه جشنواره از همان روز اول کنار گذاشته شده است. آن هم، اثری که در نهمین روز جشنواره در جمع بهترین های آراء نظر سنجی ها قرار دارد و با ستایش بزرگان سینما و فرهنگ روبرو شده است. فیلمی «خانواده محور» با اهتمام به مهم ترین دغدغه های آموزشی و تربیتی نوجوانان و در ستایش از «مادر». اثری که تداعی گر دوران اوج سینمای کودک و نوجوان و آثار درخشانی چون: «دونده» و «ساز دهنی» است. مضافا اینکه ارزش ها و ظرفیت های سینمای اجتماعی و مخاطب پسند امروزی را هم دارد.

سازمان سینمایی حوزه هنری اگرچه در مسیرش برای رسیدن به معیارهای والای هنر انقلاب اسلامی اوج و فرود زیاد داشته است اما همواره به این معیارها وفادار و پایبند بوده و کوشیده بستری برای رشد نیروهای ارزشی در این نهاد فرهنگی باشد. سینما به عنوان یکی از مهمترین رسانه های این عصر دوشادوش بخش های مختلف حوزه هنری پیش آمده و برای هنر انقلاب افتخار آفریده است. در حالی که انتظار می رود جشنواره فجر در کنار همه شور و هیجان و فضای اجتماعی که رقم می زند از نظر ارزش گذاری آثار و فیلم ها نیز، مواظبت شود تا رنگ و بوی انقلاب اسلامی در آن ها محسوس و ملموس باشد. احساس می شود در بزنگاه دآوری ها و الگوسازی های آثار همیشه در حق تعدادی آثار عامدانه و آگاهانه ظلم می شود.

سال گذشته آشکارا حق «بادیگارد» را ضایع کردند و امسال کوشیدند تا فیلم های حوزه هنری را در محاق قرار دهند.

فیلم «ماجرای نیمروز» اثری استراتژیک برای نظام و انقلاب و برآمده از ضرورتی اجتناب ناپذیر برای تبیین تاریخی که بر انقلاب ما گذشت و چالش ها،

با اعلام نامزدهای سودای سیمرغ انتقادات به هیأت داوران بالا گرفته و نمونه این انتقادات مربوط به فیلم «بیست و یک روز بعد» از تولیدات حوزه هنری است. فیلمی که با وجود آرای بالای مردمی در جدول اکران برج میلاد هم نادیده گرفته شد.

به گزارش سوره سینما، سال گذشته در سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر سازمان هنری رسانه ای اوج با دو فیلم «بادیگارد» و «ایستاده در غبار» حضور خوبی داشت. به نظر می رسد امسال قرعه به نام حوزه هنری انقلاب اسلامی افتاده است که دو فیلم از مجموعه فیلم های در دست تولید این نهاد موفق شدند در جشنواره فجر توجه منتقدان و مردم را به خود جلب کنند.

فیلم های سینمایی «ماجرای نیمروز» و «بیست و یک روز بعد» دو اثر سیاسی و اجتماعی که هم با استقبال تماشاگران مردمی مواجه شد و هم اقبال مخاطبان خاص، منتقدان و نویسندگان سینمایی و... این نشان می دهد با توجه به وقفه کوتاه مدت این نهاد در عرصه تولید، دوباره دوره اوج گیری تازه آن آغاز شده است. با این حال، امسال چند فیلم دیگر سازمان سینمایی حوزه هنری به دلایل فنی به جشنواره نرسیده اند. با این حال، تجربه نشان داده است که متولیان جشنواره های فجر هیچگاه با تولیدات و فیلم های حوزه هنری مهربان نبودند و نیستند. بسیاری از فیلم های شاخص حوزه هنری که بعدها، در مراحل اکران و فستیوال های منطقه ای و بین المللی افتخار آفریدند در جشنواره فجر با مهجوریت روبرو بودند مانند «په حبه قند» و «حوض نقاشی» و...

البته مهمتر از جشنواره نفوذ خود آثار در متن مردم و جامعه است که شواهد و نتایج آراء مردمی موید آن است که امسال دو فیلم حوزه هنری از قابلیت ها و پتانسیل بالایی برخوردارند و می توان پیش بینی کرد که در ظرفیت سازی اجتماعی و اکران نیز، سربلند بیرون بیایند. فیلم «بیست و یک روز بعد» تا همین جا از سوی جشنواره فجر نادیده گرفته شده است. برای اثبات این نادیده گرفته شدن کافی است

«بیست و یک روز بعد» را می توان ۲۱ بار تماشا کرد

علیرضا پورصباغ

روز بعد پلشتی را انتقادی واکاوی می کند اما فیلم پلشتی نیست.

فیلم «بیست و یک روز بعد» یکی از بهترین های جشنواره فجر است که در روزهای پایانی برج میلاد اکران می شود و قطعاً از دید اصحاب رسانه مغفول می ماند. در واقع کاری که با محمدرضا خردمندان در نحوه نمایش فیلمش در برج میلاد می کنند، شبیه همان ناسازگاری روزگار است با اراده و عزم مرتضی، قهرمان فیلم بیست و یک روز بعد.

نکته جالب در مورد فیلم «بیست و یک روز بعد» به عملکرد حوزه هنری باز می گردد. حوزه هنری رسالت دارد در حوزه های مغفول فیلم بسازد و مشخص است که اراده مدیریتی برای ساخت این فیلم وجود نداشته است و ساخت این فیلم به بی پروایی محمدرضا شفاء باز می گردد. شفاء گود سینما را به خوبی می شناسد، با اینکه برخی رسانه ها در طول این مدت به بهانه کلیپ ما ایستاده ایم قصد تخریب این چهره جوان حوزه تهیه کنندگی را داشتند اما مصرانه راهش را رفت و ثمره تلاش شفاء منجر به ساخت فیلمی در شان حوزه هنری شد.

نکته مهم این است که ساخت فیلم درباره دغدغه های نوجوانان به شدت لازم و واجب به نظر می رسد. قهرمان داستان فیلم بیست و یک روز بعد، دوران سنی خاصی را در حد فاصل مرزبندی مرسوم جوانان را طی می کند و این دایره سنی در سینمای ایران، فیلم و یا سریال برایش تولید نمی شود.

محدوده سنی که به شدت عطش فراوانی برای دیدن و همزات پنداری کردن دارد. خاطرم آن باشد نسل سوم انقلاب با فیلمهای از کرخه تا راین و آژانس شیشه ای و فیلم های اجتماعی خاص ارزشمند سینمای انقلاب، به دلیل تلخی و عدم فهم کنش های نمی توانست همذات پنداری کند.

نسل سومی ها زمانیکه دوران نوجوانی را پشت سر می گذاشتند و عطش بلعیدن قهرمان را داشتند عمدتاً دلبسته شمایل آرنولد شوارتزنگر و رفتار عضلانی وار سیلوستر استالونه، چاک نوریس، دوفل لانگر، ولسلی اسنایپس، ژان کلود وندام، می شدند و خلا سینمای نوجوانان که به شدت خالیش خالی بود زمینه اجتماعی فراوانی را به همراه داشت.

سینمای نوجوانان کنونی همچنان در سینمای ایران خایش خالیست با این حال فیلم هایی از جنس «۲۱ روز بعد» از حیث محتوا دارای کارکردی چند بعدی هستند. فیلم هایی از این دست با همه سادگی تخیل مخاطب نوجوانان را تحریک می کند. نکته جالب فیلم

هنری به جای سال ۱۳۹۵، در اوایل دهه هفتاد باید آنرا می ساخت.

در آن دوران فیلم هایی مثل بچه های آسمان بادکنک سفید، بسیاری از فیلمهای مرحوم کیارستمی به صورت ناهنجاری در سینمای ایران سینمای کودک و نوجوان جعلی آن دوران را تحت سیطره داشت که به هیچ عنوان سینمای کودک نبود. اغلب آن آثار فیلم های روشنفکر مابانه ای بودند که به شکل بیهوده ای قهرمانش کودک یا نوجوان بود.

«بیست و یک روز بعد» محمدرضا خردمندان اثر متفاوتی است با سایر آثار نوجوانانهای که در دهه اخیر در سینمای ایران ساخته شده است، اثری که مخاطب نوجوانش را با ضریب هوشی متوسط پنجاه درصد فرض نکرده است. بسیاری از آثار نوجوانان سینمای ایران همچنان ضریب هوشی مخاطب را کمتر از ۵۰ فرض می کنند. اغلب فیلم های روشنفکرانه سینمای کودک، خردسوزی می کنند و مشخص نیست چرا ضریب هوشی قهرمانانشان از متوسط ۵۰ کمتر است. مخاطب امروز سینما فیلم هایی با محوریت قهرمان کودک به سیاق دهه شصت و هفتاد را دوست نخواهد داشت، چرا که پر سوناژهای محوری آن فیلم ها فاقد هوش کافی هستند و تنها میتشان برون ریزی حسی و واکنش های احساسی است، با همان بر چسب کهنه احساسات انسانی و سینمای انسانی.

برای جامعه کودک و نوجوان امروز به علت هجوم داده ها از طریق فضای وب و مجازی نمی توان با همان شیوه های مرسوم منسوخ دهه هفتاد فیلم سینمایی ساخت. «مرتضی» قهرمان فیلم، قهرمانی امروزی است با رویاهایی که شبیه نوجوانان امروز است، در جایی نزدیک به حاشیه شهر زندگی می کند با کلی استعداد و توانایی. اما استعداد های و توانایی هایش را فقر عصیانگری معدوم می کند. مرتضی اراده خواستن منحصر به فردی دارد اما شرایط اجتماعی - اقتصادی ویران کننده، اراده مرتضی را به نابودی می کشد و در یک دوئل نافر جام مرتضی به نبردی دهشتناکی با یک دیو بزرگ می رود تا بتواند، اراده اش را به چالش بکشد.

فیلمی تلفیقی از واقعیت و خیال است، اما آنچنان زیبا ساخته شده که تنیدگی خیال و واقعیت قابل تمیز نیست؛ آنچنان که در سکانس پایانی که مرتضی روبروی قطار می ایستد آرزو می کنیم که کاش قطار پر شتاب در در مقابل سپر دستان ناتوان شود و قطار از حرکت بایستد.

فیلم پایان باز توام با پوچی و سهل انگاری توام نیست و هیچانی قاطعانه را به مخاطب القا می کند. بیست و یک روز بعد از محدود فیلم هایی است که بیست و یک بار دیگر می توان تماشايش کرد و مثل دفعه نخست، از فیلم لذت برد. بر خلاف تولیدات سینمای اندوهگین ایران که با توسعه نمایشی پلشتی همراه، بیست و یک

حوزه هنری با همه انتقاداتی که به مدیران پیشین اش وارد است اما گذشته نوستالوژیک دارد. نهادهای که مهمترین فیلم های دهه شصت و هفتاد را تولید کرده است و مهمترین پاتوق فرهنگی فعال و جریان ساز سینما و فرهنگ در گذشته بود.

اغلب رویدادهای فرهنگی سه دهه گذشته که عاملیتش را حوزه هنری عهده دار بود از دل پاتوق های فرهنگی حوزه هنری شکل گرفتند. بسیاری از هنرمندان نواندیش و استعداد های ناب سینمایی برخاسته از دل مناسبات پاتوقی حوزه هنری هستند. همین فضای پاتوق گونه سبب شد که حوزه هنری، تحت تاثیر فضایی که خودش ساخته بود استعداد های جوان و قلندران فراوانی را وارد عرصه های فرهنگی، خصوصاً سینما کند.

متأسفانه در دوره زمانی خاصی مناسبات پاتوقی حوزه از میان رفت و ماهیت حوزه از یک فضای کانونی بدل به یک فضای اداری شد. در آن دوران مد نظر، نمایش هر فیلم خارجی مهم، هر جلسه تحلیلی و تخصصی فرهنگی و هنری و نمایش هر اثر قابل اعتنا برای نخستین بار در حوزه اتفاق می افتاد.

در سالهای پیشین نیز اتکای حوزه هنری به استعداد هایی بود که پیوستگی و وابستگی غیر نهادی با حوزه داشتند. پس از چند سال افول حوزه هنری، رخی مدیرانش برای پر کردن رزومه، با یکی دو تهیه کننده ارگانی خاص همسو شدند و با تولید فیلم های غم زده، نشاطی که در خروجی آثار حوزه هنری بود، رنگ باخت. حوزه هنری در چند وقت اخیر، رویکردهای خود را در تولید فیلم سینمایی تغییر داده است و با تغییر هویت تهیه کنندگان، باشگاه فیلم سوره و پوشش های سینمایی اش با تولید فیلم «بیست و یک روز بعد» شبیه همان دوران سابق شده است.

فیلم «بیست و یک روز بعد» خبر از بهار سبز و پر طراوت حوزه هنری می دهد. فیلمی که بر خلاف سیاست های غم زده سابق حوزه هنری ساخته شده است. بیست و یک روز فیلمی انتقادی، شایسته و دلپذیری است که در برج میلاد خیلی دیر رونمایی می شود.

با دیدن فیلم «بیست و یک روز بعد» در خواهیم یافت نگاه حوزه هنری به ساز و کار و تهیه کنندگی تغییر کرده و دوران آزمون و خطا به پایان رسیده است و محمدرضا شفاء با همه انتقاداتی برای تخریبش در رسانه ها مطرح می کنند، حداقل کاری که می تواند انجام دهد این است که با فیلم «بیست و یک روز بعد» و سایر تولیداتش حوزه هنری را رستگار کند. بیست و یک روز بعد یک قهرمان نوجوان را در محورش دارد. قهرمانی که با طراحی درست نویسنده و کارگردان، مخاطب با هر مختصات سنی با این قهرمان ارتباط عمیقی پیدا می کند. بیست و یک روز بعد فیلمی است که حوزه

این است که این اثر منحصر به فرد خیال و واقعیت را در هم می آمیزد و از سوی دیگر معضل اجتماعی کلانی را در حوزه بهداشت و خدمات رسانی، در مقابل مخاطب نوجوان با بزرگسالی قرار می دهد.

علیرضا رئیسیان :

داستان

«بیست و یک روز بعد» از سلامت فکری برخوردار است

علیرضا رئیسیان بعد از تماشای «بیست و یک روز بعد» در اکران خصوصی گفت: این فیلم از اجرای خوب و یکدستی برخوردار است و داستان فیلم دارای سلامت فکری است.

علیرضا رئیسیان در مراسم اکران

خصوصی «بیست و یک روز بعد» شرکت کرد و به تماشای این فیلم نشست.

وی بعد از تماشای این فیلم ضمن استقبال از این اثر سینمایی گفت: این فیلم از اجرای خوب و یکدستی برخوردار است و داستان فیلم دارای سلامت فکری است.

وی موضوع، اجرا و ریتم مناسب را امتیاز این فیلم دانست و با اشاره به عملکرد محمد رضا خردمندان در اولین فیلم بلند سینمایی اش، اضافه کرد: اینکه کارگردان فیلم اولی بتواند در اولین ساخته اش چنین یکدستی داشته باشد قابل تحسین است.

رئیسیان در مورد نحوه فیلمبرداری این فیلم خاطر نشان ساخت: فیلمبرداری این فیلم بسیار حرفه ای در خدمت مفاهیم فیلم بوده و از استانداردهای بسیار خوبی برخوردار است..

این کارگردان به بازی های این فیلم اشاره کرد و کیفیت بازی ها را در این فیلم ستود و عنوان کرد: به عقیده من مهدی قربانی توانایی خوبی برای بازیگر شدن دارد و روز به روز این قابلیت در او رشد می کند؛ اما بازی ساره بیات بی نظیر بود.

شایان ذکر است اکران خصوصی فیلم بیست و یک روز بعد به رغم اینکه در یکی از روزهای جشنواره فجر و همزمان با این رویداد سینمایی اتفاق افتاد با استقبال چشمگیر مدیران فرهنگی و سینمایی، اهالی سینما و رسانه ها مواجه شد.

نشست پرسش و پاسخ «بیست و یک روز بعد»

چرا فیلم ما دو روز بعد از اعلام نامزدها اکران شد؟

است، اما فیلم ملودرامی اجتماعی از منظر یک نوجوان است. ضمن اینکه فکر می‌کنم برای نوجوان‌ها هم جذاب است و تخیل آن‌ها را درگیر می‌کند، چیزی که این روزها فراموش شده و حتی جشنواره کودک و نوجوان هم خیلی در این زمینه فعالیت‌هایی نمی‌کند.

این کارگردان فیلم اولی در پاسخ به این پرسش که آیا از ادغام بخش نگاه نو با سودای سیمرغ راضی هستند یا نه، نیز اظهار کرد: در ابتدا این ادغام به نظر من خیلی خوب بود و فکر می‌کردم تدبیری هست که فیلم اولی‌ها در کنار بقیه رقابت کنند و به این شکل زحمات همه عوامل در بستری حرفه‌ای دیده می‌شود، اما وقتی من چهار سال تلاش کردم و فیلمنامه نوشتم و همه عوامل با جان و دل سر کار می‌آیند، ولی در ادامه مورد توجه قرار نگرفت این اتفاق مانند آب سردی بر جان ما بود که فکر می‌کنم این ادغام هم نباید اتفاق می‌افتاد.

خردمندان در بخشی از صحبت‌هایش به حضور ساره بیات در این فیلم اشاره کرد و گفت: خانم بیات انتخاب ما (من و آقای ثقفی) برای این نقش در زمان نوشتن فیلمنامه بود، ایشان هم متن را خیلی دوست داشتند و با همه وجود پای کار بودند، آن‌هم در نقشی که شخصیت متفاوتی در کارنامه‌شان حساب می‌شود و انرژی زیادی در این کار گذاشتند.

در ادامه نشست این کارگردان در پاسخ به این سوال که چرا این فیلم با وجود اینکه در بخش مسابقه حضور داشته، اما در روزهای پایانی در برج میلاد و برای اهالی رسانه به نمایش درآمده، عنوان کرد: وقتی جدول نمایش آثار را دیدیم و فهمیدیم فیلم در روز آخر و

بیان کرد: در «بیست و یک روز بعد» در حدود ۴۰ لوکیشن داریم و ما سعی کردیم میزانشن‌ها، اوج و فرودها و رفت و برگشت‌ها را به شکلی بنویسیم که این تعدد لوکیشن برای مخاطب خیلی محسوس نباشد. اما نکته‌ای که وجود دارد این است که این لوکیشن‌ها هر کدام برای خودشان شخصیت دارند و در زمان مناسب از آن استفاده می‌کنیم تا داستان را جلو ببریم. وی همچنین با تاکید بر اینکه نمی‌خواست فیلمی سراسر غم و اندوه بسازد، گفت: تمرکز اصلی ما در فیلم روی شخصیت مرتضی است و با اینکه فیلم‌های زیادی درباره بیماران سرطانی دیده بودیم اما نمی‌خواستیم وارد فضای غم و اندوه شویم و بیشتر فضای این نوجوان مهم بود. از طرفی مسئله اصلی همه ما در مواجهه با مشکلات اراده‌ای است که در وجودمان برای حل مشکل به وجود می‌آید، وقتی اراده می‌کنیم مشکلی را حل کنیم پیروز هستیم چه بتوانیم و چه نتوانیم. این موضوع برای ما در کاراکتر مرتضی بسیار مهم بود.

خردمندان در پاسخ به این پرسش که فیلمش فضای فیلم‌های نوجوانانه دهه شصت را دارد، نیز عنوان کرد: بدون شک من متأثر از کارهای آقای مجیدی هستم اما اینکه فیلم در حال و هوای آن دوران باشد را قبول ندارم، این فیلم مسئله‌ای بالاتر از فیلم کودک و نوجوان دارد. «بیست و یک روز بعد» را با طیف‌های زیادی از مخاطبان دیده‌ام، مخاطبانی که بیشترشان هم بزرگسال بودند و بیش از نیمی از افراد حاضر در سالن راضی بودند.

وی افزود: ما این نگاه که برای کودک و نوجوان می‌سازیم را نداشتیم، با اینکه شخصیت اصلی نوجوان

کارگردان فیلم «بیست و یک روز بعد» گفت: چرا فیلم ما را دو روز بعد از اعلام نامزدها و در زمان سوخته به نمایش می‌گذارند؟ اما متأسفانه هیچ یک از مسئولان جشنواره به ما پاسخ ندادند.

به گزارش سوره سینما، نشست پرسش و پاسخ فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» ساخته سید محمدرضا خردمندان با حضور کارگردان، محمدرضا شفا تهیه‌کننده، احسان ثقفی فیلمنامه‌نویس، علیرضا برازنده مدیر فیلمبرداری، ساره بیات، مهدی قربانی و حسین شریفی بازیگران فیلم و سید محمود موسوی نژاد صداگذار، با اجرای محمود گیرلو در برج میلاد برگزار شد.

در ابتدای این جلسه محمدرضا خردمندان با بیان اینکه از شلوغی سالن و جلسه نقد بسیار خوشحال است، اظهار کرد: فکر نمی‌کردم برج میلاد که بعد از اعلام نامزدها به نظر نیمه تعطیل می‌آمد، تا این حد شلوغ باشد و از این اتفاق حال خوبی دارم.

وی درباره ایده ساخت این فیلم بیان کرد: ایده این کار بیش از سه سال و نیم قبل به ذهن من رسید و در ابتدا قصه‌ها و ایده‌ها را در ذهن شکل دادم تا به روایتی که ابتدا، میانه و انتها داشت، رسیدم، سپس قصه را برای احسان ثقفی تعریف کردم و بعد از آن تا هفت بار فیلمنامه را بازنویسی کردیم، البته یک بار هم در زمان پیش تولید فیلم‌نامه را بازنویسی کردیم.

این کارگردان در ادامه با اشاره به اینکه فیلمش یکی از پر لوکیشن‌ترین فیلم‌های حاضر در جشنواره است،

کرد: من اهل جنگال و حاشیه نیستم و تا کنون نیز کسی از من صدایی نشنیده، من در این مدت فقط سکوت کردم و حدود ۱۵ سال است که برای مملکت، مردم و سینمای ایران فعالیت می‌کنم. من ساره بیات هستم و برای کسانی که فکر می‌کنند من را نمی‌شناسند خودم را معرفی می‌کنم. آن‌هایی که من را می‌شناسند به شعور و شخصیت من توهین می‌کنند، این بی احترامی را نمی‌بخشم.

این بازیگر ادامه داد: من امسال سفر نرفتم. از خانواده‌ام زدم تا پروژه‌هایم را به پایان برسانم. در این روزها بسیاری از نویسندگان و منتقدان با من تماس گرفتند و از من بابت اینکه نادیده گرفته شدم، عذرخواهی کردند. وقتی لیست روزهای اکران را در اختیارم گذاشتند دیدم فیلم «بیست و یک روز بعد» بعد از اعلام آرا اکران می‌شود به همین دلیل در همه اکران‌های فیلم حضور داشتم تا بگویم فیلم خوبی است.

او خطاب به کارگردان فیلم گفت: آقای خردمندان فیلم خوب مسیر خودش را پیدا می‌کند. من از تو معذرت می‌خواهم که جشنواره فیلم فجر از تو که فیلم‌اولی بودی استقبالی نکرد و عذرخواهی می‌کنم که فیلم تو و عواملش را نادیده گرفتند.

بیات در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: من از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ که فیلم بازی کردم جایزه‌هایی متفاوتی گرفتم. دیپلم افتخار جشنواره فجر را دارم و برای چندین کار در خانه سینما برگزیده شدم. بیش از ده‌ها جایزه بین‌المللی دارم که یکی از آن‌ها جایزه حلقه منتقدان و نویسندگان لندن است. مریل استریپ یکی از کسانی بود که در کنار من کاندید بود.

این بازیگر با نشان دادن یک پاکت ادامه داد: من جریان این پاکت را نمی‌فهمم. چرا مسئولان جشنواره برای آن از من عذرخواهی نمی‌کنند. برای من کارت کاندیدا می‌فرستند در حالی که اسم من در لیست نیست. اگر اشتباه کرده‌اید حداقل اشتباهات خود را بپذیرید. این چه بازی مسخره‌ای است؟ متاسفم که این فیلم را نادیده گرفتید و من را ببخشید که مجبور شدم حرف‌هایی که نباید را بزنم.

همه سکانس‌هایی که در فیلم می‌دیدید در پیش تولید به آن‌ها فکر شده بود و درباره آن‌ها صحبت کرده بودیم و ایده‌ها مطرح شده بود. در فیلم صحنه‌ای نداشتیم که دوربین ثابت باشد، حتی در کلوزآپ هم دوربین در حرکت بود و آقای خردمندان دقیقاً این حرکت را در فیلم لازم داشتند.

احسان ثقفی که به همراه خردمندان فیلمنامه این اثر نوشته است، درباره همکاری خودش با این تیم گفت: من واقعا آدم خوشبختی هستم که این فرصت را داشتم تا با آقای خردمندان کار کنم، من آدم تنبلی هستم ولی آقای خردمندان با من کنار آمد. ما دو سال صبر کردیم تا توانستیم تخیلاتی را که در این مدت در ذهن داشتیم روی پرده سینما دیدیم.

موسوی‌نژاد، صداگذار این اثر سینمایی که در ابتدای نمایش در برج هم با مشکلاتی در بخش صدا مواجه شده بود، بیان کرد: مشکل صدای برج میلاد در این سال‌ها همچنان سرچایش است، ما این فیلم را در هر سینما بردیم صدا را واضح شنیدیم، اما اینجا می‌آییم و با صدای متفاوت دیگری روبرو می‌شویم که اصلاً نمی‌دانیم چطور می‌شود. باید حالت استاندارد را درباره باید وجود داشته باشد.

مهدی قربانی، بازیگر نوجوان فیلم که سال گذشته با فیلم «ابد و یک روز» در جشنواره حضور داشت، اظهار کرد: این فیلم قرار نیست چیزی را به سینمای کودک و نوجوان اضافه کند، تنها قرار بود روایتی از زندگی روزمره آدم‌هایی که با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کنند را نشان بدهد.

حسین شریفی دیگر نوجوان حاضر در فیلم که لهجه کرمانی داشت در بخشی از نشست درباره کلوپ‌های بازی که در فیلم نشان داده شده بود، عنوان کرد: به هر حال هر کسی در هر سنی که بزرگ می‌شود حتماً سری به کلوپ زده و بازی‌هایی را انجام داده است. من تهرانی نیستم ولی در شهر خودمان کلوپ داریم!

ساره بیات بازیگر این فیلم نیز در انتهای نشست بیان

بعد از اعلام نامزدی‌ها به نمایش درمی‌آید، خیلی سوال پرسیدیم اما جوابی پیدا نکردیم. به هر حال الان فیلم ما منتخب آرای مردمی است و در چند شب گذشته خودمان حضوری در سالن‌های نمایش بودیم و بازخوردها را دیدیم. آیا فیلم ما کم‌دی است؟ شوخی مبتذل دارد؟ فیلم تنها یک ملودرام اجتماعی با محوریت یک نوجوان است. نمی‌دانم چطور این فیلم شایستگی حضور در کاندیداهای هیچ بخشی را جز بخش جلوه‌های ویژه نداشته! و جالب است بدانید که تنها در همین بخش ناقص بوده است. محمدرضا شفا، تهیه‌کننده «بیست و یک روز بعد» هم با ابراز خوشحالی از حضور اصحاب رسانه در اکران فیلم در برج میلاد، اظهار کرد: به هر حال در زمان جشنواره همه منتظر هستیم که نقطه شروع‌مان در برج میلاد اتفاق بیفتد، اما نقطه شروع فیلم ما در برج میلاد روز آخر شد. فکر می‌کنم حالا که فیلم را دیده‌اید شما هم تأیید می‌کنید که از کاندیداهایی که اعلام شده، می‌توان ایراد گرفت.

وی درباره همکاری حوزه هنری با این پروژه نیز توضیح داد: من به عنوان کسی که با حوزه هنری در این پروژه کار کردم، باید بگویم ریش و قیچی دست خودمان بود، فیلمنامه به اندازه یک واو هم فرق نکرد، نه از طرف من، نه مدیران حوزه و نه بقیه. خیلی‌ها به حوزه هنری گفتند این فیلمنامه تلخ است و آن را ناساز، این فیلم یک تیغ دولبه بود، می‌توانست به شدت تلخ شود ولی در صورتی که روایتی تلخی داشت، اما به چیزی که دیدید تبدیل شود که در ظاهر تلخ نباشد. همکاری ۱۰-۱۲ ساله من و آقای خردمندان باعث شد که فضای ذهنی یکدیگر را بشناسیم و نکته‌های مورد نظرمان را هم در صحبت‌ها گفته بودیم و جالب است بدانید حتی در برخی صحنه‌ها بسیار فراتر از چیزی بود که حتی خود من تصور می‌کردم. در اینجا باید از یک نفر در این پروژه که امروز اینجا نیست و باید عذرخواهی کنم که اینجا نیست، تشکر کنم. محمدرضا موئینی پدر پروژه ما بود و پا به پای آقای خردمندان بودند و در تمامی مراحل از تدوین به بعد همراه ما بودند.

علیرضا برازنده مدیر فیلمبرداری این اثر نیز تأکید کرد:

با حضور عوامل فیلم، مدیران حوزه هنری و اصحاب رسانه برگزار شد اکران خصوصی «بیست و یک روز بعد» در سینما آزادی

مراسم اکران خصوصی فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» محصول سازمان سینمایی حوزه هنری در سینما آزادی برگزار شد.

صبح روز جمعه ۱۵ بهمن مراسم اکران خصوصی فیلم سینمایی «بیست و یک روز بعد» با حضور عوامل فیلم، مدیران حوزه هنری و اصحاب رسانه در سینما آزادی برگزار شد.

در این مراسم محسن مومنی شریف رییس حوزه هنری انقلاب اسلامی، مدیرعامل موسسه سوره مهر، مدیرعامل باشگاه فیلم سوره، علیرضا رئیسیان، محمدرضا خردمندان (کارگردان فیلم)، ساره بیات (بازیگر فیلم)، علیرضا برازنده (مدیر فیلمبرداری)، مهدی قربانی و حسین شریفی (بازیگران نوجوان) و جمعی از منتقدان و اهالی رسانه حضور داشتند.

در فیلم «بیست و یک روز بعد» ساره بیات، حمیدرضا آذرنگ، امیرحسین صدیق، مهدی قربانی، جلال فاطمی، سینا رازانی، رضا استادی و حسین شریفی نقش آفرینی می کنند.

فیلمنامه این اثر را سیدمحمدرضا خردمندان و احسان ثقفی به نگارش درآورده اند و ملودرامی اجتماعی از زندگی نوجوانی به نام «مرتضی» است که در راه تحقق رویای ناکام پدرش، با چالش بسیاری روبرو می شود.

در خلاصه داستان «بیست و یک روز بعد» آمده است: «همیشه همینجوریه! آخرین بار هوا ابر شد. باد گرفت. درختا داشتن از جا کنده می شدن. اونقدر بارون شدید شد که سیل شهر گرفته بود. پرنده ها دور و بر لونه هاشون جیغ می کشیدن. یکی از بچه ها قسم می خورد خودش دیده خورشید یکی دوبار نورش کم و زیاد شده.»

اتصال سه مجموعه به ناوگان سینمایی کشور

نگاهی به فعالیت های سازمان سینمایی حوزه هنری در دهه مبارک فجر

و فضای کتابخانه و نمازخانه و مجهز به سیستم اطفای حریق و سایر امکانات جانبی است.

وی همچنین، به میزبانی سینماهای حوزه هنری در تهران و شهرهای مختلف از مخاطبان بزرگ ترین رویداد سینمایی کشور اشاره کرد و یادآور شد: حوزه هنری علاوه بر حضور آثارش در بخش مسابقه سودای سیمرغ جشنواره، با هفت سینما و ۱۲ سالن سینمایی میزبان جشنواره فجر بوده؛ ضمن اینکه سینماهای دیگر حوزه در استان های مختلف هم عهده دار میزبانی این رویداد سینمایی بوده است.

مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری همچنین، از آغاز پروژه «استعدادیابی و سوژه یابی کارگاهی» در استان های آذربایجان شرقی و

به گزارش ماهنامه سوره سینما، مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری با اشاره به تنوع برنامه ها و فعالیت های سازمان سینمایی حوزه هنری در بهمن ماه گفت: این سازمان مقارن با سالروز پیروزی انقلاب اسلامی و در دهه مبارک فجر چندین برنامه را تدارک دیده؛ که بهره برداری و بازگشایی سه مجموعه سینمایی در تهران و اصفهان و کردستان از جمله این برنامه ها بوده است..

وی با اشاره به اهمیت توسعه زیرساخت های سینمایی و ضرورت تسریع روند بازسازی سالن ها، خاطرنشان ساخت: طرح کلان «بازسازی، نوسازی و توسعه سالن های سینمایی در سطح کشور» از سوی سازمان سینمایی حوزه هنری به صورت جدی در حال پیگیری است و خوشبختانه، بازگشایی و افتتاح سه مجموعه سینمایی بدر ماه گذشته در این راستا صورت گرفته است.

عشیری با بیان اینکه «سینما بهمن» تهران همزمان با نخستین روز جشنواره فجر میزبان مخاطبان جشنواره اضافه کرد: عملیات بازسازی «سینما بهمن» شامل: دکوراتیو، سالن انتظار، سالن نمایش، کف پوش ها، صندلی ها و ارتقای سیستم های

صوتی و تصویری و ... صورت گرفته و رسماً بازگشایی شد.

وی با اشاره به پروژه بزرگ پردیس سینمایی «چهار باغ» در شهر اصفهان اظهار داشت: عملیات بازسازی، استحکام بخشی و مقاوم سازی سازه های پردیس سینمایی «چهار باغ» اصفهان به اتمام رسیده و اواخر بهمن ماه رسماً به ناوگان سینمایی حوزه هنری در سطح کشور متصل شد.

مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری خاطرنشان ساخت: پردیس سینمایی «چهار باغ» محصول بازسازی و استحکام بخشی و توسعه بر روی پیکره «سینما خانواده» دارای ۴ سالن سینمایی با ظرفیت ۷۸۰ صندلی است که در طبقه نخست آن یک سالن سینمایی با ۴۳۰ صندلی و در طبقه دوم ۲ سالن سینمایی با ظرفیت ۱۳۰ صندلی و یک سالن با ظرفیت ۸۰ صندلی

غربی و استان اردبیل در هفته گرامیداشت دهه فجر اشاره کرد و ادامه داد: این طرح با هدف کشف و شناسایی استعدادها و ظرفیت های بومی و منطقه ای در این ایام کلیدی خورد و روندش به مثابه یک برنامه بلندمدت از سوی سازمان سینمایی ادامه می یابد.

عشیری همچنین، از پخش مجموعه مستند «دربابر طوفان» کار مرکز مستند سوره و از محصولات سازمان سینمایی حوزه هنری در دهه مبارک فجر یاد کرد و گفت: این مجموعه مستند روایت گر سلطنت محمدرضا شاه پهلوی همراه با صدا و تصویری که تاکنون ندیده اید از اعماق تاریخ از شبکه های سیما پخش گردید و با استقبال گسترده مخاطبان رسانه ملی قرار گرفت.

۲۴

زیادی از مردم گرفتیم؛ مردم از دیدن فیلم حالشان خوب بود و این حال خوب را به ما انتقال می دادند و به ما تبریک می گفتند. این برای ما بسیار جای خوشحالی داشت.

رضا اصلاح، ناظر پروژه نیز گفت: خوشحالیم حوزه هنری به جوانان کمک کرد تا فیلم سالم بسازند. مردم بزرگترین قاضی و داور هستند. در جشنواره مردم با فیلم ارتباط خوبی برقرار کردند. از آقای حمزه زاده ریاست حوزه تشکر می کنیم که به جوانان اعتماد کردند تا بتوانند فیلم اولشان را بسازند.

ابراهیم زاهدی فر، مدیر تولید فیلم گفت: موفقیت این فیلم از پیش قابل پیش بینی بود؛ عزیمان را جزم کرده بودیم که فیلم خوبی بسازیم. به حواشی جشنواره فیلم فجر نباید توجه کرد. اهمیت جشنواره به انقلاب و شکوه آن است.

بر پایه این گزارش در این مراسم از عوامل فیلم بیست و یک روز بعد قدردانی به عمل آمد. محمدرضا شفا، تهیه کننده فیلم، محمدرضا اصلاح (مشاور تهیه کننده) سیدمحمدرضا خردمندان، احسان ثقفی، مهدی قربانی، سید علی طباطبایی نژاد، هدی مویینی، ابراهیم زاهدی فر (مدیر تولید) از حاضران در این نشست بودند که هر یک نکاتی درباره ی فیلم گفتند.

انهدام شاه‌نشین سازمان منافقین در زعفرانیه تهران

رضا گرمابدری

را نابود کرد و به رجوی که در آن زمان به همراه مهدی ابریشمچی و موسی خیابانی در زندان بود فرصت داد تا خود را رهبر بخش به ظاهر مسلمان مانده سازمان جا بزند. در پی آزادی این افراد از زندان در دی ماه ۵۷، رجوی به همراه و با همکاری دو فرد یاد شده و تعداد دیگری از منافقین و به پشتوانه مبارزات رهبران اولیه سازمان و برخی عملیات نظامی که در چند سال گذشته به نام سازمان آنها ثبت شده بود و نیز با استفاده از روش‌های تبلیغاتی و پرهیاهو، سازمانی کاملاً التقاطی تشکیل داد. سه عامل مهم سرنوشت این سازمان بازسازی شده و التقاطی را رقم زد.

۱- شخصیت مسعود رجوی؛ رجوی فردی قدرت طلب، بلند پرواز، لجوج و خشن بود که به سبب مبارزات گذشته و عقبه سازمانی و تحمل زندان چند ساله به زعم خودش باید وی و سازمانش بیش از همه افراد و گروه‌ها در انقلاب سهم می‌داشتند. تا جایی که از برخی شواهد برمی‌آید که خواب رهبری انقلاب را می‌دید و آن را در سر می‌پروراند. این همه در حالی بود که اسناد همکاری وی با ساواک با واسطه‌گری برادرش کاظم رجوی در نزد برخی افشا شده بود.

۲- جذب پیاده نظام؛ عقبه سازمانی منافقین از یکسو و نیاز جدی آنها به پیاده نظام با شور و انگیزه از سوی دیگر آنها را به فکر برنامه‌ریزی گسترده برای تبلیغات و یارگیری از میان جوانان پاک و معصومی انداخت که به زعم خود سودای انقلابی‌گری و مبارزه با استکبار و ظلم و بی‌عدالتی را در سر داشتند و فریب شعارها، ادعاها و ظاهر اسلامی سازمان را خوردند، بدون آن که از ماهیت واقعی و دگر دینی بنیادی آن آگاه باشند. جذب گسترده نیرو و آموزش‌های فوری نظامی و عقیدتی که سرشار از آموزه‌های انحرافی و التقاطی بود، سرمایه انسانی سازمان را به حدی رساند که سرکردگان آن دچار غرور برآمده از توهّم داشتن پایگاه اجتماعی قدرتمند شدند تا آنجا که تصمیمات مرگبار بعدی آنها به اتکا چنین توهمی اتخاذ شد.

۳- فقدان نیروهای فکری؛ یکی از مشکلات بزرگ سازمان که بعدها به عامل اصلی انحراف، التقاط و نابودی آنها تبدیل شد، جدایی آنها از شخصیت‌های روحانی بود که در سال ۵۴ پس از کودتای ایدئولوژیک در سازمان انجام گرفت؛ پس از این کودتا سازمان در اختیار افراد جوانی قرار گرفت که تقریباً در رده سنی ۳۰ سال بودند و به غیر از انرژی و انگیزه مبارزه و آشنایی ظاهری با برخی مسائل دینی، تجربه و اندوخته ارزشمند و درک دقیق و روشمندی از اسلام، جامعه، سیاست و تحلیل امور نداشتند؛ با اضافه شدن برخی ویژگی‌های اخلاقی مذموم به این اشکالات مبنایی که بعدها بیشتر و بیشتر از پرده تزویر و تظاهر بیرون افتاد، مشخص می‌شود که این سازمان سطحی‌نگر و محروم از نیروهای فکری و اندیشمند چگونه خود و جوانانی را که با حرکتی آرمانی در دام آنها گرفتار آمده بودند، در مسیر جهنم قرار داد. نبود نیروهای

دهه شصت و به ویژه سال‌های ابتدایی آن در بر دارنده مهم‌ترین رخداد‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی است به نحوی که می‌توان آن را صندوق اسرار انقلاب و نظام و صندوق ریشه‌ها دانست؛ زیرا بسیاری از چالش‌های پس از آن تا به امروز در آن سال‌ها و وقایع پیدا و پنهان آن، ریشه دارد و درک درست بسیاری از حوادث و تحولات از جمله آنچه در سال‌های اخیر رخ داده و هم‌اینک در جریان است، منوط به شناخت صحیح از رویدادهای آن سالهاست. چنین اهمیت حیاتی ایجاب می‌کند، تمامی امکانات بازتاب دهنده حوادث و وقایع گذشته، بر این مهم توجه و تمرکز داشته باشند و با انتقال حقایق آن دوران به این زمان و گرفتن فرصت از کسانی که به ثمر رسیدن تلاش عنودانه‌شان علیه نظام را در پوشیده نگه داشتن آن حوادث و یا تحریف آن می‌دانند، هزینه‌های نظام برای ادامه مسیر انقلاب و عبور از موانع و مشکلات طبیعی و عمدی را به حداقل برسانند.

سینما یکی از این امکانات بازتاب دهنده و به واقع مؤثرترین آن است که در سال‌های گذشته با وجود برخی تلاش‌های دردمندانه در ورود مکرر و ممتد به مسائل اساسی دوره مذکور، با وجود بارقه‌هایی، توفیق چندانی کسب نکرد. به نظر می‌رسد با ورود برخی از جوانان با انگیزه و کنجکاو و دارای نگاهی متفاوت به سینما و حوادث مهم و تأثیر گذار برون حرکت انقلاب، حداقل بخشی از سینما در حال پیش گرفتن راه و روشی جدید و تجربه‌ای نو است که لازم است ضمن مبارک دانستن و استقبال از آن، تمام امکانات ضروری برای بارور شدن و پایدار ماندن و تداوم یافتن در اختیارش گذاشته شود.

به یاد داشته باشیم اگر صرف مطالعه مطالب تاریخی دامنه اطلاعات فرد را گسترده می‌کند. آنچنان که فیلم قادر نیست ابعاد آن را به تصویر کشد؛ به نمایش درآوردن وقایع این حسن بی‌بدیل را دارد که تجربه زندگی در آن دوره را برای تماشاگر میسر می‌سازد و این به معنای حس واقعی و ماندگار و اثر بخش است که توجه به آن می‌تواند سینماگران را به سوی موضوعات فاخر و ماندنی سوق دهد؛ بر این اساس اصرار می‌شود؛ سینما باید اصلی‌ترین راوی وقایع دهه شصت باشد.

زمینه شناسی

اواخر دهه چهل و اوایل دهه پنجاه برای سازمان منافقین سال‌های تلخ و سیاهی بود. در این دوره رهبران اصلی سازمان دستگیر و اعدام و تعدادی از چهره‌های شاخص آن به حبس‌های ابد و طولانی محکوم شدند به گونه‌ای که می‌توان گفت پیکره اصلی سازمان فروپاشید و تلاش رضا رضایی پس از فرار از زندان و انجام چند عملیات نظامی نیز تنها این فروپاشی را اندکی به تأخیر انداخت و فرار تقی شهرام، از اعضای چپ‌گرای سازمان از زندان ساری که احتمالاً با هدایت ساواک انجام گرفت و صدور بیانیه رسمی وی که با اعلام گرایش مارکسیستی سازمان، رسماً تغییر مواضع ایدئولوژیک سازمان را اعلام کرد و در پی آن تسویه‌های خونین در سازمان آغاز شد؛ عملاً سازمان

فکری و اهل تحلیل و محاسبه که بتوانند از لابه‌لای بافته‌های جنون زده رجبی حقایق را درک کنند و سر او فریاد زنند و بر او بشورند و نیروهای ناآگاه و فریب خورده را آگاه و هوشیار کنند، رجوی را به دیکتاتوری مستبد تبدیل ساخت که همه باید کور کورانه نظرات اشتباه و آلوده به اغراض سخیف وی و فرامین او را می‌پذیرفتند و اجرا می‌کردند.

سایه سنگین عوامل سه گانه یاد شده بر سازمان، سرکردگان آن را واداشت تا برای سهم خواهی هر چه بیشتر از نظام تلاش کنند که پی‌درپی به در بسته خورند. رئیس جمهور شدن بنی صدر که خیلی زود زاویه دار بودن رفتارهایش با نظام آشکار شد، برای منافقین در حکم فرصتی برای جبران ناکامی‌های گذشته و سکوی مطمئنی برای پرتاب به مراتب قدرت تلقی گردید؛ از این رو اتحاد نامبارک منافقین و بنی صدر صورت گرفت که متعاقب آن منجر به درگیری‌های خونینی در جامعه شد. پس از مدتی که بر سرکردگان منافقین معلوم شد این اتحاد نامقدس نیز نمی‌تواند آن‌ها را به خواسته‌های نامشروعشان برساند و عطش قدرت آن‌ها را فرو بنشانند، به شکل پنهانی برنامه‌ریزی و سازماندهی برای رویارویی با نظام را آغاز کردند و پس از آن که مجلس در جلسه مورخ ۲۷ خرداد ۶۰ اعلام کرد در شنبه ۳۰ خرداد به بحث کفایت سیاسی رئیس جمهور می‌پردازد، منافقین در روز پنجشنبه ۲۸ خرداد، بیانیه خروج علیه نظام را که گفته می‌شود خود رجوی آن را نوشت، صادر کردند و عملاً وارد جنگ مسلحانه با نظام شدند.

منافقین پس از ورود به عرصه جنگ مسلحانه، دست به جنایات بزرگی زدند از جمله انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی و ترور روزانه مردم عادی. پس از مدتی که این جنایات نتوانست چیزی را به نفع منافقین تغییر دهد و خروج آن‌ها عملاً با شکست مواجه شد و سرکردگان آن تحت تعقیب قرار گرفتند و بنی صدر نیز که پیشتر عزل شده بود و در خفا با منافقین کار می‌کرد؛ رجوی و بنی صدر از خوف دستگیری در ۷ مرداد ۶۰ مفتضحانه از ایران به فرانسه گریختند. لکن فرار آن‌ها به معنای پایان جنگ مسلحانه منافقین با نظام نبود. رجوی جانشین خود موسی خیابانی را به همراه تعداد دیگری از نیروهای اصلی و عملیاتی در تهران گذاشت و مأموریت ادامه جنگ با نظام و به عبارت دقیق‌تر ترور و جنایت را به آن‌ها واگذار کرد. موسی خیابانی که از اصلی‌ترین نیروهای عملیاتی سازمان منافقین بود؛ طی هفت ماه پس از فرار رجوی فرماندهی ترور و کشتار در ایران را به عهده داشت که در این مدت دست به جنایات بزرگی زد از جمله انفجار دفتر نخست‌وزیری، انفجار دفتر دادستانی، ترور برخی از ائمه جمعه و ترور روزانه افراد حزب اللهی و مردم عادی. رجوی پیش از فرار به فرانسه به خوبی متوجه شکست قطعی سازمانش شده بود و می‌دانست که از موسی خیابانی و مابقی افراد سازمان نیز کاری بر نمی‌آید؛ اما به سبب کینه شخصی و لجابت، سازمان و نیروهای آن را بازپچه امیال خودش کرد و ضمن تشویق آن‌ها به جنایت بیشتر آن غافلان فریب خورده را یکی پس از دیگری به کشتن می‌داد.

بررسی ابعاد جنگ مسلحانه منافقین نشان می‌دهد آن‌ها برای اجرای آن، از راهبرد «حمله به شاه‌نشین» استفاده کردند؛ براساس این راهبرد آن‌ها برای رسیدن زود هنگام

و کم هزینه به هدف می‌بایست از درگیر شدن با نیروهای پیاده طرف مقابل اجتناب کنند و با روشهای پیچیده که در صدر آن نفوذ شبکه‌ای قرار دارد خود را به نقطه «شاه‌نشین» که رهبران نظام در آن قرار دارند، برسانند و با ترور آن‌ها کار نظام را یکسره کنند. راهبرد «شاه‌نشین» برگرفته از موقعیت خانه باغ‌های قاجاری است که به لحاظ جغرافیایی باغ‌های بزرگی هستند که بنای اصلی و «شاه‌نشین» در انتهای باغ و معمولاً در دو طبقه و با معماری خاص قرار دارد که محل استقرار شاه و مقامات بلند پایه بوده است و نگهبانان در بخش‌های مختلف باغ به حراست و مراقبت مشغول می‌بودند. درگیری ابتدایی منافقین با مردم پس از صدور بیانیه خروج علیه نظام، برای تحقق و عینیت بخشیدن به اعلام جنگ، و ادامه این روند پس از چند عملیات انفجار در مراکز مهم نظام که در نهایت منجر به شکست راهبرد «حمله به شاه‌نشین» شد؛ ناشی از منافع و لجابت شخصی رجوی و حرکتی کوکورانه و فاقد راهبرد و ارزش عملیاتی بود.

ماجرای نیمروز

محمد حسین مهدویان حوادث پس از صدور بیانیه خروج منافقین علیه نظام تا کشته شدن موسی خیابانی در ۱۹ بهمن ۶۰ به همراه تعدادی از عناصر بلند پایه منافقین را که حدود بیست تن بودند در قالب فیلمی با ژانر سیاسی - امنیتی با نام «ماجرای نیمروز» به تصویر کشید و روانه جشنواره فیلم فجر کرد. روند حوادث و نوع برخورد مأموران امنیتی با آن و اطلاعات پراکنده‌ای که از حقیقت آن حوادث وجود دارد؛ بیانگر آن است که فیلم با مستندات قطعی روند داستانی محکم و بدون خللی یافته است. از آنجایی که ماجرای فیلم برشی هنرمندانه از اتفاقی عقبه‌دار است و تماشاگر بدون آشنایی و آگاهی کلی از آن نمی‌تواند ابعاد و زوایای فیلم و به ویژه اتفاقاتی را که کارگردان به سبب محظورات و محدودیت‌ها شتابان از آن گذشته است، به خوبی و در ارتباط با داستان فیلم درک کند؛ نگارنده ناگزیر شد بخش «زمینه‌شناسی» را اندکی مطول کند تا پیش نیازهای لازم برای درک و ارتباط واقعی‌تر با فیلم در اختیار مخاطب قرار گیرد.

صدور بیانیه اعلام جنگ

تماشاگر در اولین نگاه به پرده سینما ماشین پیکان قدیمی را می‌بیند که بر روی سقف آن دختر و پسر جوانی ایستاده‌اند که در دست دختر بلندگوی دستی است و مردمی را که دور ماشین جمع شده‌اند، دعوت به سکوت می‌کند تا نوشته‌ای را که در دست دارد برای آن‌ها بخواند. پس از سکوت نسبی افراد جمع شده در کنار ماشین پیکان، دختر جوان که از هواداران و احتمالاً از اعضای سازمان منافقین است، در حالی که پسر منافق نیز در کنار وی ایستاده اطلاعیه سیاسی - نظامی شماره ۲۵ سازمان منافقین را قرائت می‌کند؛ واژگان این بیانیه کوتاه بوی خون و طنین مرگ می‌دهد و شرارت و جنایت از آن می‌بارد. عباراتی مانند: «از این حیث برآنیم که نامبردگان هر که باشند و در هر لباسی دقیقاً شایسته سخت‌ترین کیفر و مجازات انقلابی خواهند بود.» و یا عبارت «سازمان [این حق را برای خود محفوظ می‌دارد تا در هر موردی هم که کیفر فی المجلس جنایتکاران در حین انجام جرم ضد انقلابی میسر نباشد به زودی و به طور مضاعف، آمران و عاملان مربوطه را به جزای خود برسانند.» حاکی از آمادگی منافقین برای به راه انداختن

حمام خون است. به محض پایان قرائت بیانیه «اعلام جنگ» یکی از افرادی که کنار ماشین پیکان ایستاده از آن بالا می‌رود و با پسر منافقی که در کنار دختر منافق بیانیه خوان ایستاده، درگیر می‌شود و این درگیری آغاز درگیری میان هواداران منافقین و مخالفان آن‌ها در آن نقطه است. این نماز فیلم بازتاب دهنده حقیقتی است که سرکردگان نفاق به عللی که پیشتر به آن اشاره شده؛ هیچگاه نخواستند به آن توجه کنند و پیوسته مسیر مخالف آن را تبلیغ و دنبال کردند؛ این حقیقت، مخالفت جدی و فعال قاطبه مردم ایران با دیدگاه‌های انحرافی و التقاطی منافقین بود. با ورود منافقین به مرحله جنگ مسلحانه، این حقیقت با ابراز انزجار شدید مردم از منافقین تجلی بیشتری یافت.

باز آفرینی فضای محیطی سال ۶۰

یکی از سختی‌هایی که در ساخت فیلم بر دوش کارگردان سنگینی می‌کند؛ باز آفرینی فضای محیطی سال ۶۰ است؛ زیرا از طرفی با گذشت حدود ۳۶ سال از زمان حادثه، نشانه‌ها و نمادهای جغرافیایی و شکل دهنده به محیط شهری به کلی دگرگون شده و از طرف دیگر احیاء آن جغرافیا و عناصر سازنده محیط شهری، نقش تأثیر گذاری بر احساس مخاطب و فرو بردن وی به عمق حوادثی دارد که مانعی به نام طول زمان اجازه نمی‌دهد تماشاگر به نحو ملموس با آن درگیر شود. این دو عامل اساسی، کارگردان را به این نتیجه رسانده تا برای کاهش زمان تهیه فیلم و کاستن از هزینه‌های گزافی که باز آفرینی کلان تحمیل می‌کند؛ به فضاهای بسته روی آورد؛ از این رو در هیچ کجای فیلم شعاع دوربین گسترده نیست و کارگردان به جای درگیر شدن با فضای باز که مشکلات خاصی دارد، با محدود ساختن شعاع دوربین در این باز آفرینی بیشتر تلاشش را بر عناصر سازنده محیط متمرکز ساخته و به خوبی از عهده آن برآمده به نحوی که نقیصه پر هیز از فضای باز را جبران ساخته و به راحتی و بدون هر گونه فشار و اکراهی پای مخاطب را به محیط ساخته شده باز کرده است. مغازه‌های قدیمی، پوشش‌ها و چهره‌های دهه شصتی، خودروها، ساختمان‌ها و برخی عبارات گفتاری، عناصری هستند که در باز آفرینی، خوب از آن‌ها بهره گرفته شده است.

فیلمی لبریز از قهرمان

یکی از نقاط قوت فیلم که به ساخت آن استحکام بخشیده، شخصیت پردازی‌های مناسب و به دور از هر گونه غلوپردازی است. رحیم در واحد اطلاعات سپاه پاسداران مسئول پیگیری مسائل منافقین است. روش ریاست و مدیریت وی بازتابی کاملاً مشابه آن چیزی است که در آن سال‌ها در سپاه و سایر نهادهای انقلابی بود؛ کما اینکه نوع برخورد نیروی زیر دست وی با او نیز همانند آنچه‌ای است که در دهه شصت بود. با اینکه رحیم مسئولیت یکی از مهم‌ترین پرونده‌های امنیتی کشور را به عهده دارد؛ هیچگاه در چهره یک قهرمان ظاهر نشده و چه بسا حس قهرمان ستایی تماشاچی در این میان به سمت کمال که مسئول عملیات رحیم است کشیده شود. رحیم دور نگه داشته شده از رفتار و هیئت قهرمانی زمانی که اشتباه می‌کند، همانگونه که در رابطه با عباس، نفوذی منافقین در بین نیروهایش اشتباه کرد، به راحتی و حسرت تمام به این اشتباه اعتراف می‌کند. مسعود (با بازی مهدی زمین پرداز)

دهه شصت و به ویژه سال‌های ابتدایی آن در بر دارنده مهم‌ترین رخداد‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی است به نحوی که می‌توان آن را صندوق اسرار انقلاب و نظام و صندوق ریشه‌ها دانست؛ زیرا بسیاری از چالش‌های پس از آن تا به امروز در آن سال‌ها و وقایع پیدا و پنهان آن، ریشه دارد و درک درست بسیاری از حوادث و تحولات از جمله آنچه در سال‌های اخیر رخ داده و هم‌اینک در جریان است، منوط به شناخت صحیح از رویداد‌های آن سال‌هاست. چنین اهمیت حیاتی ایجاب می‌کند، تمامی امکانات بازتاب دهنده حوادث و وقایع گذشته، بر این مهم توجه و تمرکز داشته باشند و با انتقال حقایق آن دوران به این زمان و گرفتن فرصت از کسانی که به ثمر رسیدن تلاش عنودانه‌شان علیه نظام را در پوشیده نگه داشتن آن حوادث و یا تحریف آن می‌دانند، هزینه‌های نظام برای ادامه مسیر انقلاب و عبور از موانع و مشکلات طبیعی و عمدی را به حداقل برسانند.

سینما یکی از این امکانات بازتاب دهنده و به واقع مؤثرترین آن است که در سال‌های گذشته با وجود برخی تلاش‌های دردمندانه در ورود مکرر و ممتد به مسائل اساسی دوره مذکور، با وجود بارقه‌هایی، توفیق چندانی کسب نکرد. به نظر می‌رسد با ورود برخی از جوانان با انگیزه و کنج‌کاو و دارای نگاهی متفاوت به سینما و حوادث مهم و تأثیرگذار بر روند حرکت انقلاب، حداقل بخشی از سینما در حال پیش گرفتن راه و روشی جدید و تجربه‌ای نو است که لازم است ضمن مبارک دانستن و استقبال از آن، تمام امکانات ضروری برای بارور شدن و پایدار ماندن و تداوم یافتن در اختیارش گذاشته شود.

به یاد داشته باشیم اگر صرف مطالعه مطالب تاریخی دامنه اطلاعات فرد را گسترده می‌کند. آنچنان که فیلم قادر نیست ابعاد آن را به تصویر کشد؛ به نمایش درآوردن وقایع این حسن بی‌بدیل را دارد که تجربه زندگی در آن دوره را برای تماشاگر میسر می‌سازد و این به معنای حس واقعی و ماندگار و اثر بخش است که توجه به آن می‌تواند سینماگران را به سوی موضوعات فاخر و ماندنی سوق دهد؛ بر این اساس اصرار می‌شود؛

سینما باید اصلی‌ترین راوی وقایع دهه شصت باشد.

زمینه‌شناسی

اواخر دهه چهل و اوایل دهه پنجاه برای سازمان منافقین سال‌های تلخ و سیاهی بود. در این دوره رهبران اصلی سازمان دستگیر و اعدام و تعدادی از چهره‌های شاخص آن به حبس‌های ابد و طولانی محکوم شدند به گونه‌ای که می‌توان گفت پیکره اصلی سازمان فروپاشید و تلاش رضا رضایی پس از فرار از زندان و انجام چند عملیات نظامی نیز تنها این فروپاشی را اندکی به تأخیر انداخت و فرار تقی شهرام، از اعضای چپ‌گرای سازمان از زندان ساری که احتمالاً با هدایت ساواک انجام گرفت و صدور بیانیه رسمی وی که با اعلام گرایش مارکسیستی سازمان، رسماً تغییر مواضع ایدئولوژیک سازمان را اعلام کرد و در پی آن تسویه‌های خونین در سازمان آغاز شد؛ عملاً سازمان را نابود کرد و به رجوی که در آن زمان به همراه مهدی ابریشمی و موسی خیابانی در زندان بود فرصت داد تا خود را رهبر بخش به ظاهر مسلمان مانده سازمان جا بزند. در پی آزادی این افراد از زندان در دی ماه ۵۷؛ رجوی به همراه و با همکاری دو فرد یاد شده و تعداد دیگری از منافقین و به پشتوانه مبارزات رهبران اولیه سازمان و برخی عملیات نظامی که در چند سال گذشته به نام سازمان آنها ثبت شده بود و نیز با استفاده از روش‌های تبلیغاتی و پرهیاهو، سازمانی کاملاً التقاطی تشکیل داد. سه عامل مهم سرنوشت این سازمان بازسازی شده و التقاطی را رقم زد.

۱- شخصیت مسعود رجوی؛ رجوی فردی قدرت طلب، بلند پرواز، لجوج و خشن بود که به سبب مبارزات گذشته و عقبه سازمانی و تحمل زندان چند ساله به زعم خودش باید وی و سازمانش بیش از همه افراد و گروه‌ها در انقلاب سهم می‌داشتند. تا جایی که از برخی شواهد برمی‌آید که خواب رهبری انقلاب را می‌دید و آن را در سر می‌پروراند. این همه در حالی بود که اسناد همکاری وی با ساواک با واسطه‌گری برادرش کاظم رجوی در نزد برخی افشا شده بود.

۲- جذب پیاده نظام؛ عقبه سازمانی منافقین از یکسو و نیاز جدی آنها به پیاده نظام با شور و انگیزه از سوی

دیگر آنها را به فکر برنامه‌ریزی گسترده برای تبلیغات و یارگیری از میان جوانان پاک و معصومی انداخت که به زعم خود سودای انقلابی‌گری و مبارزه با استکبار و ظلم و بی‌عدالتی را در سر داشتند و فریب شعارها، ادعاها و ظاهر اسلامی سازمان را خوردند، بدون آن که از ماهیت واقعی و دگر دینی بنیادی آن آگاه باشند. جذب گسترده نیرو و آموزش‌های فوری نظامی و عقیدتی که سرشار از آموزه‌های انحرافی و التقاطی بود، سرمایه انسانی سازمان را به حدی رساند که سرکردگان آن دچار غرور برآمده از توهم داشتن پایگاه اجتماعی قدرتمند شدند تا آنجا که تصمیمات مرگبار بعدی آنها به اتکا چنین توهمی اتخاذ شد.

۳- فقدان نیروهای فکری؛ یکی از مشکلات بزرگ سازمان که بعدها به عامل اصلی انحراف، التقاط و نابودی آنها تبدیل شد، جدایی آنها از شخصیت‌های روحانی بود که در سال ۵۴ پس از کودتای ایدئولوژیک در سازمان انجام گرفت؛ پس از این کودتا سازمان در اختیار افراد جوانی قرار گرفت که تقریباً در دهه سنی ۳۰ سال بودند و به غیر از انرژی و انگیزه مبارزه و آشنایی ظاهری با برخی مسائل دینی، تجربه و اندوخته ارزشمند و درک دقیق و روشمندی از اسلام، جامعه، سیاست و تحلیل امور نداشتند؛ با اضافه شدن برخی ویژگی‌های اخلاقی مذموم به این اشکالات مبنایی که بعدها بیشتر و بیشتر از پرده تزویر و تظاهر بیرون افتاد، مشخص می‌شود که این سازمان سطحی‌نگر و محروم از نیروهای فکری و اندیشمند چگونه خود و جوانانی را که با حرکتی آرمانی در دام آنها گرفتار آمده بودند، در مسیر جهنم قرار داد. نبود نیروهای فکری و اهل تحلیل و محاسبه که بتوانند از لابه‌لای یافته‌های جنون زده رجبی حقایق را درک کنند و سر او فریاد زنند و بر او بشورند و نیروهای ناآگاه و فریب خورده را آگاه و هوشیار کنند، رجوی را به دیکتاتوری مستبد تبدیل ساخت که همه باید کور کورانه نظرات اشتباه و آلوده به اغراض سخیف وی و فرامین او را می‌پذیرفتند و اجرا می‌کردند. سایه سنگین عوامل سه‌گانه یاد شده بر سازمان، سرکردگان آن را واداشت تا برای سهم خواهی هر چه بیشتر از نظام تلاش کنند که پی‌درپی به در بسته

خوردند. رئیس جمهور شدن بنی صدر که خیلی زود زاویه دار بودن رفتارهایش با نظام آشکار شد، برای منافقین در حکم فرصتی برای جبران ناکامی‌های گذشته و سکوی مطمئنی برای پرتاب به مراتب قدرت تلقی گردید؛ از این رو اتحاد نامبارک منافقین و بنی صدر صورت گرفت که متعاقب آن منجر به درگیری‌های خونینی در جامعه شد. پس از مدتی که بر سرکردگان منافقین معلوم شد این اتحاد نامقدس نیز نمی‌تواند آن‌ها را به خواسته‌های نامشروعشان برساند و عطش قدرت آنها را فرو بنشانند، به شکل پنهانی برنامه‌ریزی و سازماندهی برای رویارویی با نظام را آغاز کردند و پس از آن که مجلس در جلسه مورخ ۲۷ خرداد ۶۰ اعلام کرد در شنبه ۳۰ خرداد به بحث کفایت سیاسی رئیس جمهور می‌پردازد، منافقین در روز پنجشنبه ۲۸ خرداد، بیانیه خروج علیه نظام را که گفته می‌شود خود رجوی آن را نوشت، صادر کردند و عملاً وارد جنگ مسلحانه با نظام شدند.

منافقین پس از ورود به عرصه جنگ مسلحانه، دست به جنایات بزرگی زدند از جمله انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی و ترور روزانه مردم عادی. پس از مدتی که این جنایات نتوانست چیزی را به نفع منافقین تغییر دهد و خروج آنها عملاً با شکست مواجه شد و سرکردگان آن تحت تعقیب قرار گرفتند و بنی صدر نیز که پیشتر عزل شده بود و در خفا با منافقین کار می‌کرد؛ رجوی و بنی صدر از خوف دستگیری در ۷ مرداد ۶۰ مفتضحانه از ایران به فرانسه گریختند. لکن فرار آنها به معنای پایان جنگ مسلحانه منافقین با نظام نبود. رجوی جانشین خود موسی خیابانی را به همراه تعداد دیگری از نیروهای اصلی و عملیاتی در تهران گذاشت و مأموریت ادامه جنگ با نظام و به عبارت دقیق‌تر ترور و جنایت را به آنها واگذار کرد. موسی خیابانی که از اصلی‌ترین نیروهای عملیاتی سازمان منافقین بود؛ طی هفت ماه پس از فرار رجوی فرماندهی ترور و کشتار در ایران را به عهده داشت که در این مدت دست به جنایات بزرگی زد از جمله انفجار دفتر نخست‌وزیری، انفجار دفتر دادستانی، ترور برخی از ائمه جمعه و ترور روزانه افراد حزب اللهی و مردم عادی. رجوی پیش از فرار به فرانسه به خوبی متوجه شکست قطعی سازمانش شده بود و می‌دانست که از موسی خیابانی و مابقی افراد سازمان نیز کاری بر نمی‌آید؛ اما به سبب کینه شخصی و لجابت، سازمان و نیروهای آن را بازپچه امیال خودش کرد و ضمن تشویق آنها به جنایت بیشتر آن غافلان فریب خورده را یکی پس از دیگری به کشتن می‌داد.

بررسی ابعاد جنگ مسلحانه منافقین نشان می‌دهد آنها برای اجرای آن، از راهبرد «حمله به شاه‌نشین» استفاده کردند؛ براساس این راهبرد آنها برای رسیدن زود هنگام و کم هزینه به هدف می‌بایست از درگیری‌های پیچیده پیاده طرف مقابل اجتناب کنند و با روش‌های پیچیده که در صدر آن نفوذ شبکه‌ای قرار دارد خود را به نقطه «شاه‌نشین» که رهبران نظام در آن قرار دارند، برسانند و با ترور آنها کار نظام را یکسره کنند. راهبرد «شاه‌نشین» برگرفته از موقعیت خانه باغ‌های قاجاری است که به لحاظ جغرافیایی باغ‌های بزرگی هستند که بنای اصلی و «شاه‌نشین» در انتهای باغ و معمولاً در دو طبقه و با معماری خاص قرار دارد که محل استقرار شاه و مقامات بلند پایه بوده است و نگهبانان در بخش‌های مختلف

باغ به حراست و مراقبت مشغول می‌بودند. درگیری ابتدایی منافقین با مردم پس از صدور بیانیه خروج علیه نظام، برای تحقق و عینیت بخشیدن به اعلام جنگ، و ادامه این روند پس از چند عملیات انفجار در مراکز مهم نظام که در نهایت منجر به شکست راهبرد «حمله به شاه‌نشین» شد؛ ناشی از منافع و لجابت شخصی رجوی و حرکاتی کوکوران و فاقد راهبرد و ارزش عملیاتی بود.

ماجرای نیمروز

محمد حسین مهدویان حوادث پس از صدور بیانیه خروج منافقین علیه نظام تا کشته شدن موسی خیابانی در ۱۹ بهمن ۶۰ به همراه تعدادی از عناصر بلند پایه منافقین را که حدود بیست تن بودند در قالب فیلمی با ژانر سیاسی - امنیتی با نام «ماجرای نیمروز» به تصویر کشید و روانه جشنواره فیلم فجر کرد. روند حوادث و نوع برخورد مأموران امنیتی با آن و اطلاعات پراکنده‌ای که از حقیقت آن حوادث وجود دارد؛ بیانگر آن است که فیلم با مستندات قطعی روند داستانی محکم و بدون خللی یافته است. از آنجایی که ماجرای فیلم برشی هنرمندانه از اتفاقی عقبه‌دار است و تماشاگر بدون آشنایی و آگاهی کلی از آن نمی‌تواند ابعاد و زوایای فیلم و به ویژه اتفاقاتی را که کارگردان به سبب محظورات و محدودیت‌ها شتابان از آن گذشته است، به خوبی و در ارتباط با داستان فیلم درک کند؛ نگارنده ناگزیر شد بخش «زمینه‌شناسی» را اندکی مطول کند تا پیش نیازهای لازم برای درک و ارتباط واقعی‌تر با فیلم در اختیار مخاطب قرار گیرد.

صدور بیانیه اعلام جنگ

تماشاگر در اولین نگاه به پرده سینما ماشین پیکان قدیمی را می‌بیند که بر روی سقف آن دختر و پسر جوانی ایستاده‌اند که در دست دختر بلندگوی دستی است و مردمی را که دور ماشین جمع شده‌اند، دعوت به سکوت می‌کند تا نوشته‌ای را که در دست دارد برای آنها بخواند. پس از سکوت نسبی افراد جمع شده در کنار ماشین پیکان، دختر جوان که از هواداران و احتمالاً از اعضای سازمان منافقین است، در حالی که پسر منافق نیز در کنار وی ایستاده اطلاعیه سیاسی - نظامی شماره ۲۵ سازمان منافقین را قرائت می‌کند؛ واژگان این بیانیه کوتاه بوی خون و طنین مرگ می‌دهد و شرارت و جنایت از آن می‌بارد. عباراتی مانند: «از این حیث برآنیم که نامبردگان هر که باشند و در هر لباسی دقیقاً شایسته سخت‌ترین کیفر و مجازات انقلابی خواهند بود.» و یا عبارت «سازمان» این حق را برای خود محفوظ می‌دارد تا در هر موردی هم که کیفر فی المجلس جنایتکاران در حین انجام جرم ضد انقلابی میسر نباشد به زودی و به طور مضاعف، آمران و عاملان مربوطه را به جزای خود برسانند. «حاکم از آمادگی منافقین برای به راه انداختن حمام خون است. به محض پایان قرائت بیانیه «اعلام جنگ» یکی از افرادی که کنار ماشین پیکان ایستاده از آن بالا می‌رود و با پسر منافقی که در کنار دختر منافق بیانیه خوان ایستاده، درگیر می‌شود و این درگیری آغاز درگیری میان هواداران منافقین و مخالفان آنها در آن نقطه است. این نماز فیلم بازتاب دهنده حقیقتی است که سرکردگان نفاق به علی که پیشتر به آن اشاره شده؛ هیچگاه نخواستند به آن توجه کنند و پیوسته مسیر مخالف آن را تبلیغ و دنبال کردند؛ این حقیقت، مخالفت جدی و فعال قاطبه مردم ایران با دیدگاه‌های انحرافی و

التقاطی منافقین بود. با ورود منافقین به مرحله جنگ مسلحانه، این حقیقت با ابراز انزجار شدید مردم از منافقین تجلی بیشتری یافت.

باز آفرینی فضای محیطی سال ۶۰

یکی از سختی‌هایی که در ساخت فیلم بر دوش کارگردان سنگینی می‌کند؛ باز آفرینی فضای محیطی سال ۶۰ است؛ زیرا از طرفی با گذشت حدود ۳۶ سال از زمان حادثه، نشانه‌ها و نمادهای جغرافیایی و شکل دهنده به محیط شهری به کلی دگرگون شده و از طرف دیگر احیاء آن جغرافیا و عناصر سازنده محیط شهری، نقش تأثیر گذاری بر احساس مخاطب و فرو بردن وی به عمق حوادثی دارد که مانعی به نام طول زمان اجازه نمی‌دهد تماشاگر به نحو ملموس با آن درگیر شود. این دو عامل اساسی، کارگردان را به این نتیجه رسانده تا برای کاهش زمان تهیه فیلم و کاستن از هزینه‌های گزافی که باز آفرینی کلان تحمیل می‌کند؛ به فضاهای بسته روی آورد؛ از این رو در هیچ کجای فیلم شعاع دوربین گسترده نیست و کارگردان به جای درگیر شدن با فضای باز که مشکلات خاصی دارد، با محدود ساختن شعاع دوربین در این باز آفرینی بیشتر تلاشش را بر عناصر سازنده محیط متمرکز ساخته و به خوبی از عهده آن برآمده به نحوی که نقیصه پرهیز از فضای باز را جبران ساخته و به راحتی و بدون هر گونه فشار و اکراهی پای مخاطب را به محیط ساخته شده باز کرده است. مغازه‌های قدیمی، پوشش‌ها و چهره‌های دهه شصتی، خودروها، ساختمان‌ها و برخی عبارات گفتاری، عناصری هستند که در باز آفرینی، خوب از آنها بهره گرفته شده است.

فیلمی لبریز از قهرمان

یکی از نقاط قوت فیلم که به ساخت آن استحکام بخشیده، شخصیت پردازی‌های مناسب و به دور از هر گونه غلوپردازی است. رحیم در واحد اطلاعات سپاه پاسداران مسئول پیگیری مسائل منافقین است. روش ریاست و مدیریت وی بازتابی کاملاً مشابه آن چیزی است که در آن سال‌ها در سپاه و سایر نهادهای انقلابی بود؛ کما اینکه نوع برخورد نیروی زیر دست وی با او نیز همانند آنچه‌ای است که در دهه شصت بود. با اینکه رحیم مسئولیت یکی از مهم‌ترین پرونده‌های امنیتی کشور را به عهده دارد؛ هیچگاه در چهره یک قهرمان ظاهر نشده و چه بسا حس قهرمان ستایی تماشاچی در این میان به سمت کمال که مسئول عملیات رحیم است کشیده شود. رحیم دور نگه داشته شده از رفتار و هیئت قهرمانی زمانی که اشتباه می‌کند، همانگونه که در رابطه با عباس، نفوذی منافقین در بین نیروهای اشتباه کرد، به راحتی و حسرت تمام به این اشتباه اعتراف می‌کند. مسعود (با بازی مهدی زمین پرداز) بازجوی گروه رحیم از نتیجه بازجویی‌ها که برای پیگیری رد منافقین و بستر سازی برای گروه تعقیب و مراقبت و گروه عملیات، دست وی را پر می‌کرد، هیچگاه برای قهرمان نشان دادن خودش استفاده نکرد و بلکه این یافته‌ها را بنای مناقشاتی با رحیم و سایر افراد گروه قرار می‌داد و استدلال می‌کرد بیشتر افرادی که دستگیر می‌شوند فریب خورده و از رده‌های پایین هستند و ضمن ارشاد این افراد باید به دنبال دانه درشت‌ها باشند. دیدگاه و رفتار وی با منافقین دستگیر شده و نیز نوع تعاملش با همکارانش درباره منافقین دستگیر شده و

کلیت سازمان منافقین، به خوبی موقعیت و جایگاه بازجوی انقلابی و مسلمان و مسئولیت‌های خطیر وی را به نمایش در آورده است.

مهدی زمین پرداز در نقش مسعود

با افزایش عملیات منافقین، رحیم که احساس می‌کند به سبب کمبود نیروی کار آمد در انجمن وظایفش با مشکل و کندی مواجه شده است با سفری یک روزه به منطقه جنگی غرب کشور از کمال که از فرماندهان آن منطقه است درخواست می‌کند به تهران بازگردد و به وی کمک کند. کمال که میل چندانی به بازگشت ندارد بهانه جویی می‌کند و در نهایت زمانی که قانع می‌شود، رحیم از وی می‌خواهد با صادق نیز صحبت و او را مجاب به بازگشت به تهران و همکاری با رحیم کند.

کمال پس از آمدن به تهران فرمانده عملیات گروه رحیم می‌شود و با ویژگی تند مزاجی و شکوه از کندی کار یکی دو عملیات موفق تصادفی و ماموریتی انجام می‌دهد و با اینکه شخصیت عملیاتی و تحرک بالای وی و حتی اقدام تمام کننده‌اش در پایان فیلم و کشتن فریده و موسی خیابانی، زمینه‌های قهرمانی وی را تقویت می‌کند، اما کارگردان با مهار و جلوگیری از رشد عوامل قهرمان پرور، مانع از قهرمان جلوه کردن وی می‌شود. این اقدام کارگردان را باید به پای وسواس وی در حفظ قربایت فیلم با واقعیت دانست و از این بابت برای اقدامش احترام قائل شد.

صادق مسئول گروه تعقیب و مراقبت مانند همه افرادی که در کارهای اطلاعاتی چنین مسئولیتی دارند، شخصیتی پیچیده، کم حرف، دقیق و اساساً به دور از هر گونه تمایل به دیده شدن است و هم اوست که با اتکا به این ویژگیها و دقت در رفتار عباس، نفوذی منافقین در گروه رحیم، رحیم را از این امر مطلع می‌کند و با اینکه رحیم نظر وی را قبول ندارد و به سبب اعتماد به عباس دستور آزادی وی را که به فرمان صادق بازداشت شده بود، صادر می‌کند، و عباس پس از آزادی می‌گریزد و پیام می‌دهد دیگر دستشان به وی نمی‌رسد، صادق درباره نظر در سستش تبلیغ و بزرگنمایی نمی‌کند و به راحتی از کنار موضوع می‌گذرد.

حامد دانشجوی جوانی است که به عضویت اطلاعات سپاه در آمده و با اینکه جوان و تازه کار است اما برای پیگیری و مقابله با تحرکات منافقین بسیار با انگیزه است؛ تا جایی که پس از دستگیری رابط‌های منافقین با زیر مجموعه‌ها، و بلا تکلیفی و سرگردانی زیر مجموعه‌ها که در چنین وضعیتی «قرار قطع» گفته می‌شد و افراد باید با بالا دستی که او را نمی‌شناسد و آنها هم او را نمی‌شناسند تماس بگیرند تا ارتباط با زیر مجموعه‌ها برقرار شود، داوطلبانه از رحیم می‌خواهد درباره «قرار قطع» اقدام کند و با یکی از بالا دستی‌های سازمان تماس بگیرد و با وی قرار ملاقات بگذارد که رحیم ابتدا مخالفت می‌کند اما در نهایت می‌پذیرد.

حامد پس از تماس و تعیین زمان و مکان ملاقات وقتی سر قرار حاضر می‌شود فریده هم‌کلاسی دانشگاهش را می‌بیند که پیشتر علاقه‌ای هم بین آنها ایجاد شده بود و تا مرز خواستگاری نیز پیش رفته بودند. حامد با دیدن فریده علاقه گذشته‌اش زنده می‌شود در حالی که فریده بر اساس آموزش‌های سازمان سعی می‌کند مانع سر برآوردن علاقه‌اش به حامد شود و به گونه‌ای تلاش می‌کند آن را سرکوب سازد و از آن بگریزد. حامد پس از

دوبار ملاقات با فریده و احساس خطر از موقعیت وی از کمال می‌خواهد تا از گروه تعقیب و مراقبت به گروه وی منتقل شود تا شاید بتواند در بزنگاهی به داد فریده برسد و با اینکه در نهایت اصرار یقین آوروی سبب شد تا از بین سه خانه مشکوک به حضور قطعی موسی خیابانی، خانه‌ای که وی در آن بود تحت نظر و برنامه‌ریزی قرار گیرد، هیچگاه از خود حس قهرمانانه‌ای نشان نداد. درباره «قهرمانی» که در بیشتر فیلم‌ها موضوعیت جدی و عمومی دارد و معمولاً هم محور بسیاری از فیلم‌ها قرار می‌گیرد، باید گفت در «ماجرای نیمروز» با درایت کارگردان قهرمانی وجود ندارد و قهرمان واقعی خود فیلم و سپاه و اطلاعات سپاه است. از این بابت هم باید کارگردان را تحسین کرد؛ زیرا با پرهیز هوشمندانه از قهرمان نمایی اجازه نداد موضوعات اصلی که فیلم باید آنها را بازتاب می‌داد در سایه قهرمان فیلم گم و نادیده شوند.

نفوذ شبکه‌ای

مهدی پاکدل در نقش مسعود کشمیری

یکی از علل مهم امنیتی که منافقین را به سمت جنگ مسلحانه با نظام و تمسک به راهبرد «حمله به شاه نشین» سوق داد، در اختیار داشتن ابزار مهمی به نام «نفوذ شبکه‌ای» بود. در فیلم «ماجرای نیمروز» به شکل روایتی و نه نمایشی به این «نفوذ شبکه‌ای» پرداخته شده است. خبر انفجار حزب جمهوری اسلامی، چند بار دیدار رحیم با مسعود کشمیری عامل انفجار نخست وزیری، اعلام خبر انفجار نخست وزیری، صحبت از فرار کشمیری و حتی اشاره‌ای به قصد کشمیری برای بمب گذاری در جماران که با امتناع وی از بازرسی کیفیت و منصرف شدن از رفتن به نزد امام (ره) ناکام می‌ماند و نفوذ عباس از اعضای منافقین به گروه رحیم که با خبر دادن به منافقین و فرار آنها از مکان تحت مراقبت، عملیات نیروهای اطلاعاتی شکست می‌خورد، فرار رجوی و بنی صدر از کشور که موجب می‌شود رحیم عصبانی شود و بگوید اینها در همه جا آدم دارند و نمونه‌هایی از این نفوذ است که در فیلم مذکور ضمن توجه دقیق به این نکته و برجسته ساختن آن، تلویحاً و با نشانه‌هایی به علت آن نیز اشاره شده است. تماشاگر وقتی مشاهده می‌کند، حامد و فریده هم‌کلاسی دانشگاهی بوده‌اند و یا می‌بیند مسعود می‌گوید من از منافق دستگیر شده بازجویی نمی‌کنم چون با او هم‌کلاسی دانشگاهی بودم و با او رودربایستی دارم و در نهایت به علتی با او وارد گفتگو می‌شود و پی می‌برد وی کلید شناسایی محل اختفای موسی خیابانی است؛ تا حدی متوجه می‌شود در هر ریختگی اول انقلاب و بی‌تجربگی کسانی که زمام امور را در اختیار گرفتند؛ حفره‌ای تلقی می‌شوند که عوامل دشمن به راحتی از آن ناحیه رخنه کردند و در مناصب حساس جا گرفتند، با اینکه این نکته مهم، موضوع فیلم نیست، به روشنی منتقل شده و بر ویژگیهای فیلم افزوده است.

تعطل در انعکاس قوی جنایات منافقین

فیلم دقیقاً به دوره‌ای از حیات ننگین سازمان منافقین تعلق دارد که آنها به فبیع‌ترین جنایات دست زدند؛ با اینکه در بخش‌هایی از فیلم به شکل عینی و ضمنی به این جنایات پرداخته شده ساخت آن فرصت مناسبی بود برای نشان دادن میزان قساوت و وحشیگری گروه منحرفی که داعیه حکومت داری و قدرت داشت و

کشورهای مدعی حقوق بشر نیز پیوسته از آن حمایت کرده‌اند. یقیناً نمایش عینی انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی، دفتر نخست وزیری، دفتر دادستانی و... به امکانات فراتر از توان تهیه کننده، نیاز داشت اما ظرفیت بالای عاطفی صحنه‌های ترور و شکنجه و سوزاندن پیکر سه پاسدار کمیته انقلاب اسلامی که یکی از آنها نیز برادر مسعود بود، می‌توانست بهتر به تصویر کشیده شود تا تماشاگر همانگونه که بی‌صبرانه و مشتاق در انتظار فرجام کار بود با تمام حس و عاطفه جریحه دار شده، عمق قساوت و جنایات منافقین را درک می‌کرد. تعطل در این بازنمایی برای چنین فیلمی قابل اغماض نیست.

وارونگی راهبرد حمله به شاه نشین

فیلم زنجیره‌ای از حلقه‌های متفاوت است که پیوستگی آن ضمن برخورداری از حرکت پیش برندگی با تحریک کنجکاوی تیز شده مخاطب، راه را بر هر گونه ملال، خستگی و حواس پرتی می‌بندد و با اینکه در آن به صراحت یا کنایت اشاره‌ای به راهبرد «حمله به شاه نشین» نشده است؛ از لایه‌لای صحبت رحیم با همکارانش اینگونه برداشت می‌شود که رحیم و همکارانش در حال به اجرا در آوردن وارونه راهبرد «حمله به شاه نشین» هستند. این مهم زمانی بیشتر به چشم می‌آید که دوست منافق شده زمان دانشجویی مسعود که از محافظان موسی خیابانی بوده، آدرس سه مکان مهم را به مسعود می‌دهد؛ با به دست آمدن این سه آدرس و عبور از پیاده نظام منافقین و تمرکز بر سه مکان پیش گفته، عملاً نیروهای رحیم در حریم «شاه نشین» قرار گرفتند که در نهایت پس از تعقیب و مراقبت پوششی و دقیق، و اطمینان از حضور موسی خیابانی و تعدادی از سران نفاق در خانه‌ای در زعفرانیه تهران و حمله غافلگیرانه به آن، «شاه نشین» منافقین در تهران را منهدم و مزدوران جنایتکار آن را به هلاکت رساندند. کارگردان با تقسیم حساسیت‌های فیلم به ویژه در بخش‌های پایانی بین نیروهای سازمان منافقین و نیروهای اطلاعات سپاه موفق شد در کنار نشان دادن نقش و اهمیت موسی خیابانی و گروهش برای سازمان و تداوم حیات جنایت بارش در ایران، نقش و اهمیت اقدام اطلاعات سپاه در انهدام این گروه را به خوبی منتقل کند.

مهدویان با ساخت فیلم «ماجرای نیمروز» که باید آن را «نیمروز نه ماهه» دانست، نشان داد به اهمیت وقایع دهه شصت کاملاً واقف است و در شناسایی موضوعات آن و نیز پردازش نمایشی آن توانایی‌های ستودنی دارد و از همه مهمتر آنکه رویکرد رسالت محور و تحسین برانگیزی وی در کنار سایر ویژگی‌هایش قادر است پس از ساخت فیلم «ایستاده در غبار» که مستند کامل بود و نیز ارائه فیلم برجسته «ماجرای نیمروز» که داستان مستندی دارد، وی را به سمت و سوی داستانها و ایده‌هایی سوق دهد که استاندارد اصلی آن فکر و اندیشه‌اش باشد. یقیناً کسانی که با زمینه «ماجرای نیمروز» آشنا هستند و با مشاهده این فیلم در یافته‌اند که کارگردان به چه زیبایی یکی از فرازهای روند آن زمینه را با ظرافت و هنرنمایی، میهمان جشنواره فجر و چشمان مشتاقان باریک بین کرده است؛ انتظار ندارند شانه‌های ستبر و استوار این نماد دلاوری و جانفشانی را خالی از سیم‌رغ‌هایی ببینند که باید در پاسداشت چنین فیلم‌هایی به پرواز در آیند. ان شاء الله.

نگاهی به فیلم ماجرای نیمروز

جعبه سیاه تاریخ پس از انقلاب

یکی از فیلم‌هایی که در سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر محل بحث و تبادل نظر قرار گرفته «ماجرای نیمروز» است که آن را می‌توان به نوعی رمزگشایی از برهه‌ای مهم از تاریخ معاصر ایران دانست.

سیدمرتضی فاطمی فعال رسانه‌ای در یادداشتی نگاهی به فیلم «ماجرای نیمروز» ساخته جدید محمدحسین مهدویان به تهیه‌کنندگی سید محمود رضوی داشته است. این فیلم در بخش مسابقه سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر حضور دارد. متن یادداشت بدین شرح است:

۱- «ماجرای نیمروز» فتح‌بابی است برای رمزگشایی از جعبه سیاه‌های تاریخ پس از انقلاب؛ ناگفته‌هایی که باید زودتر از این‌ها گفته می‌شد.

۲- محمدحسین مهدویان در مسیر تکاملی سبک فیلمسازی خود یعنی داکویدرام است. هم مستند می‌سازد و هم درام و این یعنی کاری پر زحمت و پر دردسر. البته باید مراقبت کند در دام تکرار نیفتد.

۳- کمتر تهیه‌کننده‌ای ریسک ورود به کارهای پر زحمت و پر دردسر با این حجم از پروداکشن را می‌پذیرد، کاری که سید محمود رضوی بنا به هر دلیلی که خودش بهتر می‌داند به آن تن داده و بعد از «سیانور» دومین کار متفاوتش را در این حوزه رقم زده است. ادامه این مسیر رضوی را به یک تهیه‌کننده مولف تبدیل می‌کند.

۴- از لحاظ تاریخی و پژوهشی باگ‌هایی در فیلم وجود دارد که به نظرم تیم سازنده عامدانه آنها را نادیده گرفته‌اند. از جمله اینکه در عملیات پایانی فیلم جهت نجات جان کودک مسعود رجوی، نیروهای اطلاعاتی یک شهید می‌دهند ولی جای این شهید در فیلم خالی است، گویی عامدانه دیده نمی‌شود. به نظر می‌رسد سازندگان جهت پرهیز از دارماتیزه کردن بیش از حد و خطر پس‌زدگی مخاطب آن را نادیده گرفته‌اند.

۵- یکی از مشکلات این سبک فیلمسازی، سختی کار ارزیابی فرمی آن است، به جز گریم که به راحتی می‌شود تفاوت گریم‌ها را با دیگر فیلم‌ها تشخیص داد در سایر حوزه‌ها کار داوران جشنواره فیلم فجر سخت و پیچیده است از این رو پیش‌بینی می‌کنم هیأت داوران با چالش جدی‌ای در قضاوتشان مواجه شوند.

نهایتاً به سید محمود عزیز و محمدحسین مهدویان و تمامی عوامل خدا قوت و دست‌مریزاد می‌گوییم.»

قدردانی مسئولان حوزه هنری از عوامل فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز»

ماجرای نیمروز فیلمی شجاعانه است

وی گفت: فیلم «ماجرای نیمروز» اثری شجاعانه است و اگر جسارت، شجاعت و پشتکار نمی بود هیچگاه این اثر درخشان خلق نمی شد.

رضوی: استقبال مردم پیش از انتظار ما بود

همچنین، سید محمود رضوی در این نشست گفت: به لحاظ عقلانی و شرایط تولید این فیلم نمی توانست در جشنواره فیلم فجر حضور پیدا کند؛ اگر بخواهیم واژه کار جهادی را در جایی به کار ببریم به دست اندر کاران این پروژه می توانیم بگوییم که کار جهادی کردند. وی ادامه داد: دو ماه شبانه روز پیش تولید این کار را انجام می دادیم اما نمی دانستیم پروانه ساخت برای این فیلم صادر می شود یا خیر؛ و بعد از شروع تولید دو ماه عوامل با تلاش شبانه روزی کار کردند.

رضوی گفت: با اینکه تعداد عوامل این پروژه زیاد بود اما چند تیم شبانه روزی به کار مشغول بودند و اصلاً فرصت استراحتی برایشان نبود که اگر کار غیر این پیش می رفت به کیفیت فعلی نمی رسیدیم و قطعاً برای نمایش در جشنواره فجر آماده نمی شد.

این تهیه کننده در بخش دیگری از صحبت خود گفت: بعد از ساخته شدن فیلم می دانستیم که فیلم خوب ساختیم اما بدون تعارف تصور فیلم برتر را نمی کردیم. از روز آخر وقتی با استقبال مردم مواجه شدیم توقع برای ما جدی شد و فکر می کردیم که اگر سیمرغ را نگیریم حق ما خورده شده است. در روزهای آخر جشنواره سینما آزادی روزی پنج سانس برای فیلم «ماجرای نیمروز» سانس فوق العاده می رفت اما همچنان مردم بیرون سالن منتظر بودند.

وی گفت: به دلیل همین فضای خوبی که مردم به این فیلم ایجاد کردند، تصمیم گرفتیم هر چه زودتر فیلم را اکران کنیم. مهدویان: تک تک عوامل با عشق کار کردند محمد حسین مهدویان در سخنانی گفت: عزم جدی برای ساخت این فیلم داشتیم. از روزی که مشغول

تاریخ آن دوران به نوعی قله تاریخ معاصر ما به حساب می آید که تحولات پی در پی و حوادث آن زمان زیاد دیده نشد. اتفاقات «ماجرای نیمروز» به خوبی روایت می شود. ضمن اینکه حوادث مهم دیگری هم هست که جوانان علاقمند به آن هستند و می خواهند بدانند که هنوز بیان نشده است.

مومنی شریف: منافقین بیش از این که یک پدیده سیاسی باشند، یک عبرت تاریخی اند

این مدیر فرهنگی به صحبت هایش افزود: به اعتقاد من منافقین بیش از این که یک پدیده سیاسی باشند، یک عبرت تاریخی اند. آن ها متأسفانه، عده ای از جوانان کشور را از شان انسانی شان دور کردند و هم اکنون می بینیم که در چه وضعیت وخیمی هستند. رجوع به تاریخ همان طور که ادبیات انقلاب اسلامی را شکل داده، در حوزه سینما هم می تواند یک نسخه قابل توجه باشد.

وی خاطر نشان ساخت: مردم و جوانان باید با سرانجام «منافقین» آشنا شوند و باید آنها را آگاه کنیم تا دچار این سرنوشت نشوند و دادن چنین آگاهی هایی به مردم رسالتی پیامبر گونه است. به شما تبریک می گویم که به نسل امروز و نسل های دیگر این آگاهی حیات بخش را هدیه می کنید.

رئیس حوزه هنری در بخشی دیگری از صحبت خود با اشاره به این موضوع که رمان های انقلاب اسلامی از خاطره ها الهام می گیرد و ما با خاطره هایمان در رمان ها می توانیم حرف بزنیم گفت: بسیاری نیکو و پسندیده است که از این خاطره ها در ساخت فیلم بهره گرفته شود. حمزه زاده: فیلم «ماجرای نیمروز» اثری شجاعانه است

سپس، محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری به عوامل فیلم بابت حضور خوششان در جشنواره و ساخت فیلمی با کیفیت تبریک گفت.

مراسم قدردانی و تجلیل از سازندگان فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز» بهترین فیلم سی و پنجمین جشنواره فجر با حضور تهیه کننده، کارگردان، بازیگران و سایر عوامل فیلم در حوزه هنری برگزار شد. محسن مومنی شریف در ابتدای نشست ضمن تبریک به کلیه عوامل این فیلم گفت: به راستی شایسته تقدیر هستید که در جشنواره فیلم فجر به خوبی درخشیدید.

وی ادامه داد: از آقای سید محمود رضوی تشکر می کنم که تهیه کننده ای صاحب سبک به حساب می آیند و همینطور، آقای مهدویان که خلاقیت در کارهایشان کاملاً مشهود است. فیلم هایی که می سازند هم باورپذیر و هم مستند گونه روایت می شوند. در این فیلم زندگی جریان دارد.

رئیس حوزه هنری انقلاب اسلامی با بیان اینکه استقبال از فیلم «ماجرای نیمروز» پیام های خوبی داشت، تصریح کرد: خوشبختانه، این فیلم هم با اقبال عموم و هم خواص همراه بود.

وی با اشاره به اینکه مردم نیازمند دانستن تاریخ معاصر ایران هستند گفت: تاریخ منبع تغذیه فرهنگ یک ملت به شمار می رود. ملتی که به تاریخ خود بی اعتنا باشد، منفعل و شکست پذیر است. بی علاقگی عمومی به تاریخ شاید، به شیوه آموزش تاریخ در مدارس بر می گردد که سبب شده کمتر کسی از مطالعه تاریخ لذت ببرد.

مومنی شریف ادامه داد: اگر کتاب هایی که در مورد تاریخ نوشته شده مردم را علاقمند نمی کند و فقط اهل فهم از آن لذت می برند به جایش یک فیلم خوب تاریخی مردم را علاقمند به تاریخ می کند و وقتی فیلمی تاریخ معاصر ما را هنرمندانه روایت می کند مورد اقبال عمومی قرار می گیرد.

وی افزود: به عقیده من دهه شصت، سال شصت و

ماجرای نیمروز جسورانه تر از ایستاده در غبار

مرتضی اسماعیل دوست

ای که نزدیک به ۲ ساعت ما را از دهه ۹۰ به قلب اتفاقات ۳۰ سال پیش می برد، نشان از اثری دارد که سینما را امری جدی می پندارد و مقدس. فیلمی که هم می تواند برای دوستداران سینمای ناب تعقیب و گریز دلنشین باشد و هم برای مخاطبانی که به دنبال رد پای وقایع از دریچه تصاویر هستند؛ از ۳۰ خرداد تا ۱۹ بهمن جایی که دقایق هم برای نمایاندن مستندگویی اثر برای فیلمساز اعتبار دارد هنگامی که به نقش در می آید: «۲:۴۵ شب! فضا سازی قابل توجه فیلم ستایش آمیز است و بازنمایی درونگاه شخصیت هایی که همانند آثار دیگر دور نیستند از نگاهی باورپذیر و می توان از پشت قاب عریض سینما لمس شان کرد که از جمله آن ها کاراکتر «کمال» با بازی درخشان هادی حجازی فر است که هنگامی که از قله های جبهه به سرپرستی تیم عملیات گروه ضربت دعوت می شود، با خود و جنس بازی متفاوتش لحنی کمیک به اثر اضافه می سازد و گویی دیگر با موقعیتی گروتسک طرف هستیم که از سویی بحران ها را پیش رویمان قرار می دهد و از سویی لحن طنزانه ای از جنس شخصیت بی خیالی می سازد که در بحبوحه عملیات به دنبال شکستن تخمه آفتابگردان است! و مهدویان با صداقت و دانشی توانمند در پرداخت به وجوه رفتاری «کمال» موجب ایجاد یکی از دوست داشتنی ترین شخصیت سینمای ایران می شود. شخصیتی که در عین این که بی خیال نشان می دهد، بسیار دغدغه دارد و در عین این که عصبی است چنان در آغوش می گیرد کودک دشمن خود را که گویی دایه ای بچه اش را... سال پیش نوشته بودم که نقش آفرینی هادی حجازی فر در فیلم «ایستاده در غبار» سزاوار سیمرغ بود اما بنا به مصلحت! به یکی از بدترین بازی های پرویز پرستویی در فیلم بد «بادیگارد» این جایزه تعلق گرفت و امید است که امسال دیگر مصلحتی در کار نباشد! مهدویان در فیلم «ماجرای نیمروز» بافتی ظریف از عشق را هم از مواجهه شخصیت های «حامد» و «فریده» می سازد و به اندازه و به شکلی زیر پوستی همچون نگاه طنزانه اثر ما را درگیر این می سازد که در چه شرایطی این دو عاشق و معشوق دیروز و رقیب فکری و سیاسی امروز در نهایت با هم برخورد خواهند کرد! اگر تا دیروز «ماجرای نیمروز» برای دوستداران سینما یادآور وسترن دیدنی فرد زینه مان بود حالا مهدویان ماجرای این دل نگاتیو برایمان ساخته که نه نیم روزی از جشنواره فیلم فجر بلکه روزها با ما است.

درباره ساختار و مناظر زیبای فیلم «ماجرای نیمروز» می توان در فرصتی به دور از هیاهوی این روزها به تفصیل نوشت و در این فرصت همین بس که عنوان شود ساخته جدید مهدویان جسورانه تر از «ایستاده در غبار»ی است که قهرمانی حقیقی برایمان ساخت. بهترین فیلم جشنواره سی و پنجم فیلم فجر - تاکنون - را فیلمساز بهترین فیلم دوره پیش ساخته است. «ماجرای نیمروز» علاوه بر ایجاد شوقی دل انگیز از تماشای یک درام سیاسی ایرانی برای دیگران هم پیام داشت؛ پیامی خارج از شعارگرایی مرسوم درون فیلم و سویی ای تامل برانگیز در خارج از متن برای بسیاری از فیلمسازانی که اصولا هنر را مقوله ای ساده پنداشته و با وجود بی هنری می خواهند سازی در این عرصه بنوازند! در واقع تماشای فیلم «ماجرای نیمروز» برای عوامل فیلم «ماه گرفتگی» می تواند درسی باشد از این که ساخت اثر هنری مقوله ای کاملا جدا از بیانیه نویسی سیاسی است و برای فیلمسازانی چون مسعود جعفری جوزانی که با قلعه «پیشکسوت بودن» برای خود حصاری ساخته اند، می تواند درس آموز از این حیث باشد که هنر با خلاقیت سر و کار دارد نه با سکوت! و «پشت دیوار سکوت»؛ علامت سوالی از چرایی بیراهه سازی به جای فیلمسازی است! از سویی تفاوت صداقت نهفته در آثار مهدویان با فیلم هایی چون «ماه گرفتگی» و فیلمسازانی که تظاهر به صداقت می کنند در این است که آن ها از صداقت به عنوان گزینه ای تصنعی برای رسیدن به مقاصد خود بهره برده و با برچسب زدن عناوینی چون «آقا زاده» و کنایه به این جناح و آن گروه می خواهند دل هر طیفی را به دست آورده و ماهی خود را بگیرند! اما صداقت پیچشی نهفته در شاکله روایی آثار مهدویان است.

درباره ساختار و مناظر زیبای فیلم «ماجرای نیمروز» می توان در فرصتی به دور از هیاهوی این روزها به تفصیل نوشت و در این فرصت همین بس که عنوان شود ساخته جدید مهدویان جسورانه تر از «ایستاده در غبار»ی است که قهرمانی حقیقی برایمان ساخت. در این جا فیلمساز با کاشت موقعیت هایی باورپذیر از دل اتفاقات تاریخی مخاطب را وارد چرخه ای از زیست پنداری شخصیت های می کند که هر یک هویت دارند و عینی هستند و زبان سینما می توانند به راحتی با مخاطب حرف بزنند. تصاویر نگاتیو و دوربینی هدفمند و اجرایی خلاقانه از کارگردانی در کنار تدوینی هوشیارانه و طراحی صحنه

نگارش سناریو بودیم به نوشتن یک کار درجه یک فکر می کردیم و به جرات می توانم بگویم که تک تک عوامل ذره ای کوتاهی نکردند. وی ادامه داد: در شرایط بسیار سخت و سرمای بی سابقه آذر ماه کار را ساختیم، در سرمای که صحنه های فیلم ما تابستان بود. تمام عوامل این فیلم با مناسبات دوستانه و صمیمی و با عشق کار کردند. از آن دست کارهایی که عوامل یک فیلم کوتاه دور هم جمع می شوند و با جانشان برای ساخت فیلم زحمت می کشند. برای تحقیق و پژوهش حضور دوستانی چون آقای مرتضی اصفهانی، حسن روزی طلب، بهزاد جعفری و دیگر عوامل و استفاده از تجربیات آنها در چیدمان درست این فیلم بسیار به ما کمک کرد. حجازی فر: در عرصه هنر صفا سیاه و سفید نبینیم

هادی حجازی فر بازیگر فیلم «ماجرای نیمروز» در بخشی از این نشست گفت: متأسفانه عرصه هنر دچار آفتی شده و این آفت بیشتر متوجه تئاتر دفاع مقدس است و آن اینکه سیاست گذاران و مدیران به مقوله هنر یا سیاه نگاه می کنند و یا سفید و چنین نگاهی به کارهای تولیدی آسیب وارد می کند. حجازی فر با بیان اینکه چنین نگاهی کسانی را که واقعی به مقوله کار هنری نگاه می کنند دلزده می کند بیان کرد: تجربه فیلم «ایستاده در غبار» در سال گذشته نشان داد که از اثر خوب همه طیف ها استقبال خواهند کرد. به نظر من چنین اتفاقی خوب است. حاج احمد متوسلین که کمتر کسی او را می شناخت محبوب بسیاری از مردم شد. فضای فیلم «ماجرای نیمروز» هم قطعا، همان فضا را تداعی و ایجاد خواهد کرد. این نشست با حضور: محسن مومنی شریف، محمد حمزه زاده، سید محمود رضوی (تهیه کننده)، محمدحسین مهدویان (کارگردان)، محسن روزبهانی (مسئول جلوه های ویژه)، ابراهیم امینی (فیلم نامه نویس و بازیگردان)، هادی حجازی فر، مهدی پاکدل، حبیب خزاعی فر (ساخت موسیقی)، حسن روزی طلب، مرتضی اصفهانی، سجاد پهلوان زاده (تدوین گر)، محسن دارسنج، بهزاد جعفری (طراح صحنه و لباس)، و هادی ساعد (صدا بردار) برگزار شد. همچنین، علی قربانی، یزدان عشیری و جواد سمنانی از مدیران حوزه هنری نیز، در این نشست حضور داشتند.

نامه رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری خطاب به سازندگان ماجرای نیمروز

در روزگاری بی دردی و تلخ اندیشی رزمنده وار حماسه آفریدید

محمد حمزه زاده در پی موفقیت‌های فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز» در جشنواره فجر با انتشار نامه‌ای از سیدمحمود رضوی تهیه کننده، محمدحسین مهدویان کارگردان و سایر عوامل این فیلم قدردانی کرد.

به گزارش سوره سینما به نقل از روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری، محمد حمزه زاده رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری در پی موفقیت‌های فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز» در جشنواره فجر و استقبال گسترده مردم، مسئولین، منتقدان و اهالی سینما و رسانه از این فیلم با انتشار نامه‌ای از سیدمحمود رضوی تهیه کننده، محمدحسین مهدویان کارگردان و سایر عوامل این فیلم قدردانی کرد.

متن نامه حمزه زاده به این شرح است:

جناب آقای سیدمحمود رضوی

وظیفه می‌دانم به جنابعالی و گروه سازندگان اثر درخشان و ماندگار «ماجرای نیمروز» به خاطر درخشش و موفقیت آن در جشنواره فیلم فجر و فراتر از آن، در قلب مردم تبریک و تهنیت بگویم.

این فیلم نوری تاباند بر قطعه مهمی از تاریخ پرچالش آغازین روزهای انقلاب اسلامی و به حق - این مقطع لبریز از ماجرا، زخم، رنج و حماسه تاریخ انقلاب عزیزمان را با قدرت و زیبایی روایت کرد.

در فضای فعلی سینمای ایران آثاری چون «ماجرای نیمروز» با الهام از گذشته همچون چراغی افق را نشان می‌دهند و به نسل‌های امروز از ماجراهای تاریخی می‌گویند که برغم تلاش‌های مذبوحانه نظام سلطه و بدخواهان برای امحا و پنهان‌سازی آن‌ها به مثابه «الماس» می‌درخشند. بی تردید، سازندگان این فیلم در همه اضلاع آن رزمنده وار حماسه آفریدند.

خسته نباشید.

باورمان این است که در روزگاری بی دردی یا تلخ اندیشی برخی از سرنشینان قطار سینما، خالقان این اثر عظیم انرژی، عشق، امید و حماسه ساخته و راهشان را تا اعماق قلوب جامعه باز می‌کنند.

محمد حمزه زاده
۹۵/۱۱/۲۲

جایگاه حوزه هنری در سینمای کشور غیر قابل انکار است

سیاست سینمایی حوزه هنری در دوره اخیر است؛ همچنین حمایت از تولیدات ارزان و پاک با استفاده از پتانسیل دفاتر استانی حوزه هنری بسیار مورد توجه خواهد بود.

این مدیر سینمایی با بیان اینکه حوزه هنری با هدف تربیت و پرورش سینماگران جوان، مستعد و دغدغه‌مند و متعهد به اهداف نظام، اقدام به تأسیس باشگاه فیلم سوره کرده، به صحبت‌هایش افزود: این مجموعه پس از شناسایی و جذب استعداد های جوان و متعهد انقلابی، آنها را در مسیر توانمندسازی حرفه‌ای قرار داده و پس از طی مسیری سخت و زمانبر، در بالاترین سطح امکان تولید فیلم بلند داستانی با بهترین کیفیت را برای این افراد مهیا می‌سازد تا چهره‌های جدیدی را به سطح حرفه‌ای سینمای کشور معرفی کند.

آل احمد گفت: نقش دیگری که ما در سینمایی حوزه هنری داریم، این است که با تکیه بر فرایند تضمین کیفیت محصول خود، به تولید فیلم‌نامه‌های قوی در چارچوب راهبردهای محتوایی خود از قبیل دفاع مقدس، انقلاب اسلامی، ترسیم تمدن اسلامی، سبک زندگی و خانواده‌پروریم. با توجه به گنجینه تولیدات تاریخ شفاهی و مکتوب حوزه هنری در این زمینه‌ها، می‌توان از این پتانسیل بهره برد و مرجعیت حوزه هنری در بخش فیلم‌نامه‌های سریال و فیلم سینمایی را جا انداخت. همچنین با تقویت فرایندهای تضمین کیفیت تولید فیلم و سریال داستانی و مجموعه‌های انیمیشن، سینمایی سوره می‌تواند پیمانکاری توانمند و قابل اعتماد در تولید محصولات تصویری برای سرمایه‌گذاران باشد و کارگزاری تولید این مجموعه‌ها بشود.

وی با ابراز امیدواری به اینکه با تکیه بر این رویکردها بتوانند چشم‌انداز سینمایی سوره را در سال ۱۳۹۷ روشن‌تر از پیش ببینند گفت: پاشنه آشیل در این مسیر تولید و اکران است. فرایند کیفیت تولید از فیلم‌نامه تا محصول نهایی با هزینه تولید مناسب و بالاترین جذابیت برای مخاطب که حاضر باشد برای آن هزینه صرف کند کمی پیچیده است و از طرف دیگر حوزه هنری تلاش می‌کند تا مجموعه سینماهای خود را در سراسر کشور با تکیه بر درآمدهایی جاری بازسازی کند و زمینه را برای بهره‌مندی هر چه بیشتر مخاطبین از محصولات سینمایی فراهم کند.

مدیر دفتر بهره‌وری و توسعه سازمانی حوزه هنری گفت: باید برای طیف خاموش مخاطبین سینمایی ایران، اعتمادسازی صورت بگیرد تا به مشتریان وفادار سینما بدل شوند. سینماهایی که فضای مناسب تفریحی، لذت بخش و خانوادگی برای مخاطبین خود فراهم می‌کند. سینمای خانواده محور شعار ما برای آینده سینمایی‌مان خواهد بود. خانواده‌ها باید بتوانند با خیال راحت به انتخاب‌های ما در اکران و محصولات

سیدعلی آل احمد معتقد است: نقش و جایگاه حوزه هنری در سینمای کشور غیر قابل انکار است؛ به‌ویژه اینکه در سال‌های اخیر این سازمان مجموعه فعالیت‌های موفقی را متناسب با گفتمان انقلاب اسلامی آغاز نموده است.

مدیر «دفتر بهره‌وری و توسعه سازمانی» سازمان سینمایی حوزه هنری به اهمیت سینما به عنوان یکی از مهمترین و قدرتمندترین ابزارهای فرهنگی در رشد و تعالی جامعه اشاره کرد و گفت: حوزه هنری انقلاب اسلامی به عنوان یکی از مهمترین نهادهای فرهنگی کشور با مأموریت اصلی «خط نگره‌داری و راهبری هنر انقلاب اسلامی»، خود را در توسعه فرهنگی- هنری کشور مسئول می‌داند. سینما و نشر دو بازوی جدی حوزه هنری در تحقق اهداف غایی آن هستند.

وی ادامه داد: نقش و جایگاه حوزه هنری در سینمای کشور غیر قابل انکار است؛ به‌ویژه اینکه در سال‌های اخیر مجموعه فعالیت‌های موفقی در تربیت و آموزش نیروی انسانی، تولید متون اقتباسی و فیلم‌های تاثیرگذار و اکران و نمایش فیلم‌هایی متناسب با گفتمان انقلاب اسلامی آغاز نموده است. این موفقیت‌ها حوزه هنری را در جایگاهی ممتاز در سینمای جمهوری اسلامی ایران قرار داده که لازم است این روند با استفاده از پتانسیل‌های بالفعل و بالقوه این مجموعه استمرار یابد و حتی بهتر هم شود.

آل احمد به صحبت‌هایش افزود: سینمای حوزه هنری با توجه به ماهیت، جایگاه، امکانات و توانمندی‌هایش قادر به ایفای نقش‌های مختلفی در فضای سینمایی کشور است و اهداف خود را از طریق برعهده گرفتن این نقش‌ها دنبال می‌کند که شامل: مدیریت اکران، سرمایه‌گذاری و مشارکت در ساخت فیلم، تولید فیلم با هدف توانمندسازی نیروهای جوان، متعهد و مستعد، کارگزاری تولید سینمایی بر اساس فیلم‌نامه‌های حرفه‌ای می‌شود. می‌توان گفت سینمایی سوره، تنها کمپانی سینمایی کشور است که صفر تا صد چرخه سینمای کشور را در اختیار دارد.

وی توضیح داد: حوزه هنری با در اختیار داشتن حدود ۲۵ درصد از سینماهای کل کشور محل مراجعه همه فیلمسازان است تا بتوانند از این ظرفیت در اکران فیلم‌های سینمایی بهره بگیرند. ضمن اینکه با سرمایه‌گذاری و مشارکت در تولید فیلم‌هایی که شرایط و استانداردهای سینمایی حوزه هنری را دارا هستند، ظرفیت پخش و اکران خود را تکمیل می‌کنند. توجه هم‌زمان، به کیفیت فرم و محتوای فیلم و مخاطب پسند بودن محصول،

ما در تولید اعتماد کنند و مطمئن باشند که می‌توانند با فرزندان خود از سینماهای حوزه هنری بهره ببرند. پروژه‌هایی از قبیل رده‌بندی سنی فیلم‌های سینمایی ایران و ارائه راهنماهای انتخاب فیلم به والدین در این راستا تعریف شده‌اند که انشاءالله به زودی به بهره‌برداری خواهند رسید.

آل احمد در بخش دیگر از صحبت خود گفت: خوب است مروری کنیم بر تجربه موفق گذشته حوزه هنری. انتشارات سوره مهر ظرف مدت ۲ سال توانست از یک نشر دولتی معمولی و شاید ضعیف، به ناشر اول کشور در کیفیت و کمیت تبدیل شود. پیش از سال ۸۰ کتب دفاع مقدس و انقلاب اسلامی چندان شناخته شده نبودند و شاید مخاطبین بازار نشر کشور کمتر به کتب ارزشی توجهی نشان می‌دادند اما با اهتمام تیمی توانمند و پرانگیزه، ۳۰ فاکتور رفتار حرفه‌ای، احترام به منطق سود دهی بازار و جریان‌سازی فرهنگی در راس کارها قرار داده شد و انتشارات سوره مهر، به جایگاهی که استحقاقش را داشت، رسید.

وی گفت: کتاب‌های شاخصی چون «دا»، «عزت شاهی»، «پایی که جاماند» و ... در همین دوره منتشر شدند و هر سال عموم مخاطبین منتظر محصولات مکتوب شاخص جدیدی از حوزه هنری هستند. از نیمه دوم سال ۹۴، با تصمیم ریاست حوزه هنری، قائم مقام حوزه هنری که آن تجربه گرانشگ را در مدیریت انتشارات سوره مهر ثبت کرده بود، مأموریت یافت با توجه به تحصیلات دانشگاهی در سینما، حوزه هنری را به اهدافش در این بخش نیز برساند. تیمی که امروز در سینمایی حوزه هنری گرد هم آمده‌اند، در تحقق این چشم‌انداز با هم همدلند.

پیوند مستند و منافع ملی

می تواند آغاز یک جریان برای تولید جدی تر مستندهای تاریخی باشد.

یزدی با اشاره به این مطلب که مجموعه رضاشاه را هم برای سال آینده داریم افزود: راجع به آیت الله مدرس هم قرار است کاری بسازیم ضمن اینکه تحقیقات گسترده ای راجع به شخصیت های تاریخ معاصر که در سر نوشت مردم موثر بودند هم انجام می دهیم و با ساخت فیلم مستند مردم را به عبرت های تاریخی رجوع می دهیم.

وی در بخش دیگری از این مصاحبه گفت: توجه به مستند سازهای شهرستانی از اولویت دیگر برنامه های امسال ما بود که معتقدیم هنوز قدم های موثر در این زمینه برنداشتیم و با توجه به اینکه در شهرستان ها پتانسیل زیادی برای ساخت فیلم های مستند وجود دارد که باید به آنها توجه کرد. جوانان زیادی به خاطر کمبود بودجه استعدادهایشان از بین می رود و این مسئله برای من همچون یک کابوس است.

یزدی گفت: حوزه هنری در مراکز استان ها دفاتر دارد که ما از این طریق مستند سازها را شناسایی می کنیم. مراکز استان ها تا جایی که بتوانند به جوانان با استعداد در ساخت هایشان کمک می کنند اما از آنجایی که این مراکز امکانات و توان مالی گسترده ندارند فقط در شناسایی استعداد های جوان تا یک مرحله اقدام کرده و این استعداد ها را تا مقاطع و سطوحی همراهی می کنند و پس از رسیدن به سطوح بالاتر، آنها را به مراکز در تهران می سپارند.

وی گفت: امیدواریم خدا کمک کند چتر حمایتی مرکز مستند حوزه در شهرستانها گسترده تر شود.

محسن یزدی مدیر مرکز مستند سوره گفت: شعار و رویکرد مرکز مستند سوره «پیوند مستند و منافع ملی» است و ما بر اساس این شعار شاکله فعالیت مرکز را پی گرفتیم.

وی با اشاره به اینکه یک مستند خوب هم باید در جامعه اثر گذار باشد و هم به نفع مردم و کشور ساخته شود ادامه داد: ما امسال به این نتیجه رسیدیم که به صورت مشخص اگر بخواهیم مستندی بسازیم که بیشتر مردم آن را ببینند باید به تلویزیون توجه بیشتری داشته باشیم. ما روشهای توزیع را امتحان کردیم و معتقدیم تلویزیون از همه این روش ها موثر تر است.

یزدی با بیان اینکه سال بعد هم مانند امسال توجه اصلی مان به تلویزیون خواهد بود افزود: از طرف دیگر وقتی قرار بر همکاری با تلویزیون داشته باشیم باید اقتضائات و شرایط مخاطب تلویزیون را هم مد نظر قرار دهیم به همین منظور جهت گیری ما در ساخت فیلم های مستند در نظر گرفتن شرایط مخاطب تلویزیون بود چون برای ما تاثیر گذاری و مخاطب بیشتر حائز اهمیت است؛ اگر چه معتقدیم مستندهای جشنواره ای و توفیق در جشنواره هم تاثیر خاص خود را دارد چون مخاطبین جشنواره ها حرفه ای این حوزه هستند و با ساخت فیلم مستند خوب و درخشش در جشنواره هم می توانیم جریان سازی کنیم.

مدیر مرکز مستند سوره در بخش دیگری از صحبت خود با اشاره به این مهم که سیستم اطلاع رسانی ما چه در بخش هنر و چه در بخش رسانه؛ الکن عمل می کند گفت: در کشور هزاران اتفاق و سوژه وجود دارد ولی بسیاری از مخاطبان از این اتفاق ها آگاه نیستند و چون محصولی هم در این زمینه تولید نمی شود اطلاع رسانی دقیقی در این زمینه نمی شود؛ مردم هم در زمینه های مختلف آگاه نمی شوند.

وی ادامه داد: سالهاست با مشکلات کشور سوری و جنگ های آن همراه هستیم و به نوعی مشکلات و مسائل این کشور با ما پیوند خورده ولی بسیاری از مردم کشورمان از اهمیت حضور ما در سور به آگاه نیستند. به عقیده من این وظیفه مستندسازان است که با ساخت مستندهایشان اطلاع رسانی کنند و مخاطبان را اقناع کنند.

یزدی مباحثی همچون تحریم، قاچاق، فساد مالی را برای ساخت فیلم مستند مهم دانست و گفت: به اعتقاد من یک فیلم مستند باید مستدل و اقناع کننده برای مخاطب باشد و ما هم به این وجه در ساخت فیلم مستند اهمیت می دهیم.

وی با اشاره به اینکه توجه ویژه به مستندهای تاریخی هم در برنامه های امسال مرکز مستند سوره بوده ادامه داد: نظر رهبر انقلاب بود که به تاریخچه حکومت پهلوی پرداخت شود؛ همانطور که همه می دانیم یکی از فاسدترین و وابسته ترین خاندان پادشاهی کشور خاندان پهلوی بودند که بسیاری از مردم ما در مورد نحوه حکومت آنها چیزی نمی دانند. به همین منظور ما مستند پهلوی دوم با نام «در برابر طوفان» را در ۱۶ قسمت با تصاویر آرشیوی دیده نشده و بی بدیل ساختیم که دهه فجر از تلویزیون پخش شد و با استقبال خوبی هم همراه بود بازخوردهای مثبت خوبی هم داشت و مورد توجه بزرگان نظام هم قرار گرفت. به نظرم در برابر طوفان

مدیر عامل موسسه هنرهای تصویری سوره:

با وجود دانلود غیر قانونی نمایش خانگی حال خوشی ندارد

مدیرعامل موسسه هنرهای تصویری سوره به ارائه گزارشی از فعالیت های این موسسه در سال جاری پرداخت.

سعید خندق آبادی مدیر عامل موسسه هنرهای تصویری سوره در گفت و گو با ماهنامه سوره سینما بیان کرد: تلاش ما در توزیع فیلم ها در شبکه نمایش خانگی از یک سو در جهت تامین نیاز مخاطب است و از سوی دیگر فیلم هایی به لحاظ کیفی با اهمیت بالا همراه باشد. در همین راستا، امسال فیلم های ارزشی چون: «سیانور»، «هیپات» و «ایستاده در غبار» و نمونه هایی از این دست در این موسسه منتشر شدند که هم در زمان اکران از گیشه خوبی برخوردار بودند و هم، از قصه و داستان شریف خانوادگی برخوردار هستند.

وی گفت: هدف موسسه هنرهای تصویری سوره حمایت از فیلم‌های ارزشی است؛ فیلم‌هایی که در زمینه خانوادگی و اشاعه فرهنگ سالم برای خانواده ساخته شده باشند. قطعاً، با حمایت حوزه هنری در توزیع در شبکه نمایش خانگی همراه هستند.

وی همچنین، در مورد بازار فیلم ها در شبکه نمایش خانگی توضیح داد: متأسفانه، باید بگویم که با وجود انواع و اقسام سایت ها و سرویس های اینترنتی بازار فیلم های ویدئویی حال

خوب ندارد و روز به روز از رونق آن کاسته می شود.

خندق آبادی با بیان اینکه وزارت ارشاد در این مسیر هیچ حمایتی از آنها نکرده گفت: قیمت رایت فیلم های پر فروش سینما نزدیک به یک میلیارد تومان است؛ اما این فیلم ها در شبکه نمایش خانگی بر گشت سرمایه مناسبی با خود به همراه ندارند چون به سختی هزینه خود را به دست می آورند و نسخه اوریزینال آنها تنها نزدیک به چهار صد نسخه به فروش می رسد و مابقی به واسطه قاچاق و داندلوه های غیر قانونی در دسترس مخاطبان قرار می گیرد.

این مدیر سینمایی به صحبت‌هایش افزود: از بیست و اندی موسسه رسانه‌های تصویری در کشور تنها پنج موسسه فعالیت مداوم دارند و دیگر بخش‌ها نتوانستند به حیات خود ادامه دهند که این عدم فعالیت موسسات به قاچاق فیلم‌ها و دانلودهای غیر قانونی بر می‌گردد.

وی همچنین، در بخش دیگری از صحبت های خود گفت: فیلم های «ماهی سیاه کوچولو» به کارگردانی مجید اسماعیلی، «استرداد» علی غفاری، «شیر توشیر» ابراهیم فروزش، «حکایت عاشقی» احمد رمضان زاده، «عشق و جنون» حسن نجفی، «دربست» علی خامه پرست، «پایان خدمت» حمید زرگر نژاد، «دلبری» سید جلال دهقانی اشکذری، «زایاس» برزو نیک نژاد، «هیبات» هادی نائیچی، دانش اقباشوی، روح اله حجازی و هادی مقدم دوست، «دختر» سید رضا میر کریمی، «پرونده هاوانا» علیرضا رئیسیان، «ایستاده در غبار» محمد حسین مهدویان، «سیانور» بهروز شعبی، «بوزینب» علی غفاری عناوین مهمترین فیلم

هایی هستند که توسط موسسه هنرهای تصویری سوره توزیع شدند و فیلم هایی چون «ما همه گناهکاریم» به کارگردانی حسن ناظر، «افسونگر» حسن تبریزی، «بوفالو» ساخته کاوه سجادی حسینی و «خانه‌ای در خیابان چهل و یکم» به کارگردانی حمیدرضا قربانی فیلم هایی هستند که در ابتدای سال آینده توسط این موسسه توزیع می شود. مدیرعامل موسسه تصویری سوره وابسته به سازمان سینمایی حوزه هنری در پایان در مورد فروش نسخه ویدئویی فیلم «سیانور» گفت: تصور این میزان استقبال بالا از مخاطب را نداشتیم؛ اما نسخه ویدئویی این فیلم فروش خوبی داشت. با توجه به اینکه داستان فیلم مربوط به تاریخ معاصر ایران می شود مردم علاقه خود را به این فیلم نشان دادند.

خندق آبادی گفت: امسال استقبال از فیلم های موسسه تصویری سوره خوب بود. برای سال آینده هم فیلم های خوب و با کیفیتی از جشنواره فیلم فجر انتخاب کردیم که امیدواریم این استقبال بیشتر هم شود.

شهید سیاح طاهری الگوی واقعی برای جبهه فرهنگی انقلاب

رئیس حوزه هنری در مورد شهید سیاح طاهری گفت: این شهید واقعاً یک الگوی مناسب برای همه دوستان جبهه فرهنگی انقلاب است. اولاً خودش را نمی‌دید، دوماً در کارش خیلی اخلاص داشت.

شهید سیاح طاهری پس از دوران دفاع مقدس در عرصه‌های مختلف فرهنگی در ترویج فرهنگ غنی دفاع مقدس کوشید و اقدامات مؤثری را در این راه، از جمله ایجاد موزه دفاع مقدس آبادان و برگزاری یادواره‌های شهدا و عملیات‌های جنگ تحمیلی به انجام رسانید. اشتیاق شدیدی به خدمت و شهادت در راه خدا سبب شد با مورد تهدید قرار گرفتن حرم اهل بیت (ع) در سوریه، به صف جهاد بر علیه گروه‌های تکفیری و ضداسلام در مسئولیت مستشاری بپیوندد و روز چهارشنبه ۲۳ دی ماه پس از سال‌ها صبر و بی‌تابی در پیوستن به هم‌زمان شهیدش به شهادت رسید.

محسن مومنی شریف رئیس حوزه هنری در خصوص شخصیت شهید سیاح طاهری گفت: آشنایی ما برمی‌گردد به زمان فعالیت‌های ایشان با آقای حبیب احمدزاده. از سال‌ها پیش که این دوستان در خصوص نیازهای آبادان و خرمشهر کار می‌کردند بنده ایشان را دیده بودم. اولین بار هم در خود آبادان که با دوسه نفر برای گرامی‌داشت پنجم مهر رفته بودیم با شهید سعید سیاح طاهری آشنا شدم؛ زمانی که بنده مسئول دفتر مقاومت و ادبیات حوزه هنری بودم حدود هشت یا نه سال پیش. ولی فکر می‌کنم با آقا زاده‌هایشان پیش از این‌ها آشنا بودم.

وی ادامه داد: یکی از ویژگی‌های ایشان این بود که به کارهای فرهنگی اعتقاد داشت و آن را در مسائل تأثیرگذار می‌دانست. با وجود اینکه ایشان خودش در حوزه‌های هنری دارای رتبه و درجه بالایی بود اما در حوزه فرهنگ واقعاً عنوان یک نیروی تدارکاتی و پشتیبان که در خدمت دوستان بود فعالیت می‌کرد. بیشتر کارهایی کرد که آن کارها نمود پیدا کرد. از ابتدا هم برنامه‌ها و کارهایشان برای بچه‌های آبادان و خرمشهر بود. آبادانی که روزگاری ۲۱ سینما داشته ولی الان یک دانه هم ندارد. بالاخره چون ایشان خودشان به خوبی مناطق جنوب را می‌شناخت سعی می‌کرد کمبودها و کم‌کاری‌های دیگران را یک جور با برنامه‌های مردمی و خودجوشی که خودش اجرا می‌کرد جبران کند. از جمله آن‌ها برگزاری مراسم پنجم مهر بود. روزی که حصر آبادان شکسته شد. بالاخره خیلی از مردم به یاد این روزها بودند و توجهی به آن نداشتند اما با تلاش خیلی زیاد و با کار طاقت‌فرسا زحمات می‌کشید و این مراسم را برگزار می‌کرد. هنرمندان مشهور کشور را دعوت می‌کرد و حتی فراتر از کشور.

رئیس حوزه هنری ضمن اشاره به خاطرهای از شهید طاهری بیان کرد: یادم است در یکی از مراسم‌ها سه نفر از برجسته‌های حوزه رسانه‌ای و فعال بین‌المللی را دعوت کرده بود. یکی از آن‌هایی که دعوت کرده بود نماینده مجلس عوام انگلیس بود. افراد برجسته‌ای که به غرب انتقاد دارند. خوب بالاخره دعوت این مهمانان کار خیلی راحتی نیست. از آن طرف سعی می‌کرد برای خود مردم آبادان برنامه‌های متنوعی داشته باشد و آن‌ها را با افتخارات کشورشان آشنا کند. مثلاً در همین سال‌ها بود که موفق شد دوباره یاد شهید در یاقلی را که فراموش شده بود، دوباره در اذهان مردم زنده کنند و او را به عنوان یک قهرمان در کشور مطرح سازد. خوشبختانه می‌دانید که الان معرفی شهید در یاقلی در کتاب‌های درسی بچه‌ها راه یافته و ایشان که از همان اوایل دیگر فراموش شده بود دوباره یادش به اذهان عمومی بازگشت.

وی فعالیت‌های شهید طاهری را ناشی از اعتقاد ایشان عنوان کرد و گفت: از جمله کارهای دیگر ایشان معرفی و راهاندازی جشنواره فیلم‌های دفاع مقدس برای اکران و نمایش آن‌ها برای دانش‌آموزان مناطق محروم کشور بوده است. یا زمانی که زلزله آذربایجان پیش آمد در یک اقدام هوشمندانه به آنجا رفت و حدود یک ماه در آنجا مستقر شد. می‌گویم اقدام هوشمندانه به این دلیل که معمولاً وقتی یک اتفاق یا حادثه‌ای مثل زلزله پیش می‌آید آن کسانی که خیلی زود فراموش می‌شوند، بچه‌ها هستند. همه توجه‌ها به بزرگ‌ترها است در حالی که بچه‌ها بیشتر از همه آسیب دیدند. این شهید بزرگوار محور و در حقیقت پشتیبان این کار بود. یک عده به همراه یک سری از هنرمندان رفتند و در این یک ماهی که آنجا بودند برای بیش از ۴۸۰۰۰ دانش‌آموز آذربایجانی روستاهای اطراف مناطق زلزله‌زده فیلم پخش کردند و برنامه‌های شاد و جذابی برای ایشان اجرا کردند. خوب این کار خیلی سختی بود. بنده شنیدم همان موقع ایشان برای اینکه بچه‌های یک روستای صعب‌العبور را برای دیدن فیلم بیاورد که سه نفر هم بیشتر نبودند خودش رفته بود و آن‌ها را به همراه معلمشان آورده بود. تا این حد این شخصیت بزرگوار به کارش اعتقاد داشت.

مومنی شریف ادامه داد: شهید طاهری در بقیه کارهایش هم به همین شکل بود. اعتقاد داشت که باید کارهای باکیفیت و باقیمت‌آرزان و برای تعداد مخاطب بیشتر طراحی شود. ایشان واقعاً یک الگوی مناسب برای همه دوستان جبهه فرهنگی انقلاب هست.

رئیس حوزه هنری در پایان گفت: شهید طاهری اولاً خودش را نمی‌دید که متأسفانه خیلی از ما این طوری نیستیم. دوماً در کارش خیلی اخلاص داشت. از طرفی هم چون روزهای خیلی سخت جنگ را به خوبی درک و حس کرده بود، عرصه فرهنگ و کار فرهنگی را بسیار جدی می‌دید و با اعتقاد در آن کار می‌کرد.

«در برابر طوفان» روایت بی طرفانه از آنچه بر ایران گذشت

«در برابر طوفان» مستندی است که بدون غرض ورزی دروغ های مستندهای خارجی را بر ملا می کند و تاریخ را آنگونه که هست، روایت می کند.

«در برابر طوفان مقاومت نکن بگذار طوفان از تو عبور کند»، این جمله نصیحت پهلوی اول به پسرش محمدرضا است در روزهایی که ایران در اشغال متفقین بود و مشخص نبود حکومت پهلوی بعد از برکناری رضاشاه چه سرنوشتی خواهد داشت و آیا محمدرضا می تواند جای پدرش را بگیرد یا نه. همین جمله دستمایه نامگذاری مستندی تأثیرگذار به نام «در برابر طوفان» شد که در طول دهه فجر از تلویزیون پخش شد.

«در برابر طوفان» سرگذشت حکومت پهلوی است، از زمانی که رضاخان افسر قلدر قزاق پله های ترقی را یکی یکی بالا رفت تا مورد توجه دولت انگلیس قرار گرفت و با کودتا علیه قاجارها به قدرت رسید تا روزهایی که پسرش نتوانست جلوی طوفان مردم ایران را که خواهان برقراری جمهوری اسلامی بودند، بگیرد و دودمان پهلوی و نظام شاهنشاهی در هم پیچیده شد. مجموعه مستند «در برابر طوفان» در ۱۰ قسمت تولید شده و کارگردان و تهیه کننده آن مهدی نقویان است. کسانی که آثار مستند نقویان را دنبال کرده اند و از کارهای قبلی وی آثاری مانند «رمز و راز ملکه»، «قصه فیل و الاغ» و «مستندبازی» را دیده اند به خوبی با سبک کاری این مستندساز آشنا هستند. می شود گفت نقویان متخصص ساخت فیلم براساس تصاویر آرشیوی است. وی قصه گوی خوبی است و مستندهایش را براساس روایت داستانی و صدای مخملین ناصر طهماسب می سازد. طهماسب در اکثر کارهای نقویان نریتور است و گفتار متن مستند را می خواند که اساس روایت مستند را تشکیل می دهد.

نقویان در ساخت «در برابر طوفان» سراغ تصاویری از دوران پهلوی ها رفته که کمتر در تلویزیون شاهد نمایش آنها بوده ایم. اولین جذابیت «در برابر طوفان» پیدا کردن و نمایش چنین تصاویری است. قسمت اول از مجموعه «در برابر طوفان» با تصویر تاجگذاری محمدرضا پهلوی آغاز می شود؛ تصویری که شاید در مستندهای تولید شده در خارج از کشور از آن استفاده شده بود، اما پخش تصاویر حرکت کالسکه سلطنتی و ورود آن به کاخ گلستان که محل برگزاری مراسم تاجگذاری است و تشریفات هنگام اجرای مراسم، از آن جمله فیلم های کمیاب از تاریخ معاصر است که با وجود اینکه در آرشیو غنی صداوسیما وجود دارد، خیلی کم از تلویزیون پخش شده و می توان آن را از جمله تصاویر دیده نشده تلویزیونی دانست.

نقویان بلافاصله بعد از نمایش تاجگذاری محمدرضا پهلوی و فرح دیبا، فلاش بکی به گذشته پهلوی ها می زند و تاریخ را از زمانی آغاز می کند که رضاخان پهلوی وارد نیروی قزاق می شود. از آنجایی که مستندساز قصد دارد خود را روی دوران پهلوی دوم متمرکز کند، در همان قسمت اول به سرعت مروری بر دوران ۱۶ ساله حکومت رضاشاه انجام می شود و بحث اصلی روی روزهای حساس شهریور سال ۲۰ و روی کار آمدن محمدرضا پهلوی می رود. زمانی که به گفته خود محمدرضا پهلوی، انگلیسی ها ترجیح می دادند وی به حکومت برسد، اما قدرت چندانی نداشته باشد.

نقویان توانسته مجموعه ای از تصاویر تاریخ معاصر را در کنار هم جمع کند که دسترسی به آنها در داخل کشور چندان آسان نبوده و حتی با وجود اینکه صداوسیما و مراکز تحقیقاتی تاریخ معاصر عکس ها، مدارک و فیلم های متعددی از این دوران در اختیار دارند، مستندسازان یا نتوانسته اند به خوبی از آنها استفاده کنند یا اصلاً اجازه دسترسی به آنها داده نشده است. انتقال بخشی از تصاویر دوران پهلوی به خارج از ایران و تولید مستندهایی توسط شبکه «من و تو» که با روایتی یک سویه قصد تطهیر دوران پهلوی و تضعیف باور لزوم انقلاب اسلامی را دارند، نیازمند پاسخی مستند بود؛ مستندی که بتواند بدون غرض ورزی دروغ های مستندهای خارجی را بر ملا کند و تاریخ را آنگونه که هست، روایت کند. مهدی نقویان به عنوان مستندسازی که کارنامه موفقی دارد در طول مجموعه «در برابر طوفان» تلاش کرده با همین رویکرد و حفظ بی طرفی مستندساز، مجموعه ای را بسازد که مورد توجه بینندگان سیما قرار گیرد. مجموعه ۱۰ قسمتی «در برابر طوفان» علاوه بر پخش از تلویزیون، در تارنما (سایت) اینترنتی شبکه مستند سیما نیز بارگذاری شده و علاقه مندان می توانند قسمت های مختلف این مجموعه مستند جذاب را به صورت آنلاین تماشا یا دانلود کنند.

و نبود مستندات و فیلم های تاثیر گذار باعث شده تا در فضای پر هجمه رسانه ها و شبکه های نظام سلطه نسل جوان و نوجوان ما اطلاعات محدود و کلیشه ای از رژیم گذشته داشته باشند و این انقطاع فرهنگی و گسست خطرناک است.

تردیدی نیست که موتور محرک انقلاب اسلامی جوانان و نوجوانان بودند. انقلاب اسلامی در شرایطی به وقوع پیوست که وضعیت فرهنگی و اخلاقی جامعه نامطلوب و و معیوب بوده و روندی را طی می کرد فاجعه آمیز. با گذشت دهه ها و نسل ها امروز هم بار رسالت و مسئولیت حساس و خطیر حفظ انقلاب اسلامی و تبیین و گسترش آن بر دوش جوانان و نوجوانان جامعه است.

اما آنچه مسلم است پدیده های اجتماعی، هر چند بزرگ، با گذر زمان و به ویژه با تغییر نسل ها، در خاطر جمعی یک جامعه پایدار نمی ماند. کم رنگ شدن یادها، نام ها و حوادثی که در یک دوره بر سر زبان ها بودند، امری غیر طبیعی نیست. در عین حال با توجه به رشد گسترده و فزاینده تکنولوژی و تغییر ساختارهای اطلاع رسانی و کاهش نرخ مطالعه آثار مکتوب - به طور قطع تولید محصولات سینمایی و تلویزیونی و مجموعه های مستند تصویری بهترین و موثرترین ابزارهای مطالعاتی برای نسل جوان و نوجوان کشور است.

جالب اینجاست از سوی برخی شبکه های فارسی زبان برای تطهیر خاندان پهلوی و ایجاد فضای نوستالژیک نسبت به آن دوران چند مجموعه مستند تهیه و گردآوری شده و همین ایام، همزمان با سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی در نوبت های متوالی پخش می شود. اگر چه رسانه ملی در این راستا، اقدامات و حرکت های قابل ستایشی چون سریال «معمای شاه» را در کارنامه دارد ولی پخش مجموعه «در برابر طوفان» که با تکیه بر ساختار روایی مستند و بر اساس سلسله پژوهش ها و تصاویر آرشیوی دیده نشده یا کمتر دیده شده؛ و آیت های ترکیبی تولید شده تاثیر گذار تر و باورمندانه تر است.

البته جای قدردانی از سازمان سینمایی حوزه هنری دارد که در سال های اخیر به اقتضای نیازهای جامعه در عرصه های مختلف فرهنگی و اجتماعی و سیاسی و تاریخی دست به تولید آثاری هدفمندی زده که سید حوزه فرهنگ و هنر تاکنون از این دست از آثار خالی بود. آثاری که کمک می کنند تا یکی از پرچالش ترین مقطع تاریخ معاصر و زمینه های شکل گیری و بستر رشد نهضت و انقلاب اسلامی با قوت و با ساختارهای روایی و پژوهشی غنی مورد توجه و بازروایی قرار گیرد.

چگونه است که در رابطه با تمام انقلاب های دنیا ده ها فیلم و سریال ساخته می شود و در مقیاس جهانی پخش و توزیع می گردد ولی در رابطه با انقلاب اسلامی و تاریخ معاصر یا اثر قابل توجهی نداریم یا یک مشت آثار مخرب و غرض آلود فضا را اشباع کرده است. چرا؟ هنوز بعد از سال ها همچنان پیرامون انقلاب های روسیه، فرانسه، کوبا، الجزایر، شیلی و... فیلم و سریال تولید می شود ولی در رابطه با انقلاب اسلامی که بزرگ ترین رخداد سیاسی و اجتماعی و تاریخی قرن بیستم است اثر یا آثار درخشان و ماندگار نداریم. واقعا انقلاب اسلامی خط قرمز کدام جریان سیاسی، شبه روشنفکری و جریانات مشکوک است که نزدیک شدن به آن با ناسپاسی و بی مهری همراه می شود؟ به هر روی تولید مجموعه «در برابر طوفان» از سوی «مرکز مستند سوره» از مجموعه های سازمان سینمایی حوزه هنری و مرکز فیلم و نمایش بسیج که خوشبختانه، با بازخوردهای مثبتی هم از سوی مخاطبان تلویزیون قرار گرفته از جمله اقدامات قابل تحسین و ارزشمند رسانه ملی در سالی و هشتمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی است.

به بهانه پخش از رسانه ملی

در برابر طوفان؛ مستندی تاثیر گذار و باورمندانه

محمد جواد اسدیان

و تاریخ سیاسی و اجتماعی پهلوی دوم از زمانیکه محمدرضا پهلوی به پادشاهی می رسد تا زمان انقلاب را نشان می دهد و اتفاق های جزئی این دوره را با استناد به منابع متعدد تاریخی و مستندات پژوهشی «در برابر طوفان» مرور می کند.

عنوان مجموعه از جمله رضاشاه گرفته شده؛ زمانی که به جزیره موریس تبعید می شد به پسرش گفت: «در برابر طوفان مقاومت نکن بگذار طوفان از تو عبور کند.»

با گذشت نزدیک به چهل سال از پیروزی انقلاب اسلامی و تغییر نسل ها متأسفانه تاکنون کمتر شاهد تولید آثار ماندگار، آگاهی بخش و تاثیر گذاری برای تبیین اهداف و فلسفه انقلاب و دستاوردهای آن بوده ایم.

اگر چه بسیاری از پدران و مادران که خود فضای تلخ و نکبت بار دوره گذشته را لمس کردند از وضعیت وخیم و دردناک آن دوره و انحطاط و عقب ماندگی آن آگاه هستند ولی متأسفانه فقدان منابع درست اطلاعاتی

مجموعه مستند «در برابر طوفان» روایتگر تاریخ سیاسی و اجتماعی پهلوی دوم از زمان پادشاهی محمدرضا پهلوی تا انقلاب اسلامی است.

مجموعه مستند «در برابر طوفان» به تهیه کنندگی مهدی نقویان از محصولات سازمان سینمایی حوزه هنری این شب ها از طریق شبکه های مختلف سیما در حال پخش است روایتگر تاریخ سیاسی و اجتماعی پهلوی دوم از زمان پادشاهی محمدرضا پهلوی تا انقلاب اسلامی است.

برای اولین بار فارغ از برنامه سازی های کلیشه و پخش چند باره تصاویر آرشیوی با اثری خوش ساخت و به لحاظ ساختار محتوایی متنوع و غنی روبرو هستیم؛ ساختار این سلسله برنامه ها به شکل مستند است و از تصاویر و فیلم و عکس های آرشیوی بسیاری در این اثر استفاده شده که تا به حال در صدا و سیما هیچ وقت پخش نشده بود.

این مستند نزدیک به ۴۰ سال از انقلاب اسلامی

با حضور رئیس و جمعی از مسئولان سینمایی حوزه هنری صورت گرفت؛

تجلیل از عوامل مجموعه در برابر طوفان

منصفانه عمل می کنند و هم به لحاظ ساخت و تولید اثر، مستندی با کیفیت ارائه می کنند.

وی ادامه داد: مجموعه مستند «در برابر طوفان» اثری بود که به جهت سخنان رهبر معظم انقلاب اسلامی مبنی بر این که رژیم پهلوی از سوی استکبار و خاندان پهلوی و با تولید آثار مختلف در حال بزک شدن است، تولید شد و تصمیم گرفتیم مستندی درباره پهلوی اول و دوم کار کنیم. پژوهش خیلی خوبی برای این اثر انجام شد. در این پروژه با یعقوب توکلی (محقق، مورخ و کارشناس مسائل سیاسی) هم همکاری داشتیم و چیزی که آقای توکلی گفتند برایم بسیار جالب بود. ایشان گفت: «کسی که متن مستند را نوشته، متوجه تاریخ و مسائل بوده است.»

یزدی خاطرنشان کرد: مجموعه مستند «در برابر طوفان» با مشارکت اداره فیلم و نمایش بسیج تولید شده است و در این راه ما را یاری کردند. از عوامل این سریال می توان به: تهیه کننده و کارگردان: مهدی نقویان، تهیه شده در مرکز مستند سوره و مرکز فیلم و نمایش بسیج، تدوینگر: حسن جعفری، نویسنده: مهدی فیاضی کیا، محقق: مسیح نوروزی، مدیر تولید: محمدرضا آزادخاطر، گوینده متن: ناصر طهماسب، صداگذار: پیمان توسلی، گرافیک: حامد بارثی تبری و آرمین گل چوبیان.

کرد: مردم به طور فطری، واقعیت و حق را دوست دارند. در آستانه چهلمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی هستیم و همکارانمان در مرکز مستند باید آثاری تولید کنند تا مردم بتوانند به درستی قضاوت کنند. وی ضمن تقدیر از گروه سازنده مستند «در برابر طوفان» گفت: من مستند «راز و رمز ملکه» اثر آقای نقویان را هم دیدم و تصور می کنم بسیار فراتر از سن و سال ایشان بود. موضوعات و سوژه های زیادی وجود دارد که مستندسازان کشور هنوز به درستی به سراغشان نرفته اند. می توان بر روی هر کدام از اتفاقات جزئی تاریخ معاصر کار کرد و مستند ساخت. باید بارها کار کنیم تا تکرار این آثار، تاریخ معاصر را زنده نگه دارد.

در ادامه، محمد حمزه زاده طی سخنان کوتاهی ضمن اشاره به اهمیت ساخت آثار تاریخی و مستندهای سیاسی مرتبط با تاریخ معاصر عنوان کرد: خدا را شاکریم که بستر تولید این اثر ارزشمند در حوزه هنری فراهم شد. وی ادامه داد: این ضرورت به صورت جدی احساس می شود که با ساخت آثار تصویری تاثیرگذار نسل امروز را با سیر حوادث تاریخی بویژه تاریخ معاصر بیشتر آشنا کنیم. رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری در این برنامه از مدیریت مرکز مستند سوره و عوامل مجموعه «در برابر طوفان» به خاطر ساخت این اثر غنی و آگاهی بخش تشکر کرد.

همچنین، یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری نیز، ضمن اشاره به پخش مستند «در برابر طوفان» در بهمن ماه و دهه فجر خاطرنشان ساخت: خوشبختانه این مستند آنقدر محکم و هوشمندانه ساخته شده که در ازدحام برنامه ها و هیاهوی جشنواره های فجر از سوی مخاطبان خاص و عام به خوبی دیده شده است. وی گفت: جای خالی این گونه آثار همواره حس می شود و سازمان سینمایی حوزه هنری با درک ضرورت و تشخیص نیاز، رویکرد درستی را انتخاب کرده و این اثر از جمله دستاوردها و فرایندهای این نگاه است.

مهدی نقویان کارگردان مجموعه مستند «در برابر طوفان»، نیز در سخنانی با بیان اینکه حوزه هنری در چند سال اخیر ظرفیت بالایی را ایجاد کرده است، اظهار کرد: درهای حوزه هنری به روی هنرمندان انقلاب اسلامی باز است و اولویت کاری ما هم حوزه هنری است؛ چرا که فضایی فراهم شده که به راحتی می توانیم کار کنیم و دغدغه هایمان را به تولید برسانیم. وی همچنین با اشاره به این که خلاصه ای از ۱۰ قسمت مستند «در برابر طوفان» در قالب اثری ۹۰ دقیقه ای درباره حکومت پهلوی تدوین و تولید خواهد شد، عنوان کرد: ۵۰ درصد ارائه یک اثر بر عهده تولید کنندگان است و ۵۰ درصد دیگر، پخش مناسب آن برای مخاطبان است که در مجموعه مرکز مستند حوزه هنری و با همکاری که صدا و سیما و شبکه مستند و همچنین شبکه یک سیما با ما داشتند، این اتفاق رخ داد.

محسن یزدی، مدیر مرکز مستند حوزه هنری، نیز با بیان اینکه کار کردن با مهدی نقویان دلنشین و راحت بوده است، اظهار کرد: وقتی با ایشان در مورد پروژه ای به توافق می رسیم، می دانیم که هم در هزینه ها

مهدی نقویان، کارگردان مجموعه مستند «در برابر طوفان»، به همراه عوامل این مستند با حضور در حوزه هنری، با حضور محسن مومنی شریف، محمد حمزه زاده و جمعی از مسئولان سینمایی حوزه هنری، مورد تقدیر و تجلیل قرار گرفتند.

محسن مومنی شریف رئیس حوزه هنری در این دیدار و مراسم تقدیر و تجلیل، با بیان اینکه از بسیاری از مدیران فرهنگی و هنری کشور و اندیشمندان در باره مستند «در برابر طوفان» تحسین شنیده ایم، اظهار کرد: بسیاری معتقد بودند که جای چنین اثری در تلویزیون خالی بوده است.

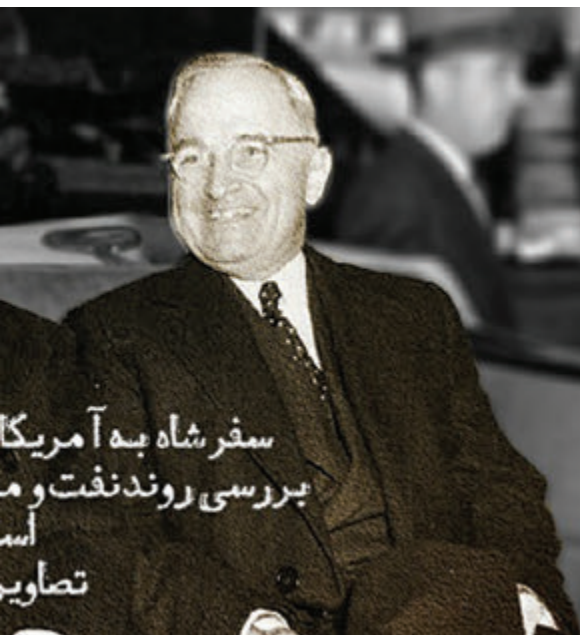
وی ادامه داد: حوزه هنری در بخش تاریخ مکتوب و تاریخ شفاهی انقلاب اسلامی توفیقات بسیاری داشته است، هر چند به دلیل برجستگی آثار دفاع مقدس، آثار مربوط به انقلاب اسلامی به درستی دیده و یا منتشر نشد. اما به لحاظ آرشیو مجموعه های غنی در حوزه هنری وجود دارد که پژوهشگران و مستندسازان کشور می توانند از آن استفاده کنند.

رئیس حوزه هنری گفت: متأسفانه در حوزه تصویر، دیگران از ما سبقت گرفته اند. کمابیش آثار منتشر شده مخالفان نظام را خوانده ام. آن ها با وقاحت تمام به دنبال تحریف تاریخ هستند. زمانی اثری را می خوانیم و به زحمت متوجه می شویم که در خلال اثر، تحریفی هم صورت گرفته است، اما در آثاری که از سوی بنیاد فرح پهلوی و چند دانشگاهی که فعال هستند نوشته می شود، آشکارا سعی در تحریف تاریخ کشورمان داشته اند. البته آن ها به لحاظ علمی و روشی از پژوهشگران داخلی و به ویژه حوزه هنری عقب هستند و در مواردی هم از ما تاثیر گرفته اند.

مومنی شریف با تاکید بر اینکه پهلوی ها نسبت به وابستگی خود به استکبار بسیار شرم منده هستند، عنوان کرد: اگر بخواهند این موضوع را در تاریخ انکار کنند باید دروغ بسیار بزرگی بگویند. هر چند این دروغ را می گویند. هدف گیری مخاطب شان هم طبقه متوسط جامعه است و افرادی که کمتر با کتاب سر و کار دارند.

تلاش می کنند تا با برنامه های تصویری و مستندها، این قشر از جامعه را اقناع کنند. در آثارشان تلاش می کنند از جنبه های مذهب ستیزی رضاخان چیزی نگویند و بیشتر به عمران و ساخت و سازهای رضاخان می پردازند. وی تصریح کرد: همچنین خاندان پهلوی تلاش می کنند محمدرضا شاه را انسانی روشنفکر، دارای تمایلات مذهبی و فردی دور از خشونت نشان دهند. در نهایت هم می گویند که محمدرضا وقتی دید که مردم او را نمی خواهند از قدرت ارتش استفاده نکرد و از قدرت کناره گیری کرد. می بینیم که حدود ۳۷ هزار نفر در جریان انقلاب اسلامی به شهادت رسیدند و اگر محمدرضا شاه از قدرت خود استفاده نکرده است؛ این افراد چگونه به شهادت رسیده اند؟ همچنین تلاش می کنند تا شرایط اقتصادی دوران محمدرضا شاه را بسیار خوب جلوه دهند، در حالی که در آن دوران، با وجود بالا رفتن قیمت نفت، اما شرایط اقتصادی مردم به شدت بد بود. هزینه نفت هم هزینه تسلیحاتی شد که بخش بزرگی از آن نیامد و بسیاری از سرمایه های کشور به همین دلیل بلوکه شده است.

رئیس حوزه هنری با بیان اینکه وقتی واقعیت ها را می گوئیم بسیار بیشتر به دل مردم می نشیند، عنوان

«در برابر طوفان» روایتی صحیح از تاریخ معاصر

کیفی گرایی و کلیشه‌شکنی در یک مستند سیاسی

استقبال گسترده مخاطبان تلویزیون از مجموعه مستند «در برابر طوفان» نشان می‌دهد که هر گاه رسانه ملی اقدام به پخش اثری با پشتوانه‌های فرهنگی و پژوهشی و فارغ از حجم و حباب شعار کرده با اقبال مخاطب خاص و عام قرار گرفته است. علیرغم اینکه پخش مستند «در برابر طوفان» در شبکه‌های مختلف در آستانه و ایام دهه مبارک فجر و سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی صورت گرفته و ناخودآگاه و به اقتضای رویه‌های متداول این تداعی را ایجاد می‌کرد که با کاری سفارشی و باسمة ای مواجه خواهیم: خوشبختانه، ساختار «پژوهش محور» این مجموعه و روند جذاب و کنجکاوی برانگیز شیوه روایی آن باعث شده تا علاقمندان به آثار جدی پای آن بنشینند.

گرفته است. متأسفانه، فقدان منابع موثق و مستندات جاندار و اثربخش در این زمینه از یکسو، افزایش حجم فعالیت جریانات وابسته به سلطنت طلبان و ضدانقلاب‌های خارج نشین از سوی دیگر باعث شده تا امروز شاهد شیوع گسستگی بین نسلی و انقطاع فرهنگی در جامعه باشیم و نسل جوان و نوجوان ما به دلیل همین گسستگی بناگزیر، متأثر از تبلیغات مسموم رسانه‌های غربی و شبکه‌های اجتماعی به دیده تردید به تاریخ سیاه خاندان پهلوی بنگرد. در این راستا، خلق مستندهای مانند: «در برابر طوفان» که اقدامی فراتر از کلیشه‌های معمول رسانه‌ای است حائز اهمیت، آگاهی بخش و ضروری است و جای قدردانی دارد از مرکز مستند سوره و سازمان سینمایی حوزه هنری.

شیوه روایت این اثر، در ژانر تعریف شده است که عمدتاً در مستندهای تاریخی - سیاسی از آن استفاده می‌شود اما تمایز این اثر با آثار دیگر در این است که هر چند در بسیاری از آثار از آرشیو اسناد و مدارک استفاده می‌شود ولی همیشه

دقیق و تصاویر واقعی با هدف بررسی ریشه‌های شکل‌گیری نهضت حضرت امام (ره) و سیر حرکت تکاملی نهضت اسلامی و افشای جنایات، اقدامات خائنانه و سرسپردگی مطلق رژیم پهلوی به بیگانگان نه از طریق رسانه ملی و نه از هیچ طریق دیگر منتشر و انعکاس نیافته است. همواره، شاهد نوعی رویکرد «کلیشه‌ای» و «شعارمحور» و «پروپاگاندایی» بی پایه و اساس و مقطعی بوده و هستیم. این در حالی است که در سال‌های اخیر از سوی رسانه‌های غربی سناریوهای متعددی برای تظہیر و تبرئه و حتی، قداست بخشی به رضاشاه و پسرش در حال انجام است و معروف‌ترین آن مجموعه «انقلاب ۵۷» با ادبیات و نریشن اغواگرانه و نگاهی حماسی به دوره پهلوی اول و دوم است. تظہیر پهلوی و نشان دادن چهره‌ای دموکراتیک از آنها. نگاهی که رندانه و هوشمندانه در صدد ارائه تصویر انقلاب اسلامی به مثابه جریانی مخوف! است و مصر است این تلقی را حقنه کند که برغم به اصطلاح حسن نیت‌ها، بلندنظری‌ها و مهربانی‌های شاه این جریان برای ایجاد مانع در برابر مسیر پیشرفت و توسعه ایران شکل

مستند «در برابر طوفان» کاری از مهدی نقویان است که در ایام دهه فجر از تلویزیون پخش شد. با وجود تمرکز رسانه‌ها بر جشن‌های پیروزی انقلاب و بویژه، بر جشنواره فیلم فجر، خوشبختانه، این اثر از دید مردم پنهان نماند و نظر‌ها را به خود جلب کرد. «در برابر طوفان» مستند خوش‌ساختی است که به روایت پهلوی دوم می‌پردازد؛ از آغاز سلطنت محمدرضا پهلوی تا شکل‌گیری انقلاب اسلامی. این مستند با استفاده از آرشیوهای ناب و دیده‌نشده در کنار روایت جذاب و قصه‌گو که برغم مناسبیتی بودن، نه تنها نظر مخاطب عام که مخاطب خاص را برانگیخته است. عنوان مستند برگرفته از جمله رضاشاه است، زمانی که به جزیره موریس تبعید می‌شد به پسرش گفت: «در برابر طوفان» مقاومت نکن بگذار طوفان از تو عبور کند.

تاملی در این اثر نشان می‌دهد که همراهی و استقبال مردم از آن ناشی از چند دلیل است؛ متأسفانه برغم گذشت سی و هشت سال از پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون اثری مطالعه شده، مستند و مبتنی بر منابع، اسناد و مدارک

قسمت سوم
اتحلال مجلس هفدهم
سفر روزولت برای ایجاد کودتا
فرار شاه
کودتای ۲۸ مرداد
تصاویر دیده نشده از شادی مردم بعد از فرار شاه
حوادث شنیده نشده بعد از کودتای ۲۸ مرداد
پیم شنیده نشده شاه بعد از پیروزی کودتا
نقشی جالب شهید قره‌نی

در برابر
طوفان

در برابر
طوفان

قسمت دوم:
ترور ناموفق شاه
تصاویر دیده نشده از ترور شاه
و تصاویر دیده نشده از سفر وی
لی شدن صنعت نفت در ایران
تعفای دکتر مصدق و قیام ۳۰ تیر
دیده نشده از دکتر مصدق

خاطر جمعی یک جامعه پایدار نمی‌ماند. کم رنگ شدن یادها، نام‌ها و حوادثی که در یک دوره بر سر زبان‌ها بودند، امری غیرطبیعی نیست. اما می‌دانیم که برخی از این پدیده‌ها به علت پی‌آمدهای فراگیر و تأثیرات فراوانش در سطح منطقه‌ای و جهانی، خود به خود به نقطه عطف تبدیل می‌شوند و در ضمیر تاریخ به جا می‌مانند. هر جامعه‌ای کم و بیش از این رویدادهای تاریخی دارد.

تاریخ معاصر ما در یکی از پر رفت و آمدترین چهارراه‌ها و بزنگاه‌ها واقع شده، تاریخی سراسر از حادثه‌های تلخ و شیرین که برخی از آنها به نقطه‌های عطف تبدیل شده‌اند. در تاریخ معاصر حادثه‌ای به اهمیت وقوع انقلاب اسلامی وجود ندارد. تأثیرات شگرفی که این انقلاب بر مناسبات فرهنگی، اجتماعی و سیاسی مردم ایران و منطقه گذاشت، در تاریخ بی‌نظیر است. ورود مردم به صحنه سیاست، دخالت مستقیم آنان برای به زیر کشیدن نظام شاهنشاهی، برقراری نظام جمهوری و دیگر نهادهای حکومتی و مدنی با رأی مردم، به دست آوردن استقلال سیاسی و نفی دخالت قدرت‌های بزرگ در امور کشور، رسیدن به آزادی‌های مدنی و پایداری و جان‌فشانی برای حفظ انقلاب، سابقه‌ای در دیگر دوره‌های تاریخی ایران ندارد.

ایجاد چشم‌انداز دقیق تاریخی و ارائه تصاویری واقعی در ظرفیت‌های قابل‌باور برای آگاهی بخشی به نسل‌های امروز رسالتی است که متوجه رسانه ملی و نهادهای فرهنگی و هنری انقلاب است و اقدام سازمان سینمایی حوزه هنری در ساخت مجموعه مستند «در برابر طوفان» اقدامی لازم و قابل ستایش است اما، به هیچ وجه کافی نیست و ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است که با گذشت چهاردهه از انقلاب از این پس، بیشتر به این دست آثار نیاز داریم.

آن‌ها، به آفت یکجانبه‌نگری هم دچار نگردد. تردیدی نیست که نیاز به ساخت آثار جدی و مستندهایی از این دست ضروری است. نکته قابل توجه فقدان آثار جامع تصویری و خلاء آثار مستند قرص و محکم پیرامون تاریخ انقلاب اسلامی است. تاکنون، آثار مختلفی درباره تاریخ پهلوی اول و دوم ساخته شده ولی در اغلب این آثار، مقاطعی از این تاریخ انتخاب و به صورت خلاصه و بعضاً، گذرا و سطحی و فاقد ظرفیت‌های باورپذیر بوده است.

استفاده دقیق و صحیح از مستندات تاریخی، بهره‌گیری از محققین مورد وثوق جامعه، اساتید دانشگاهی، مورخان؛ دقت در انطباق با تاریخ و رعایت جنبه‌های تطبیقی اثر با رویدادهای تاریخی، پاسخ‌گویی به پرسش‌های متعدد نسل جوان، هم‌افزایی و بهره‌گیری درست از نریشن و اطلاعات تکمیلی بر پایه تصاویری آرشیوی درباره این دوره خاص بویژه، در دهه‌های اخیر و گسستگی بین نسلی، از جمله نیازهایی است که در این مجموعه تا حدودی رعایت و دقت شده است.

این آثار از یک سو برای نسل اول انقلاب تداعی گر خاطرات تلخ و شیرین، بازخوانی تاریخ و تداعی نوستالژی است و از دیگر سو، برای نسل چهارم انقلاب و جامعه جوان امروز، آگاهی بخش و عبرت‌آموز خواهد بود. موتور محرک انقلاب اسلامی جوانان و نوجوانان بودند. انقلاب در شرایطی به وقوع پیوست که وضعیت فرهنگی و اخلاقی جامعه نامطلوب و نابسامان بوده و روندی را طی می‌کرد فاجعه‌آمیز. با گذشت دهه‌ها و نسل‌ها، امروز هم بار رسالت و مسئولیت حساس و خطیر حفظ انقلاب اسلامی و تبیین و گسترش آن بر دوش جوانان و نوجوانان جامعه است.

آنچه مسلم است پدیده‌های اجتماعی، هر چند بزرگ، با گذر زمان و به ویژه با تغییر نسل‌ها، در

نگاهی گذرا و دم‌دستی به آن صورت گرفته و در حد رفع تکلیف و ظاهر ماجراها بوده است. در این مستند برای نخستین بار از سطح و ظواهر فراتر می‌رویم و لایه‌های دیگری از تاریخ برای ما بازگشایی می‌شود. تلویزیون تقریباً حدود ۴۰ سال است که در حال عرضه و انتشار مجموعه کارهای مناسبی است که از نظر کمی هم قابل توجه بوده است. ولی کمتر، با دغدغه کیفی گرای به سراغ این اسناد و مدارک رفته‌اند. برای همین مدام، با یک‌سری تصاویر تکراری مواجه هستیم. مستند «در برابر طوفان» از لایه‌های اولیه تصاویر تکراری در آرشیو عبور می‌کند و به قلمرو اسناد و تصاویر دست نخورده ورود می‌کند، تصویری که کمتر دیده شده است. این اثر با تکیه و پایه ریزی بر اساس آرشیو و مستندات واقعی به ساختاری جذاب و غیر تکراری می‌رسد.

استفاده از شوندهای ماموران رده بالای «ساواک»، خاندان پهلوی و شخصیت‌های واقعی تاریخ معاصر در این مستند گویی، برای اولین بار، صورت می‌گیرد، گنجاندن برش‌هایی از جلسات شورای امنیت، تماس‌های تلفنی شاه و... با پخش درست هر کدام از اینها، آن روی سکه رژیم را ملموس‌تر و واقعی‌تر آشکار می‌سازد.

مهم‌ترین شاخصه این مستند و ویژگی برجسته آن «غنا و قوت پژوهش» آن است. کاری که به گفته کارگردان این مجموعه «فقط، پژوهش آن توسط یک تیمی از نخبگان دانشگاهی به مدت یک سال به طول انجامیده و نویسندگی آن ۶ ماه زمان برده است و مجموعاً، یک سال و نیم برای پژوهش و نگارش آن زمان گذاشته شده است». همین باعث شده تا درجه سندیت این اثر بسیار بالا برود. منابع تحقیقاتی که استفاده شده به نظر می‌رسد بیشتر از منابع و خاطرات دوران پهلوی، مکتوبات و نوشته‌های آن دوره است که کمک کرده تا علاوه بر ایجاد حس واقع‌گرایی و سندیت

نقویان، کارگردان و تهیه‌کننده در برابر طوفان:

تاریخ را درست روایت کنیم

مستند «در برابر طوفان» اثری از مهدی نقویان است که در ایام دهه فجر از تلویزیون پخش می‌شد. با وجود تمرکز رسانه‌ها بر جشنواره فیلم فجر، این اثر از دید مردم پنهان نماند و با استقبال مردم در تلویزیون مواجه شد. «در برابر طوفان» مستند خوش‌ساختی است که به روایت پهلوی دوم می‌پردازد؛ از آغاز سلطنت محمدرضا پهلوی تا شکل‌گیری انقلاب اسلامی. این مستند با استفاده از آرشیوهای ناب و دیده‌نشده در کنار روایت جذاب و قصه‌گو به‌رغم مناسبتی بودن، استقبال مخاطب عام را برانگیخته است. نام این فیلم از جمله رضاشاه بر گرفته شده است، وی زمانی که به جزیره موریس تبعید می‌شد به پسرش گفت: «در برابر طوفان مقاومت نکن بگذار طوفان از تو عبور کند». «وطن امروز» با مهدی نقویان، کارگردان و تهیه‌کننده این اثر به گفت‌وگو نشست است. متن این گفت‌وگو را در پی می‌خوانید.

چه شد که تصمیم گرفتید «در برابر طوفان» را بسازید؟ به نظر من چرایی را باید از سوی دیگری مطرح کرد، اینکه چرا تاکنون مستندی به این شکل ساخته نشده است؟ اینقدر که با این مضمون مستند ساخته نشده همه با تعجب به آن نگاه می‌کنند. مادر ۴۰ سال گذشته شاید مجموعه مستند کاملی درباره پهلوی نداشتیم. البته با توجه به اینکه در چند سال اخیر، رسانه‌های غربی محصولات خودشان را به این موضوع معطوف کرده‌اند تا حدی در میان ما دغدغه تاریخ پهلوی بیشتر شده است. آنها در این سال‌ها بشدت مشغول فعالیت شده‌اند و سعی دارند از چهره یک دیکتاتور، شخصیتی دموکراتیک و منعطف بسازند. از یک سو عدم پرداخت به این موضوع و از سوی دیگر دغدغه شخصی خودم نسبت به تاریخ معاصر موجب شد تا «در برابر طوفان» را بسازیم.

ما کمتر مستندی در ایران دیده‌ایم که به صورت کامل از آرشیو تهیه شده باشد، انتخاب این شیوه روایت دلیل خاصی داشت؟

این شیوه از روایت، یک ژانر تعریف شده است که عمدتاً در مستندهای تاریخی - سیاسی از آن استفاده می‌شود و وقتی ما نیاز داریم تا به تاریخ رجوع کنیم، بهتر است از این شیوه استفاده کنیم تا برای مخاطب قابل پذیرش باشد؛ اینکه موضوع هم درباره پهلوی دوم بود و مخاطب نسبت به آن دوره حس نوستالژی دارد و دیدن تصاویر آن برهه از زمان به جذابیت اثر اضافه می‌کند. ما هم با روایتی که به صورت نریشن روی تصاویر می‌آید سعی کردیم به سندیت اثر قوت ببخشیم.

یکی از نقاط قوت مستند، استفاده از آرشیوهای بکر و دیده نشده است. این آرشیوها را چگونه تهیه کردید چون دسترسی به آرشیوها ظاهراً خیلی آسان نیست؟ به نظر تان در استفاده از آرشیو زیاده‌روی نشد؟

من تقریباً یک دهه است که مشغول مستندسازی هستم، هیچگاه ندیدم که سدی باشد و نتوان از آن عبور کرد. به هر حال آرشیو اسناد و مدارکی با خود دارد که دسترسی به آنها طبیعتاً مشکل است اما وقتی از یک نهاد معتبر به آرشیو معرفی شویم، در آنجا دیگر ممنوعیتی برای دسترسی به اسناد وجود ندارد. منتها به نظر من این فیلمسازان هستند که رجوع کمتری به آرشیو دارند و اصلاً موضوعات تاریخی در اولویت‌شان نیست، همچنین تلویزیون حدود ۴۰ سال است که مجموعه کارهای مناسبی دارد که از نظر کمی هم قابل توجه بود. افرادی که مسؤول ساخت این امور مناسبی هستند چون کارشان به صورت سفارشی است خیلی به کیفیت آن بها نمی‌دهند. مثلاً جست‌وجو می‌کنند و ورود امام و نخستین نما را برای خود انتخاب می‌کنند یا فرار شاه را جست‌وجو می‌کنند و نخستین پلانی که پیدا می‌شود را روی فیلم خود قرار می‌دهند. برای همین ما با یک سری تصاویر تکراری مواجه هستیم. اما ما از لایه‌های اولیه تصاویر تکراری در آرشیو عبور کردیم و به اسناد و تصاویر دست نخورده‌ای رسیدیم و تصمیم گرفتیم تصاویری را انتخاب کنیم که کمتر دیده شده است. طبیعتاً سختی کار بیشتر می‌شد اما سعی کردیم به جذابیت اثر با استفاده از تصاویر

کمتر دیده شده اضافه کنیم. در واقع پایه مستند تاریخی آرشیو است و اگر آرشیو نباشد مستند تاریخی نمی‌تواند مخاطب را به سوی خود بکشد.

پس هنرمندان را در استفاده نکردن از آرشیوهای دست نخورده و نپرداختن به موضوعات تاریخی مقصر می‌دانید؟

خیر! این رابطه دو طرفه است. بخشی از آن به مسؤولان بازمی‌گردد، آنجایی که مسؤولان می‌توانند با اعتماد به افرادی که در این حوزه کار می‌کنند و دغدغه دارند، ضوابط موجود را ساده‌تر کنند اما به نظر من دلیل اصلی به خود فیلمساز بازمی‌گردد. الان کدام فیلمساز گفته به دلیل اینکه به آرشیو دسترسی نداشتیم، نتوانستیم فیلم را بسازیم؟ بالاخره فیلمسازی سختی‌هایی دارد و این مساله هم جزو سختی‌های فیلمسازی محسوب می‌شود و ما باید برای ساختن یک فیلم خوب از آنها بگذریم.

مستند انقلاب ۵۷ تأثیری در ساخت مستند شما داشت؟

انقلاب ۵۷ جزو یک پازل از کارهایی است که علیه جمهوری اسلامی انجام می‌شود. تطهیر پهلوی و نشان دادن چهره‌ای دموکراتیک از آنها در بسیاری از مجموعه‌های دیگر دیده می‌شود. جالب است بگویم که ما یک سری از شنوهای ساواک از پهلوی را در قسمت ۸ و ۹ مستند قرار داده‌ایم، این شنوهای حرفه‌ای است که درباره خودشان می‌زنند. جلسات شورای امنیت، تماس‌های تلفنی شاه و... با پخش درست هر کدام از اینها، اثر همه کارهایی که درباره پهلوی درست شده از بین می‌رود. جالب اینجاست بدانید که این شنوهای اینترنت وجود دارد اما تا الان کسی از آنها استفاده نکرده بود. به هر حال تولیدات شبکه‌های خارجی باعث می‌شود که سرعت و دغدغه ما به نسبت به موضوعات بیشتر شود.

پژوهش این اثر چه میزان طول کشید؟

ویژگی برجسته این کار در قوت پژوهش آن است. پژوهش مستند یک سال طول کشید و نویسنده‌ی آن ۶ ماه زمان برد و مجموعاً یک سال و نیم برای پژوهش و نگارش آن زمان گذاشتیم. تیم پژوهش را نخبگان دانشگاهی تشکیل می‌دادند که از قوت بسیار بالایی برخوردار بودند و کارشان باعث شد تا درجه سندیت این اثر بسیار بالا رود. منابع تحقیقاتی ما بیشتر از منابع و خاطرات پهلوی بوده که خودشان نوشته بودند و همین ویژگی باعث شده اتهام یکجانبه‌نگری از ما گرفته شود زیرا منابع ما همه از اسناد و گفته‌های درباریان بوده است.

برای پژوهش این اثر از کدام صاحب‌نظران استفاده کردید؟

دکتر یعقوب توکلی «از مشاوران محتوایی پروژه بود که تخصص ایشان در حوزه پهلوی است و سندیت پژوهش‌مان را از طریق ایشان بررسی می‌کردیم.

برنامه‌ای برای بازانتشار مستند بین مخاطبان دارید؟ آرزوی ما فیلمسازان این است که فیلم‌مان دیده شود و توقع خاص دیگری نداریم اما این بخش بر عهده تهیه‌کنندگان

فیلم است. یکی از مشکلات اساسی ما این است که مرجعی برای تهیه فیلم‌ها وجود ندارد، من برای دیدن آثار دوستانم مجبور هستم به خودشان رجوع کنم، برای این مجموعه هم طبعاً این اتفاق خواهد افتاد اما به نظر من چند راهکار وجود دارد، یکی آنکه پخش تلویزیونی دیگری نیز به آن اختصاص داده شود، زیرا ایام دهه فجر بسیار شلوغ است و بویژه با وجود جشنواره فجر، همه اتفاقات رسانه‌ای معطوف به آن است و به نظر من در ایام عید مناسب است که یک بار دیگر این مستند نشان داده شود. هر چند این مستند مناسبی است اما به خاطر جذابیت‌های خاص آن، امکان پخش در هر زمانی وجود دارد. مورد دیگر آنکه علاقه شخصی خودم هست که از این سریال مستند یک فیلم ۹۰ دقیقه‌ای تهیه کنم و در جشنواره‌ها و مناسبت‌های مختلف حضور داشته باشد.

بازخورد خاصی از سمت مخاطب هنگام پخش تلویزیونی مشاهده کردید؟

برای من جالب بود، با آدم‌هایی روبه‌رو شدم که گفت‌مان آنها تناسب زیادی با جمهوری اسلامی نداشت. آنها با تمجید از اثر به این نکته اذعان داشتند که کار، بی‌طرف است. البته بی‌طرفی سوء تعبیر نشود که جوری اثر را تولید کردیم که دو طرف ناراحت نشوند. یک زمانی فیلمساز می‌تواند در اثرش تحلیل شخصی را قرار دهد و این باعث می‌شود مخاطب نتیجه‌گیری اثر را پس بزند اما یک زمانی هم هست که فیلمساز سعی می‌کند تاریخ را درست روایت کند. به هر حال ما دائم از یک سلطنت منحوسی صحبت می‌کنیم که همه معتقدیم کارهای غلط فراوانی داشته است. اگر اثر صادقانه باشد، ناخودآگاه این امور بر ملا می‌شود و ما هم سعی کردیم که تعبیرهای شخصی خودمان را از فیلم دور کنیم و تاریخ را درست روایت کنیم، آنوقت تاریخ قضاوت خواهد کرد.

تمایل دارید فیلم بعدی خود را با چه موضوعی بسازید؟ ما سعی کردیم یک مجموعه جامعی از تاریخ پهلوی تهیه کنیم و بعد از آن به ریز موضوعات بپردازیم. اتفاقاً هولناکی که برای خودم اتفاق افتاده است، خواندن ماجراهای عجیب از دوران پهلوی است که کمتر مردم ما از آن آگاهی دارند. به طور مثال هویدا ۱۳ سال نخست‌وزیر شاه بود. آن هم دورانی که برای شاه دستاوردهای فراوانی پدید آمده بود. منتها شاه همین نخست‌وزیر و برخی نزدیکان خود را به زندان می‌اندازد. این نکته برای شخص بنده بسیار جالب است که افرادی که خدمت زیادی به شاه کردند در نهایت به زندان رفتند چون شاه اینها را قربانی خودش کرده بود. من خیلی به ساخت مجموعه درباره پهلوی علاقه دارم. هر چند در موضوعات بعد از انقلاب هم موضوعات زیادی هست که تمایل دارم درباره آنها مستند بسازم.

نگاهی به اهمیت برگزاری
جشنواره فیلم های ۱۰۰ ثانیه ای

مهندسی زمان و پیام در عصر شتاب

یزدان عشیری

حوزه هنری امسال یازدهمین دوره جشنواره بین المللی فیلم های ۱۰۰ ثانیه ای را اسفندماه در تهران برگزار می کند. این جشنواره، با پشت سر گذاشتن یک دهه فعالیت مستمر تبدیل رویدادی موثر و جریان ساز بویژه، در قلمرو سینمای کوتاه و مستند کشور شده و با توجه به اینکه قدیمی ترین جشنواره ۱۰۰ ثانیه ای دنیاست تعامل بسیار پویایی با جشنواره های ثانیه ای مطرح جهان از جمله جشنواره فیلم های ۶۰ ثانیه دانمارک، جشنواره ۶۰ ثانیه ای پاکستان، جشنواره ۶۰ ثانیه ای هند، جشنواره ۱۰۰ ثانیه ای بوستون، ویدیو میکس ایتالیا و ... هم دارد.

این رویداد سینمایی از دو جهت دارای اهمیت است: نخست قالب آثار مورد نظر است که با رویکرد اهمیت مهندسی عنصر زمان؛ و تناسب و ارتباط ارگانیک آن با مختصات زندگی جوامع مدرن و زندگی پرشتاب و پیچیده امروز است و دیگر اینکه، تعریف و نکته سنجی در سیاستگذاری محتوایی و هدفگذاری موضوعی و مفاهیم آثار است.

این جشنواره با شعار «سینمای اخلاق» طراحی شده و پذیرایی آثاریست که با محوریت اخلاق و مفاهیم اخلاقی در سه محور: اخلاق و سبک زندگی، اخلاق و فرهنگ کار، اخلاق و اقتصاد مقاومتی دسته بندی شده است.

پس می توان گفت: در میان جشنواره های رنگارنگی که به وفور در کشور برگزار می شود متولیان این جشنواره با تعمق و مطالعه انگشت روی مهم ترین نیازهای زندگی جدید و زیست نوین گذاشته اند.

در جهان پر سرعت و پرشتاب امروز که شهر و ندان، نه وقت کافی برای تماشای آثار سریالی و بلند و بالا را دارند؛ و نه حوصله و اعصاب مطالعه دنباله دار و پیوسته را، بهترین ظرفیت ها و ابزارهای ارتباطی و رسانه ای بهره گیری از محصولاتی است که ضمن رعایت ایجاز و اختصار از ساختار روایی محکم و اثر بخش و نیز، انتخاب موضوعات و مضامین منطبق با مقتضیات امروز تهیه و ساخته شده باشند. مضافاً، اینکه با رشد تکنولوژی های مدرن و سرویس های اطلاع رسانی و توسعه صنعت الکترونیک این دسته از آثار به دلیل قابلیت های منعطفی که دارند همواره و همیشه در دسترس قرار دارند با توجه به ظرفیت ها از بیشترین کارکردهای فرهنگی، اجتماعی؛ و اطلاع رسانی و تبلیغی نزد افکار عمومی برخوردارند.

نکته مهم دیگر، موضوع بحران اخلاق در دنیای امروز است. با رشد نظام سرمایه داری و کم رنگ شدن اخلاقیات و باورهای دینی و اعتقادی در جهان شاهد افول و سقوط اخلاق در جوامع جدید هستیم و این پدیده در رسانه ها و سینمای غرب هم کاملاً ملموس و محسوس است. نظام سلطه با تحکیم سیطره خویش به بهترین شکل از محصولات سینمایی و رسانه ای امروز استفاده می کند و بواقع، به استثنای آثاری محدود و مستقل، اساساً، جریان تولید فیلم، سریال، بازی ها و نرم افزارهای رسانه ای در راستای منافع نظام سرمایه داری غربی طراحی، تعریف و تولید می شوند. بیش از همیشه، امروز، شاهد ترویج گسترده آشوب، فحشا و خشونت های عربیان در محصولات به اصطلاح «فرهنگی» هستیم؛ و این روند، رشد روز افزون به خود گرفته است. در کنار رشد تولیدات و محصولات و به موازات آن ها، توسعه فراگیر صنعت و امکانات سخت افزاری را است که امکان دسترسی به این حجم از آثار را آسان ساخته است.

جشنواره فیلم های ۱۰۰ ثانیه ای با درک و شناخت این وضعیت و برای پاسخ گویی و لو «محدود» به نیازهای شهروندان موضوع اخلاقیات را در زندگی مدرن محور قرار

داده است. این از آن رو، تمایز و برجستگی پیدایی کند که افکار عمومی دنیا، ایران و انقلاب اسلامی را با رویکردهای اخلاقی گرایانه می شناسند و ما هم بر این رویکرد تاکید و اصرار داریم.

موضوعات و مداری، گذشت، سعه صدر، ایثار، ترویج الگوی انسان انقلاب اسلامی، خانواده الگوی ایرانی اسلامی، فرهنگ اصیل ایرانی، کار آفرینی و کسب و کارهای نوین، تجاری سازی ایده های نو و تولید ثروت از علم، فرهنگ صحیح انجام کار و حمایت از صنایع دستی و هنرهای سنتی ایرانی، حمایت از تولید کالا و خدمات دانش بنیان ایرانی، فرهنگ تولید محصولات با کیفیت ایرانی، پوشش ملی و حمایت مردمی از تولید کالا و خدمات دانش بنیان با کیفیت ایرانی، تأثیرات مخرب خرید کالاهای خارجی و واردات بی رویه و غیر قانونی (قاچاق کالا) و ... از رویکردهای محتوایی جشنواره فیلم ۱۰۰ است. موضوعاتی که برآمده از عمق نیازهای جامعه ماست و در تکامل معماری سالم فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی جامعه نقش دارند.

در جهان آشفته، غبار آلود، شتابان، عجول و عصبی یک فیلم مینیمال مثل جرعه ذهن را روشن می سازد.

یادمان باشد که جامعه ما هم، جامعه ای است که هنوز خیلی از ویژگی های فرهنگی و تمدنی خود را به منصفی ظهور نرسانده و کشوری هستیم که در استفاده از اینترنت در منطقه ی خاورمیانه با ۵۵ درصد کل کاربران خاورمیانه رتبه ی اول را دارد و ۸-۴۷ درصد جمعیت ایران در ارتباط مدام با اینترنت هستند و با وجود همه ی ملاحظات، سیزدهمین کشور جهان از نظر ضریب نفوذ اینترنت هستیم. اضافه کنیم به این شرایط رشد روز افزون و سرسام آور شبکه های اجتماعی را. فضاهای مجازی که پاورچین پاورچین، جای فضاهای واقعی را در زندگی های گیرند و سهم زندگی واقعی به مرور کاهش می یابد. این وضعیت فقط، مبتلابه جوانان، نوجوانان و میانسالان هم نیست. حتی، مطالعات در باره ی شبکه های اجتماعی و در زمینه ی سالمندان هم، نشان می دهد که علاقه مندی به عضویت در شبکه های اجتماعی در میان این گروه افزایش یافته است.

پس استفاده بهینه و کارآمد از رسانه های متناسب امکانات سخت افزاری و اقتضات جامعه مدرن یک ضرورت است و فیلم های کوتاه و نیز، فیلم های «کوتاه کوتاه» و «مینیمال» قادر است بخشی از نیازهای فرهنگی و اطلاعاتی را پوشش بدهد و چه بهتر، با سامان دهی دقیق و کارشناسی بستی از تولید را فراهم آوریم که هنرمندان و فیلمسازان ما با هزینه های کم بیشترین خلاقیت و ایجاز به اساسی ترین دغدغه های جامعه اختصاص دهند. تردیدی نیست که امروزه بدون رسانه نمی شود زندگی کرد؛ و در این میان، وابستگی و پیوستگی به اینترنت و فضاهای مجازی و شبکه های اجتماعی ناگسستنی شده است. ضروری است با ایجاد یک چرخه تولید هدفمند و دستیابی به فرایندهای راهبردی و مفید نیازهای کاربران و شهروندان را پوشش دهیم.

کارشناسان معتقدند یکی از مشکلات رو به رشد در جوامع امروز فقدان تطابق و تناسب با تکنولوژی پرشتاب اینترنت، ماهواره، موبایل و تلویزیون است. از این باید بخشی از منابع و اعتبارات سینما و تلویزیون در مسیر رشد و توسعه «سینمای مینیمال» و «فیلم های ثانیه ای» و پیام های طراحی شده جهت دهی شوند و نهضت تولید فیلم های کوتاه کوتاه در کشور ایجاد شود.

جشنواره فیلم ۱۰۰ یک گام و بستر مناسب و تاثیر گذار در این زمینه است.

گفت‌وگو با فیلمسازان کوتاه:

جشنواره‌ای برای کشف فیلمسازان خلاق

شهرام میراب‌اقدام، بهرنگ دزفولی‌زاده و درنا مدنی از فیلمسازان کوتاه در گفت‌وگو با «سوره سینما» از ویژگی‌ها و چگونگی ساخت فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای صحبت کردند. سوره سینما: فیلم‌های کوتاه در سراسر دنیا همواره مخاطبان خاص خود را داشته و دارند، از گذشته تا به امروز این پدیده فیلمسازی واسطه‌ای بسیاری از جوانان با صنعت سینما بوده و همچنان این نقش کلیدی را به خوبی برعهده دارد. دنیای ساخت فیلم کوتاه برخلاف مدت زمان آن، آنقدر وسیع و گسترده آن به قدری فراخ است که مضامین زیادی را در دل خود جای می‌دهد. حال اگر زمان فیلم، کوتاه و کوتاه‌تر باشد که این وسعت مضامین و کاربرد آن بیشتر هم می‌شود اما طبیعتاً، فیلم‌های کوتاه با گستردگی موضوعات با پیچیدگی‌های روایی خاصی هم، همراه هستند؛ چراکه فیلمساز در فشرده‌گی تایم کوتاهی باید منظور و مفهوم خود را به بیننده منتقل کند. فیلم‌های کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای یکی از این گونه‌های مختلف فیلم‌های کوتاه سینمایی به شمار می‌رود که فیلمساز در ۱۰۰ ثانیه حرف و نگاهش را به مخاطب باید انتقال می‌دهد. با گذر هر ثانیه فیلمساز بخشی از پلان و سکانس فیلم خود را مقابل دوربین می‌برد و در واقع این ثانیه‌ها هستند که در فیلم حرف اول را می‌زنند. برخلاف فیلم‌های کوتاه و حتی، بلند که موضوع فیلم نمود بیشتری پیدا می‌کند.

فیلم‌های کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای با جذابیت بالا هرچقدر که با ساختار متفاوت تری همراه باشند کار کردهای فراگیرتری هم می‌توانند داشته باشند. در این نوع فیلم‌ها به دلیل زمان کوتاه بهره‌برداری‌های اخلاقی مختلفی می‌توان کرد و استفاده از آن برای سازمان‌ها و نهادهای مختلف به مراتب زیاد است. همچون شرکت راه آهن شهری «مترو» که در واگن‌های خود نمونه‌زبانی از این فیلم‌های کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای که حاوی پیام اخلاقی هستند برای مسافران پخش می‌کند و نمونه‌های بیشمار دیگری که از ویژگی‌های مثبت یک فیلم کوتاه خوب ۱۰۰ ثانیه‌ای است و در مکان‌های گوناگون پخش می‌شوند.

در این گزارش، با بهرنگ دزفولی‌زاده، درنا مدنی و شهرام میراب‌اقدام درمورد ویژگی‌ها و چگونگی ساخت فیلم‌های کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای گفت‌وگو کردیم که از نظر می‌گذرانید: شهرام میراب‌اقدام: اهمیت فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای در میان فیلم‌های کوتاه زیاد است

کارگردان فیلم «استون» همچنین افزود: جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای محل بسیار خوبی برای گفتمان بین فیلمسازان کوتاه است. همانطور که برگزاری این جشنواره باعث کشف فیلمسازان خلاق می‌شود به همان اندازه می‌تواند به علاقمندان این حرفه خط و جهت دهد. همانند دریایی که اوج و فرود دارد. به عنوان مثال اگر کسی توانایی کارگردانی را در خود نمی‌بیند شاید یک فیلم نامه‌نویس خوبی باشد. درنا مدنی: ساخت فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای با خلاقیت زیادی همراه است

باید سرمایه‌گذاری و حمایت لازم از فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای داشته باشد تا فیلم‌های به مراتب بهتری هم در این رویداد حضور داشته باشند. در هر صورت به این نکته هم باید توجه کنیم که بودن و برگزاری هر جشنواره‌ای از نبود آن بهتر است. بهرنگ دزفولی‌زاده: جشنواره فیلم ۱۰۰ محل تبادل خوبی با فیلمسازان کوتاه است

بهرنگ دزفولی‌زاده نیز در این خصوص توضیح داد: ساخت فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای به فاصله چند پلک زدن اتفاق می‌افتد، فیلمساز باید در کمترین فاصله زمانی به صورت موجز حرف خود را بیان کند. به عبارت دیگر، فیلمساز از ثانیه‌ها باید بهره‌برد تا بتواند حرفش را به درستی بیان کند همانطور، که در فیلم‌های بلند دقیقه‌ها معنی پیدا می‌کند در فیلم کوتاه گذر ثانیه برای بیان حرف ارزشمند است.

این فیلمساز کوتاه افزود: لزوماً، هر سوژه‌ای قابلیت ساخت فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای را ندارد؛ همانطور، که هر سوژه خوبی نمی‌تواند فیلم تاثیرگذار خوب باشد. اما فضای متفاوت برای بیان موضوعات در این گونه فیلم‌ها از اهمیت بسیاری برخوردار است. به عقیده من ساخت فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای به نوعی تمرین برای فیلمسازی بلند می‌تواند باشد تمرین پلان گرفتن تمرین ترکیب پلان.

وی ادامه داد: در سال‌های گذشته نمونه خوبی از فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای دیدم که خلاقیت فیلمساز را به خوبی نشان می‌داد؛ فیلمی که برای بیماری‌های سرطانی بود که اتفاقاً جوایز معتبری به خود اختصاص دادند و همینطور، فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه دیگری که حرفشان را به درستی در زمان کوتاه بیان کردند.

شهرام میراب‌اقدام که با فیلم «بن بست» و با موضوع انسانیت در یکی از دوره‌های جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای حضور داشته معتقد است: جایگاه فیلم کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای با جایگاه دیگر فیلم‌های کوتاه تفاوت زیادی دارد؛ چرا که بیان یک حرف در ۱۰۰ ثانیه به مراتب سخت‌تر و دشوارتر است از گفتن یک حرف در دو یا سه دقیقه. همچون تفاوت بین فیلم‌های کوتاه و بلند. وی افزود: در یک فیلم کوتاه زمان و تایم بسیار کوتاهی در اختیار داریم؛ در حالیکه فرصتی که برای فیلم سینمایی در اختیار داریم زمان یک ساعته است. اینجاست که اهمیت فیلم‌های صد ثانیه‌ای نمود بیشتری پیدا می‌کند. یکی دیگر از محاسن فیلم‌های کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای اینکه تعداد بیشتری فیلم را در زمان کوتاه برای مخاطب عام می‌توانیم نمایش دهیم بدون اینکه مخاطب عام خسته شود ضمن اینکه پیغام فیلم را هم به مخاطب ارائه دهیم.

به گفته میراب‌اقدام شیوه پردازش در فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای به مراتب سخت‌تر و قابل اهمیت‌تر است؛ چراکه فیلم در ۱۰۰ ثانیه باید برای مخاطب قابل دیدن و درک کردن باشد و الا فرقی با آیت‌های نمایشی تلویزیون نخواهد داشت.

میراب‌اقدام در بخش دیگری از صحبت خود گفت: فیلم‌های کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای اگر پردازش درستی نداشته باشند و از نظر موضوع پخته نباشند جایگاه فیلم را ندارند و نمی‌توانند با مخاطب ارتباط برقرار کنند.

وی گفت: جشنواره فیلم ۱۰۰ در طول سال‌های برگزاریش به دلیل تغییر مدیریت‌ها با افت و خیزهای زیادی روبرو بوده؛ در دوره‌ای ما شاهد رونق زیادی این رویداد بودیم و در دوره دیگر خیر. این فیلمساز کوتاه ادامه داد: به عقیده من این جشنواره

جوانی، تجربه و نشاط راز شکوه و موفقیت این حرکت سینمایی

بخش عمده رمز موفقیت جشنواره فیلم ۱۰۰ را می‌توان در جوان‌گرایی، نگاه درست به استعدادهای جوانان، در کنار تجربه‌گرایی و صبغه آماتوری و ویژگی اکسپریمنتال آثار دانست.

جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ طی روزهای چهارم و پنجم به همت حوزه هنری انقلاب اسلامی در فضایی وصف‌ناپذیر با شور و حال و استقبال گسترده سینماگران جوان، هنرجویان و دانشجویان و مشتاقان مردمی مواجه شده است. کمتر سابقه دارد که از جشنواره‌های موضوعی و حتی صنفی تا به این اندازه اقبال عمومی به عمل آید. از این رو در خصوص ارزیابی رمز و رازهای موفقیت و استقبال از جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ که امسال یازدهمین دوره‌اش را تجربه می‌کند با سیدمهدی طباطبایی نژاد، یزدان عشیری و بهنام بهادری به گفتگو نشستیم.

فعالیت و روزمرگی اجازه تمرکز و فراغت را نمی‌دهد. ضریب وقت‌های خالی و حوصله مردم هم به شدت پایین است بدون شک، بسته‌های فرهنگی و تفریحی سهل‌الوصول و فیلم‌های کوتاه و ثانیه‌ای حرف اول را می‌زند.

بهنام بهادری مدیر بخش بین‌الملل یازدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای گفت: امسال تعدادی از کشورها برای این جشنواره فیلم ساختند.

بهنام بهادری توضیح داد: فیلم‌های امسال بخش بین‌الملل جشنواره فیلم ۱۰۰ را از دو جنبه کیفی و کمی می‌توانیم ارزیابی کنیم.

وی ادامه داد: به لحاظ کمی امسال با رشد فیلم‌ها مواجه بودیم. دوره دهم ۶۰۰ فیلم از ۴۳ کشور در این جشنواره حضور داشتند اما در این دوره ۱۹۷۰ فیلم از ۱۰۱ کشور در این جشنواره شرکت کردند. امسال بیشتر کشورهای دنیا ولو با یک فیلم در جشنواره حضور پیدا کردند. وی به ارزیابی جشنواره به لحاظ کیفی پرداخت و گفت: از دوره ششم جشنواره فیلم ۱۰۰ بین‌المللی شد و در آن دوره فیلم‌ها از کیفیت خوبی برخوردار نبود اما بعد از گذشت شش دوره بخش بین‌الملل جشنواره به جایگاه مطلوب دست پیدا کرده و در حال حاضر تعدادی فیلمسازان کشورهای خارجی صرفاً برای این رویداد فیلم می‌سازند.

بهادری گفت: چنین استقبال گسترده‌ای از جشنواره به دلیل برپایی ورک شاپ‌هایی بوده که ما در سراسر دنیا داریم و نمایش‌های ویژه‌ای که فیلم‌ها در فستیوال‌های معتبر دنیا داشتند.

وی استقبال فیلمسازان را از این دوره جشنواره بی‌نظیر دانست و گفت: استقبال بالایی را از فیلمسازان و علاقمندان شاهد بودیم. سالن‌ها گنجایش مخاطبان را نداشت حتی ایستاده هم نمی‌توانستند به تماشای فیلم بنشینند به نظر من چنین استقبالی بسیار مایه مباهات و خوشحالی است.

کارنامه دارد بر این باور است سینمای ما به توجه به فیلم‌های کوتاه نیاز دارد. رنسانس در سینمای بدنه با نوگرایی و جوان‌گرایی و توجه به آثار نسل‌های جدید امکان‌پذیر است.

به گفته‌ی دیگر شکی نیست به جز چند فیلم سینمایی؛ که بعضاً به تعداد انگشتان یک یا دو دست هم نمی‌رسند و در سینمای ما قابل اعتنا هستند روند فزاینده «تولید مثل» فیلم‌های ضعیف و ناقص که از درک مسائل جامعه و ضرورت‌های فرهنگی و اجتماعی عاجز هستند باعث شده است تا سینمای ما باعث قهر، دوری و فاصله مخاطب - نه فقط مخاطب عام که مخاطب خاص - شود.

مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری معتقد است سینما فرایندی گران و دشوار است. تولید یک فیلم سرمایه‌گذاری قابل‌اعتنایی را می‌طلبد که اگر برخوردار از اندیشه - تجربه و ویژگی‌های موفقیت نباشد بسیار سرمایه‌سوز و پرخطر است. شاید به همین دلیل است که بخش خصوصی در سینمای ما نقشی ندارد و یا فقط در جاهایی حضور پیدا میکند که خیالش از بازگشت سرمایه جمع باشد. مثل طنزهای اجتماعی عامه‌پسند و ... کسی نمی‌تواند منکر شود که ده‌ها فیلم در طول یک سال شانس پخش و اکران پیدا نمی‌کنند و در انبارها و آرشیوها خاک می‌خورند.

وی خاطر نشان ساخت: با بررسی گذرایی متوجه می‌شویم که در یک بازه زمانی ده ساله میلیاردها تومان سرمایه کشور مثل زباله دور ریخته می‌شوند و حتی، در فیلمخانه‌ها، پژوهشکده‌ها و هیچ جایی از آنها استفاده نمی‌شود و فقط برای حلقه کوچک دوستان و سازندگان آثار خاطره‌هایش می‌ماند و احتمالاً، یکی دو نمونه بی‌کیفیت برای گزارش کارها و اقتضانات روزمرگی.

عشیری با بیان اینکه شتاب زندگی در جامعه امروز بالاست و در عصر پرشتاب امروز که اوقات فراغت معنای واقعی‌اش را از دست داده و چرخه پرسرعت روند

مدیر عامل مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی از فیلم‌های یازدهم جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای دیدن کرد.

سیدمهدی طباطبایی نژاد مدیر عامل مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی در گفت و گویی بیان کرد: خوشبختانه جمعیت زیادی برای تماشای فیلم‌های جشنواره ۱۰۰ به سینما آزادی آمدند و استقبال باشکوهی از جانب جوانان روبرو بودیم. سالن‌های نمایش پر بودند و مخاطبان بیش از اندازه ظرفیت برای تماشای فیلم‌ها آمدند.

وی در خصوص دلیل این استقبال گفت: چنین اقبال خوبی هم نشانه علاقه فیلمسازان به حوزه فیلم کوتاه و مستند است و هم نشانه عملکرد درست مسئولان جشنواره ۱۰۰ در طی این سالها.

طباطبایی نژاد گفت: جشنواره فیلم ۱۰۰ در سالهای گذشته میان مخاطبان از جایگاه خوبی برخوردار شده و اعتبار بالایی کسب کرده که نشان دهنده این است مسئولان این رویداد به درستی به وظیفه خود عمل کردند که من اینجا به همه آنها خسته نباشید و خداقوت می‌گویم.

وی گفت: نتوانستم همه فیلم‌های جشنواره امسال را ببینم اما همین مقداری که در بخش ملی و بین‌الملل دیدم از کیفیت بسیار خوبی برخوردار بودند.

یزدان عشیری مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری از جمله دلایل این استقبال و شکوه را هویت و اقتضای سینمای کوتاه عنوان کرد و افزود: فیلمسازان این عرصه هم مانند ماهیت خود آثار جسور، بانشاط و با انگیزه و جوان هستند و بخش عمده رمز موفقیت این جشنواره جوان‌گرایی، نگاه درست به استعدادهای جوانان، در کنار تجربه‌گرایی و صبغه آماتوری و ویژگی اکسپریمنتال آثار است.

وی که تجربه مدیریت در عرصه‌های سینمای جوان و فیلم‌های کوتاه را در

ارزیابی مضامین فیلم‌های جشنواره فجر سی و پنجم

آیا فیلم‌ها می‌توانند تامین کننده نیازهای خانواده‌ها و پاسخ‌گوی سلائی مخاطبان باشند؟

جواد طوسی، ابراهیم داروغه‌زاده، علیرضا رئیس‌یان و علی‌اکبر ثقفی در گفت‌وگو با «سوره سینما» به بررسی فیلم‌های این دوره از جشنواره فجر و کارکردهای اجتماعی آن پرداختند.

سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر هم با هر کیفیتی که بود تمام شد، سیمرغ‌ها پر کشیدند و جایزه‌ها هم، به برگزیدگان اهدا شد؛ در این رویداد معتبر سینمایی فیلم‌های مختلفی به لحاظ مضمونی و ساختاری به نمایش در آمد که هر کدام هم با واکنش‌های مختلفی از سوی مخاطب عام و خاص همراه بود، عده‌ای برای فلان فیلم که ساختار و اجرایی منسجم داشت دست زدند و عده‌ای دیگر فیلم برگزیده‌شان از داستان و بازی‌های شگفت‌انگیزی بر خوردار بود. جشنواره فیلم فجر سوای از اینکه جدول اکران فیلم‌های سال آینده سینمای ایران را برای ما ترسیم می‌کند موضوعات فیلم‌های آن هم می‌تواند بازتابی از رخدادهای جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم باشد، این رخدادها و اتفاقات همان مضامین اجتماعی فیلم‌ها را شامل می‌شود که با نگاه‌های مختلف فیلمسازان همراه است؛ اما آیا فیلم‌های اجتماعی جشنواره امسال می‌توانند تامین کننده نیازهای خانواده‌ها و پاسخ‌گوی سلائی مختلف مخاطبان باشند؟ گزارش پیش رو به بررسی فیلم‌های این دوره از جشنواره فجر و کارکردهای اجتماعی آن می‌پردازد که از نظر می‌گذرانید:

طوسی:

اغلب فیلمسازان نگاه ژورنالیستی داشتند

جواد طوسی رئیس انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی در گفت و گو با سوره سینما در همین خصوص بیان کرد: وجه قالب فیلم‌های جشنواره امسال نگرش اجتماعی داشتند و حدیث نفس این زمانه بودند.

وی با بیان اینکه این نگاه دغدغه مند، تعداد قابل توجهی از آثار را شامل می‌شود ادامه داد: چنین نگاه جاری در فیلم‌ها به شرایط معاصر جامعه ما بر می‌گردد؛ جامعه ایرانی سرشار از مصائب و ناهنجاری‌های گوناگون است که نقطه اولیه‌اش را می‌توانیم در شکاف طبقاتی موجود و مناسبات نامتوازن اقتصادی و فروپاشی اخلاقیات بدانیم.

به گفته وی، در این دسته از فیلم‌های اجتماعی، رخدادها، کنش‌ها و واکنش‌ها عمدتاً، به نمایشی تلخ و تراژیک منتهی می‌شوند و نقاط دراماتیک قصه و روایت را پوشش می‌دهند؛ این‌عصیت و کشمکش‌هایی که گستره اجتماعی را در بر می‌گیرد، نشان می‌دهد که انسان‌ها در شرایط متفاوت چگونه شمایل و ساحت انسانی خود را از دست داده‌اند.

طوسی در ادامه گفت: اما اشکال اساسی اغلب این فیلم‌ها اکتفا به نشان دادن بحران و شکاف طبقاتی و رابطه‌های شکننده و متزلزل و دفرمه عاطفی در وضعیت دگرگون شده کنونی است. در شرایطی که چنین نگاه و واکنشی را در افراد مختلف جامعه از راننده، مسافرین تاکسی و مترو و نوشته‌های مطبوعاتی و رسانه‌ای و... می‌بینیم محدود شدن فیلم‌های اجتماعی این دوران به عکسبرداری از واقعیت فضیلت نیست.

وی افزود: به عقیده من باید سینماگر فراتر از این واقع‌نمایی و نگاه ژورنالیستی، دیدگاه و موضع داشته باشد و از این ناهنجاری‌ها، کشمکش‌ها و مقابله‌های انسانی و برخوردهای تخت و مستقیم با طبقه متوسط و اقشار فرودست جامعه عبور کند و پیشنهاد سازنده و نگرش‌باورپذیر آرمانی داشته باشد. اینجاست که می‌توان زمینه‌ساز ثبت اثری عمیق به عنوان یک سند زنده، ماندگار و جریان‌ساز شد تا در بایگانی این سالها مخومه نشود.

رئیس انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی گفت: در چنین موقعیت حساس تاریخی کنونی

فیلمساز اجتماعی نگر باید نگاه محتاطانه خود را کنار بگذارد و به جسارت در انتخاب مضمون و دستیابی به فرم و قالب مناسب هوشمندانه برسد. برای آنکه سینمای اجتماعی در این‌نمایش‌انبوه حالت دافعه‌آمیز پیدا نکند، می‌باید به درک عمیق در فرم، محتوا و نگاه جامعه‌شناسانه معاصر رسید. وی همچنین، در بخش دیگری از صحبت خود گفت: این فیلم‌های اجتماعی می‌توانند مثل «قاتل اهلی» مسعود کیمیایی آگاهانه با زبان و لهجه شعار حرف‌زمانه‌اش را بزنند و به میزانشی دلخواه دست یابد و زبان بصری مدیوم سینما را هم رعایت کند. از زاویه‌ای دیگر، می‌توان از طریق یک عاشقانه متفاوت و پرکنتراست همچون «رگ خواب» حمید نعمت‌الله به نگرشی اجتماعی از روابط و مناسبات سست و بی‌بنیان این دوران دست یافت.

وی گفت: منتقد و بیننده سینمای اجتماعی می‌باید مبتنی بر درک درست این رسانه و مبانی جامعه‌شناختی قواعد بازی در این حوزه را خوب بلد باشد.

داروغه‌زاده:

منتقدان هم فیلم‌ها را دوست نداشتند

مدیرعامل موسسه آوای هنر سلامت و دبیرجشنواره فیلم سلامت نیز در این گفت و گو شرکت کرد و توضیح داد: فیلم‌هایی که هر سال در جشنواره فجر نمایش داده می‌شود تولیدات یکسال سینمای ایران است و نشانه‌ای از حال و هوای فیلمسازان را نشان می‌دهد. وی در خصوص اینکه فیلم‌های جشنواره چقدر متأثر از فضای جامعه امروز است گفت: حال و هوای فیلمسازان هم، برگرفته از دل اجتماع است؛ چرا که آنها هم جزوی از جامعه ما هستند.

داروغه‌زاده در بخش دیگری از صحبت خود گفت: به این نکته باید توجه کرد که فیلم یک فیلمساز محصول شرایطی است که در آن کار می‌کند و محدودیت‌هایی که برای ساخت فیلمش دارد بر می‌گردد؛ به طور مجموع سیاست‌هایی که دولت در سال اتخاذ می‌کند و محدودیت‌ها و شرایط سیاسی کشور همه با هم حس و حال فیلمساز را می‌سازد و این در فیلم‌ها نمود پیدا می‌کند.

این مدیر با بیان اینکه جشنواره فیلم فجر کارنامه کل جریان فرهنگی و سیاسی کشور است ادامه داد: فیلم‌هایی که من امسال در جشن فجر دیدم بیشتر محافظه‌کارانه بود و ما واکنشی را نسبت به این فیلم‌ها ندیدیم.

داروغه‌زاده با بیان اینکه فیلم‌ها فاقد مفاهیم جسورانه

بود افزود: برای منتقدان هم این فیلم‌ها جذابیت نداشت. وی در بخش دیگری از صحبت خود گفت: فیلم‌های جشنواره فجر ترسیمی از اکران سال آینده ما هستند، من بعید می‌بینم این فیلم‌هایی که امسال در جشنواره فیلم فجر دیدم با مخاطب ارتباط برقرار کند، در واقع، سال آینده گیشه سینمای ایران نمی‌تواند شاهد رونق باشد مگر اینکه فیلم‌هایی که نتوانستند به جشنواره فجر راه پیدا کنند آن کیفیت مطلوب را دارا باشند. علیرضا رئیس‌یان: اکثر فیلم‌های جشنواره غلط اجرایی داشتند

علیرضا رئیس‌یان در گفت و گو با سوره سینما بیان کرد: اساساً در سال‌های اخیر اپیدمی فیلم‌های اجتماعی بیش از اندازه گریبان سینمای ایران را گرفته و چون محدودیت موضوعی هم وجود دارد تمرکز روی موضوعات اجتماعی بیشتر از گذشته است.

وی ادامه داد: متأسفانه، در ساخت این فیلم‌ها هم کمتر پژوهش و مطالعه‌ای صورت گرفته و مشاوره خوبی هم در این فیلم‌ها ندیدم و این باعث تلخی‌گرزنده‌ای در فیلم‌ها شده که این خود فشار روانی بی‌موردی را بر تماشاگر وارد می‌کند.

کارگردان فیلم «چهل سالگی» به صحبت‌هایش ادامه داد: فیلم‌هایی که در جشنواره امسال دیده‌می‌شود تحت تأثیر فضایی است که در دو سه سال اخیر در سازمان سینمایی شکل گرفته، نه کنترل استاندارد سینمایی بر فیلم‌ها می‌شود و نه کنترل هدایتی. این درحالیست که سازمان سینمایی وظیفه سیاست‌گذاری در سینما را بر عهده دارد.

رئیس‌یان گفت: چنین عملکردی باعث شده جوانان سراغ چنین موضوعاتی بروند که نه تحلیلی بر ساخته خود دارند و نه از مشاوره درستی در فیلمشان بهره برده‌اند که نتیجه‌اش این می‌شود که فیلم‌ها عبوس در مضمون و اکثراً، با غلط‌های اجرایی فراوان ساخته می‌شوند.

این کارگردان ادامه داد: فیلم‌های جشنواره فجر امسال بیشتر شبیه «ابد و یک روز» و با نگاهی تقلیدی ساخته شده و یا از کارهای اصغر فرهادی تأثیر شدید گرفتند که این واقعا جای تأسف دارد.

وی با بیان اینکه فیلمسازان به مراتب خوبی هم که طرح مسائل جدید در فیلم‌هایشان داشتند هم در این دوره جشنواره دیدیم گفت: اما تعدادشان خیلی اندک بود؛ این درحالیست که سینمای بالنده و در حال رشد باید طرح موضوع کند و با فرم درست و اجرای خوب و با پشتوانه پژوهشی فیلم بسازد.

در نشست خبری
جشنواره بین المللی فیلم ۱۰۰
مطرح شد:

جشنواره ۱۰۰ به دلیل شکل و محتوا منحصر به فرد است

نشست خبری یازدهمین جشنواره بین المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای دوشنبه ۱۲ اسفند در تالار مهر حوزه هنری برگزار شد.

علی قربانی دبیر یازدهمین جشنواره بین المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای معتقد است: جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ در سه بازه زمانی به ترکیب و انسجام درست دست یافته است. اول مرحله ایجاد که حوزه هنری کرج این جشنواره را پایه‌گذاری کرد و دوم مرحله تثبیت که حوزه هنری تهران با شکل منظم و دقیق از برگزاری به نهادینه شدن آن کمک کرد و جشنواره از اعتبار خاصی برخوردار شد و تثبیت شد و سوم مرحله ترویج و تولید که در سال‌های گذشته تلاش شده تا فیلم‌ها هر چه بیشتر در دسترس مخاطبان قرار بگیرد و ارتباط بین مخاطبان و تولیدکنندگان با پیام‌های اخلاقی بیشتر شکل بگیرد. به گزارش روابط عمومی جشنواره بین المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای؛ صبح امروز در این نشست رسانه‌ای که با حضور علی قربانی دبیر این رویداد و یزدان عشیری مدیر روابط عمومی آن در تالار مهر حوزه هنری برگزار شد و رسانه‌های جمعی هم حضور داشتند یزدان عشیری طی سخنانی گفت: این جشنواره با برگزاری از دبیرخانه دائمی به صورت منظم و با استمرار برگزار می‌شود و جزو جشنواره‌های جریان‌ساز برای هنر جوان با محوریت شعار «سینمای اخلاق» است.

وی ادامه داد: این شعار در سه بخش اخلاق و سبک زندگی، اخلاق و فرهنگ کار، اخلاق و اقتصاد ملی طراحی شده و به جرات می‌توانیم بگوییم از جشنواره‌های منحصر به فرد در میان جشنواره‌های رنگارنگ سینمای ایران است.

عشیری ادامه داد: این رویداد از قدیمی‌ترین جشنواره‌های ثانیه‌ای دنیا به شمار می‌رود و نمونه آن را در کشورهایی نظیر: کانادا، استرالیا، پاکستان و هند هم می‌بینیم همچنین در کنار جشنواره‌های معتبر چون کن و برلین و آکادمی اسکار به این نوع سینما اهمیت می‌دهند و اهمیتشان هم به جهت کشف استعداد های بالقوه و صدا های تازه است چون مهندسی زمان و انتقال پیام در ساختار کوتاه روایی از ویژگی‌های این نوع فیلم به شمار می‌رود و در این مسیر خلاقیت فیلمسازان نمود بیشتری پیدا می‌کند.

در این نشست علی قربانی دبیر جشنواره بین المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای با تشکر از اصحاب رسانه به خاطر اشاعه پیام‌های اخلاقی که هدف برگزاری این جشنواره است گفت: برای ترویج و تولید فیلم‌های ۱۰۰

ثانیه‌ای به سراغ تولید کنندگان رفتیم و دستشان را در دستان سرمایه‌گذاران گذاشتیم و به نوعی دستگاه‌های اقتصادی را وارد عرصه تولید فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای کردیم که با تم اخلاق فیلم بسازند.

دبیر یازدهمین جشنواره بین المللی فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای گفت: با شبکه‌های تلویزیون و تلویزیون شهری و مترو برای هر چه بیشتر دیده شدن این فیلم‌ها ارتباط گرفتیم تا پیام اخلاقی فیلم‌ها انتقال پیدا کند. هر چقدر در این مسیر پیش می‌رفتیم موفق‌تر بودیم.

وی با اشاره به اینکه چند سالی که در این جشنواره حضور دارم از دوستان خواهش کردم این جشنواره از نگاه دولتی دیده نشود گفت: در دوره‌ای زندگی می‌کنیم که نیازمند اشاعه هر چه بیشتر فرهنگ اخلاق مداری در جامعه هستیم. متأسفانه در حال حاضر برخی قسمت‌های جامعه ما از بسی اخلاقی رنج می‌برد. بی اخلاقی در آپارتمان نشینی، بی اخلاقی در رانندگی، برخی مناسبات روزمره و... وظیفه ماست روی اخلاق جامعه کار کنیم. همه باید کمک کنیم تا پرچم جشنواره بالا باشد و موثرترین عامل‌های اخلاقی را به مردمان گوشزد کنیم. قربانی با بیان اینکه سینمای اخلاق سینمای تذکر است و باید روی مخاطب تأثیر بگذارد گفت: معمولاً رسم نشست‌ها این است که دبیران از موفقیت‌های خود صحبت می‌کنند ولی من دوست دارم در این نشست از موفقیت‌هایی که برایمان حاصل نشد صحبت کنم. متأسفانه علی‌رغم تمام تلاش‌های صورت گرفته من نتوانستم به عده‌ای از دستگاه‌ها بفهمانم که مشکل بی اخلاقی در جامعه ما از طریق سینما حل می‌شود و خصوصاً، سینمای کوتاه و یا ۱۰۰ ثانیه‌ای تأثیر خوبی در اشاعه فرهنگ اخلاق دارد. نتوانستم تعدادی از دستگاه‌ها را مجاب کنیم که در کنار جشنواره قرار بگیرند تا جشنواره بیشتر پا بگیرد و در عرصه تولید موفق‌تر ظاهر شود. چرا که هر چه ارتباط بین فیلمساز و پیامش با مخاطب بیشتر باشد جشنواره موفق‌تر خواهد بود.

دبیر جشنواره به صحبت‌هایش افزود: البته باید گفت که پارسال یکسری از دستگاه‌ها همچون سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران و موسسه تصویر شهر از فردای اختتامیه دوره دهم به کمک ما آمدند و اعلام کردند که از جشنواره حمایت می‌کنند و ما این حمایتشان را قدر می‌نهیم.

وی با اشاره به اینکه فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای تولید ارزانی نیستند گفت: به این نکته باید دقت کرد که فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای تمام مولفه‌های یک فیلم بلند را داراست و نباید به فیلم‌های صد ثانیه‌ای به عنوان فیلم

های غیر حرفه‌ای و موبایلی نگاه کرد. وی با بیان اینکه تولید یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای هزینه‌ای بالغ بر دوازده میلیون خواهد داشت ادامه داد: تعدادی نهادها واقعا از این جشنواره حمایت کردند اما توقع ما بیشتر از این است. دستگاه‌هایی نظیر راهنمایی رانندگی، بهزیستی، محیط زیست یا فدراسیون فوتبال که هر کدام آنها می‌توانستند از طریق حمایت در تولید از این جشنواره حمایت کنند تا به واسطه ساخت فیلم‌ها پیام‌های اخلاقی دستگاهشان به مردم انتقال پیدا کند با ما همکاری نکردند.

قربانی به مثالی اشاره کرد: در مسابقات فوتبال که هزینه‌های بالا برای بازیکنان آن می‌شود بی اخلاقی‌های می‌بینیم که بازیکنان تیم‌ها با کنترل خشم خود جلوی بسیاری از بی اخلاقی‌ها را می‌توانند بگیرند. در فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای ما آموزش کنترل خشم را به مخاطب و مردم می‌توانیم ارائه دهیم که متأسفانه این دستگاه‌ها به کمک ما و تولید این نوع آثار نیامدند.

قربانی در بخش دیگری از صحبت خود گفت: بسیاری از جشنواره‌ها در سال‌های گذشته برای شو فرهنگی با عناوین ۱۸۰ ثانیه‌ای، ۱۶۰ ثانیه‌ای یا ۱۲۰ ثانیه‌ای آغاز به کار کردند اما نتوانستند ادامه حیات داشته باشند. اما این جشنواره با توان و قدرت در این سال‌ها برگزار می‌شود.

قربانی با اشاره به اینکه این جشنواره در استان‌های کردستان، خراسان رضوی و البرز همزمان برگزار می‌شود گفت: موضوع قاچاق کالا و تولید ایرانی جزو دغدغه‌های جشنواره بود و همچنین باید بگوییم که خیلی از دستگاه‌ها برای ترویج نام خود از ما خواستند که در کنار جشنواره باشند اما ما قبول نکردیم.

وی همچنین در پاسخ به سوال خبرنگاری در این خصوص که جشنواره فیلم ۱۰۰ چه میزان از فیلم‌ها در جهت تولید حمایت می‌کند گفت: جشنواره فیلم ۱۰۰ به خودی خود تولید کننده نیست اما شرایطی را فراهم می‌کند که تولید این نوع فیلم‌ها به شکل بگیرد و بوجود بیاید. در واقع دست تولید کنندگان را در دست سرمایه‌گذاران قرار می‌دهد. همچنین سه مرکز «تولید انیمیشن»، «باشگاه فیلم سوره» و «مرکز مستند سوره» هم در این زمینه فعالیت می‌کنند ضمن اینکه امسال از «باشگاه فیلم سوره» ۱۶ فیلم به جشنواره ۱۰۰ ثانیه‌ای ارسال شده که در بخش رقابتی و جنبی به نمایش

طهماسب صلح جو: فیلم چند ثانیه‌ای نوعی نگاه در سینماست

طهماسب صلح جو گفت: ساخت یک فیلم چند ثانیه‌ای به خودی خود یک نوع نگاه در سینماست؛ نگاهی که قطعا ارزشمند است و ویژگی‌های خاص خود را دارد.

طبیعتا برگزاری چنین جشنواره‌ای می‌تواند اتفاق خوبی باشد، حال همه چیز بستگی به این دارد که استعداد جوانان را در چه مواردی می‌بینیم و جست و جو می‌کنیم، و مهم‌تر، اینکه چه هدفی را پیش روی خود داریم. به هر حال، ساخت یک فیلم چند ثانیه‌ای به خودی خود یک نوع نگاه در سینماست؛ نگاهی که قطعا ارزشمند است و ویژگی‌های خاص خود را دارد. به اعتقاد من در کنار فیلم‌های بلند سینمایی که از امتیاز اکران و نمایش‌های عمومی برخوردارند، این جریان سینمایی یعنی ساخت فیلم‌های کوتاه و یا مینی‌مال جریانی بسیار حرفه‌ای است. در عین حال، فارغ از بحث هنری در بعد اقتصادی نیز ارزش مادی دارند و می‌توانند درآمد مالی خوبی را به همراه داشته باشند. در این میان بحث خلاقیت و نوآوری فیلمساز از اهمیت شایانی برخوردار است.

به عنوان مثال تیزرهای تبلیغاتی در موارد مختلف، حال می‌خواهد در جهت تبلیغ یک کالا باشد یا معرفی یک برنامه و یا حتی، تیزر شناسنامه و معرفی یک فیلم و یا اینکه حامل پیامی در ابعاد مختلف اجتماعی، فرهنگی، ادبی و ... باشد همگی، در مجموعه این نوع جریان سینمایی قرار می‌گیرند و آنجا که من از حرفه‌ای بودن این جریان صحبت می‌کنم اشاره به چنین فضایی دارم؛ یعنی ساخت یک فیلم صد ثانیه‌ای یا به قولی مینی‌مال، برای معرفی و تبلیغ یک کالا و یا صحبت از یک موضوع اجتماعی خودش یک نوع خلاقیت، ذوق و نگاه حرفه‌ای می‌طلبد. در این بین چگونگی برگزاری این جشنواره و معیارهای انتخاب آثار موضوع مهمی است که به نوع نگاه و اهداف برگزار کنندگان جشنواره باز می‌گردد. در واقع، هر مدیر جشنواره‌ای بر مبنای اهدافی که در نظر دارد، بر مفاهیم و موضوعات خاصی نیز تمرکز می‌کند. ما در این سال‌ها شاهد جشنواره‌های گوناگونی به ویژه در زمینه فیلم‌های کوتاه بوده‌ایم، اما جشنواره‌های فیلم کوتاه همواره، تابع مقررات و اندازه‌های خاصی بوده‌اند که در حقیقت مختص جشنواره‌های فیلم‌های کوتاه است؛ به عنوان مثال مدت زمان فیلم‌ها که از سی، چهل دقیقه آغاز می‌شوند تا مدت زمان‌های کوتاه‌تر.

اما فیلم‌های مینی‌مال نیز شاخه‌ای از فیلم‌های کوتاه هستند که اتفاقا، حضورشان در صنعت سینما ضرورت دارد و البته، ساخت این گونه فیلم‌ها کار هر کسی هم نیست و استعداد خاص خود را نیاز دارد؛ اینکه یک فیلم‌ساز بتواند صرفا، در تایم محدود صد ثانیه پیام، مفهوم و اندیشه‌ای را منتقل کند. به همین جهت این نوع فیلمسازی تا حدودی با شکل و فرم فیلم‌های کوتاه متفاوت است و المان‌های خاص خود را دارد. اما جدای از تمامی این صحبت‌ها، مهم این است که اهداف و مقاصد برگزار کنندگان این جشنواره چیست و با برگزاری این اتفاق و ایجاد این فرصت چه نتیجه‌ای را مدنظر دارند. آیا اساسا جایگاهی برای چنین فیلم‌هایی که سعی می‌کند در کوتاه‌ترین زمان پیام خود را منتقل کند، فراهم خواهد شد؟

در می‌آید.

قربانی به صحبت هایش افزود: بخش «نمایش ویژه» جشنواره‌های بین‌المللی ۱۰۰ با هدف تعامل با دیگر جشنواره‌های دنیا و در راستای گسترش «نگاه سینمای اخلاق» همزمان با جشنواره فیلم ۱۰۰ اسفندماه سالجاری در تهران برگزار می‌گردد.

وی اضافه کرد: آثاری از جشنواره‌های مطرح جهان از جمله جشنواره فیلم‌های ۶۰ ثانیه دانمارک، جشنواره ۶۰ ثانیه‌ای پاکستان، جشنواره ۶۰ ثانیه‌ای هند، جشنواره ۱۰۰ ثانیه‌ای بوستون، ویدیو میکس ایتالیا و ... حضور دارند. همچنین، منتخبی از آثار جشنواره‌های بین‌المللی جهان که در جشنواره فیلم ۱۰۰ این دوره به نمایش گذاشته می‌شوند عبارتند از:

CANNES SHORT FILM CORNER ۲۰۱۶، FIFOG جشنواره فیلم کوتاه ژنو سوئیس، NDU فیلم کوتاه لبنان، SFF ۶۰ جشنواره ۶۰ ثانیه‌ای پاکستان، ONE MIN جشنواره یک دقیقه‌ای چین، SECOND FILM FESTIVAL ۶۰ جشنواره ۶۰ ثانیه‌ای دانمارک

وی ادامه داد: از میان ۱۵۶۲ اثر رسیده از ۱۰۱ کشور جهان به دبیرخانه جشنواره، ۵۹ فیلم از ۲۸ کشور موفق به حضور در بخش مسابقه «سینمای ۱۰۰ ثانیه‌ای جهان» که در زمینه آثار مستند، داستانی، پویانمایی طراحی شده؛ شدند. کشورهایی نظیر هند، روسیه، بنگلادش، پرغال، انگلیس، برزیل، اسپانیا، افغانستان، پاکستان در این رویداد حضور دارند. در ادامه یزدان عشیری مدیر روابط عمومی جشنواره با اشاره به زمان برگزاری این رویداد خاطر نشان ساخت: جشنواره طی روزهای ۴ و ۵ اسفند با نمایش بیش از ۳۷۰ فیلم در پردیس سینمایی آزادی میزبان علاقمندان به سینمای کوتاه و هنر جوان و دانشجویان و مشتاقان مردمی است.

وی تصریح کرد: از همه کسانی که از فیلم‌های سینمایی خسته و عصبی و کلافه هستند دعوت می‌کنیم به تماشای فیلم‌های کوتاه کوتاه و سینمای مینی مال بیایند.

مدیر روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری افزود: این رویداد سینمایی از دو جهت دارای اهمیت است: نخست قالب آثار مورد نظر است که با رویکرد اهمیت مهندسی عنصر زمان و تناسب و ارتباط ارگانیک آن با مختصات زندگی جوامع مدرن و زندگی پرشتاب و پیچیده امروز است و دیگر اینکه، تعریف و نکته سنجی در سیاستگذاری محتوایی و هدفگذاری موضوعی و مفاهیم آثار است.

وی افزود: این جشنواره با شعار «سینمای اخلاق» طراحی شده و پذیرایی آثاری است که با محوریت اخلاق و مفاهیم اخلاقی در سه محور: «اخلاق و سبک زندگی»، «اخلاق و فرهنگ کار» و «اخلاق و اقتصاد مقاومتی» دسته بندی شده است.

به گفته وی، در جهان پرسرعت و پرشتاب امروز که شهروندان، نه وقت کافی برای تماشای آثار سریالی و بلند و بالا را دارند و نه حوصله و اعصاب مطالعه دنباله دار و پیوسته را، بهترین ظرفیت‌ها و ابزارهای ارتباطی و رسانه‌ای بهره‌گیری از محصولات است که ضمن رعایت ایجاز و اختصار از ساختار روایی محکم و اثر بخش و نیز، انتخاب موضوعات و مضامین منطبق با مقتضیات امروز تهیه و ساخته شده باشند.

وی با بیان اینکه رشد تکنولوژی‌های مدرن و سرویس‌های اطلاع رسانی و توسعه صنعت الکترونیک این دسته از آثار به دلیل قابلیت‌های منعطفی که دارند همواره و همیشه، در دسترس قرار دارند با توجه به ظرفیت‌ها از بیشترین کارکردهای فرهنگی، اجتماعی و اطلاع رسانی و تبلیغی نزد افکار عمومی برخوردارند. اضافه کرد: نکته مهم دیگر، موضوع بحران اخلاق در دنیای امروز است. با رشد نظام سرمایه داری و کم‌رنگ شدن اخلاقیات و باورهای دینی و اعتقادی در جهان شاهد افول و سقوط اخلاق در جوامع جدید هستیم و این پدیده در رسانه‌ها و سینمای غرب هم کاملا ملموس و محسوس است.

عشیری اظهار داشت: نظام سلطه با تحکیم سیطره خویش به بهترین شکل از محصولات سینمایی و رسانه‌ای امروز استفاده می‌کند و به واقع، به استثنای آثاری محدود و مستقل، اساسا جریان تولید فیلم، سریال، بازی‌ها و نرم افزارهای رسانه‌ای در راستای منافع نظام سرمایه داری غربی طراحی، تعریف و تولید می‌شوند. بیش از همیشه، امروز، شاهد ترویج گسترده آشوب، فحشا و خشونت‌های عریان در محصولات به اصطلاح «فرهنگی» هستیم و این روند، رشد روزافزون به خود گرفته است. در کنار رشد تولیدات و محصولات و به موازات آن‌ها، توسعه فراگیر صنعت و امکانات سخت افزاری را است که امکان دسترسی به این حجم از آثار را آسان ساخته است.

وی معتقد است جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای با درک و شناخت این وضعیت و برای پاسخگویی ولو «محدود» به نیازهای شهروندان موضوع اخلاقیات را در زندگی مدرن محور قرار داده است.

همراه با یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰
گفت‌وگو با داوران فعلی و قبلی جشنواره؛

جشنواره‌های با فیلم‌های اخلاق‌گرا و قابل قبول در فرم و تکنیک

احمدرضا درویش، جمال شورجه، هادی مقدم دوست و سیدمحمدرضا خردمندان آثار جشنواره فیلم ۱۰۰ را دارای مؤلفه اخلاق و در مبحث فرم و تکنیک آثار قابل قبولی توصیف کردند.

همزمان با برگزاری یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای به منظور ارزیابی و تحلیل مزیت‌ها و کارکردهای این گونه فیلم‌ها با احمدرضا درویش، جمال شورجه، هادی مقدم دوست و سیدمحمدرضا خردمندان به گفتگو نشستیم.

درویش: فیلمسازی کوتاه سبک زندگی را به فیلمسازان جوان می‌آموزد

وی معتقد است اخلاق یک امر کلی است که همه شاخصه‌های انسانی و معرفتی را در خود قرار داده است و فیلم‌هایی که در این جشنواره مشاهده کردم همه دارای الگویی از اخلاق‌گرایی است و حتی در مبحث فرم و تکنیک آثار در حد قابل قبولی ارائه شده‌اند.

وی ادامه داد: تماشای آثاری که از هر نظر در جایگاه خوبی هستند کار داور را سخت‌تر می‌کند و یک نکته‌ای که به زعم بنده می‌توان نقطه مثبت تولید فیلم کوتاه و فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای به شمار آورد در دسترس بودن امکانات فنی برای عوامل تولید آن و فضای مجازی برای انتشار آن در ابعاد وسیع است که آن را در جامعه ما گسترده‌تر می‌کند.

کارگردان فیلم روز رستاخیز وجود منابع اطلاعاتی و سهل الوصول بودن دسترسی به آن از طریق اینترنت را ویژگی سینمای کوتاه فعلی ما نام برد و اظهار داشت: در گذشته علاوه بر کمبود و فقر منابع آموزشی برای ارتقای دانش فیلمسازان، مسئله زمان هم که برای جستجوی یک مطلب نیاز بود را باید در کنار سایر عوامل در نظر گرفت و فهمید که چه شرایط سختی برای فیلمسازان گذشته وجود داشت. حال تکنه‌هایی که در تهیه ابزار و نگاتیوهای که برای گرفتن تصویر در گذشته وجود داشت را هم اگر در نظر بگیریم باید گفت که فراهم بودن ابزارها در شرایط فعلی کار را برای فیلمسازان آسان کرده است. درویش بر استفاده درست از دنیای دیجیتال که زندگی ما را در بر گرفته توصیه کرد و اظهار داشت: این بازار و تکنولوژی‌ها بیشتر از کمیت‌گرایی بر کیفیت توجه دارند و سازندگان فیلم باید با دانایی و تسلط خود بر این شرایط سعی کنند تا چیره و مسلط بر این شرایط شوند و مغلوب این شرایط نشوند. وی تأکید کرد: کار در این فضا به مراتب مسئولیت

بیشتری را طلب می‌کند و توجهی را برای فیلمساز باقی نمی‌گذارد. به نظر من باید به فیلم کوتاه از این نظر که خودش یک رسانه مستقل است توجه شود و آن را به عنوان نقطه پرش فیلمسازان به دنیای حرفه‌ای به حساب نیاورد.

کارگردان فیلم «دوئل»، اقتصاد و مارکتینگ فیلم کوتاه را نیازمند داشتن زیرساخت‌ها و توجه جدی مسئولان به آن عنوان کرد و بیان داشت: اگر در کشورمان صاحب تلویزیون‌های تخصصی بودیم و با برنامه‌ریزی به سمتی می‌رفتیم که بتوان این فیلم‌های کوتاه را در مکان‌های متعددتر به نمایش بگذاریم می‌توان ادعا کرد که در فراگیر شدن این فیلم‌ها موفق‌تر ظاهر می‌شدیم ولی در شرایط فعلی باید به همین امکانات اندکی که توسط جشنواره‌های فیلم کوتاه فراهم می‌شود بسنده کرد.

درویش معتقد است؛ فیلمسازی کوتاه بیشتر از هر چیز سبک زندگی را به فیلمسازان تازه کار آموزش می‌دهد و در این خصوص اظهار داشت: به زعم بنده فیلمسازی کوتاه یک دوره فشرده‌ای از آموزش زیبایی‌شناسی، هنر، ریتم، شناسخت‌کادر، نور، چیدمان، عمق میدان و بسیاری از مسائل دیگر است که اگر کلی به آن نگاه شود در زندگی حال و آینده ما می‌تواند به کار آید.

وی خاطر نشان کرد: حتی اگر فیلمسازان ما شرایط کاری را برای فعالیت در این عرصه بدست نیاورند می‌توان گفت که شرایطی بوجود می‌آید تا در زندگی شخصی خودشان موفق شوند. حضور عواملی در ترکیب ساخت یک فیلم باعث می‌شود تا روحیه جمعی به وجود آید و در رابطه با مسئله‌ای واحد ذوق خود را به اشتراک بگذارند و تفکر جمعی بوجود آید که این مهم می‌تواند در زندگی آینده هم کمک بسیاری به فیلمسازان کند.

این داور جشنواره فیلم ۱۰۰ با بیان اینکه مسئولان فرهنگی و هنری باید به گسترش فضاهای اکران فیلم‌های کوتاه توجه و آفری نشان دهند، گفت: فراهم

آوردن فضاهایی برای نمایش فیلم کوتاه در جشنواره‌ها و یا در سینماهای مخصوص باعث می‌شود تا فیلمسازان بازخورد منتقدان و مخاطبان آگاه شود و با به روز کردن آموزش‌های لازم در کارگاه‌های آموزشی این جشنواره ها دانش خود را به روز کند.

شورجه: جشنواره فیلم ۱۰۰ سکوی خوبی برای فیلمسازان جوان است

شورجه که پیش‌تر دو دوره به عنوان داور در جشنواره فیلم ۱۰۰ حاضر شده بود برگزاری سالانه این جشنواره را حرکتی موثر و خوب عنوان کرد و گفت: به نظر من برگزاری این جشنواره که بر عهده حوزه هنری است، در حوزه فیلم‌سازی حرکت خوبی است؛ خصوصاً برای نسل جوان و خوش فکر و با استعداد فیلم‌سازان ما که عادت کنند در کوتاه‌ترین زمان بهترین پیام را به مخاطب منتقل کنند. جشنواره فیلم ۱۰۰ از طرفی فیلم‌سازان را به تولید آثار کم‌هزینه اما در عین حال موثر و همراه با پیام اخلاقی و تذکرات لازم، تشویق می‌کند تا فیلم‌هایشان مورد ارزیابی و حتی تشویق قرار بگیرد. وی سپس با بیان اینکه فیلم‌های کوتاه عمدتاً در سیما هم می‌توانند کاربردهای خوبی داشته باشند، خاطر نشان کرد: این مدیوم از آثار در عین حالی که برای سینما کاربرد دارند، می‌توانند در قالب سیما هم کاربردهای خوبی داشته باشند و در قالب میان برنامه‌های کوتاه که همراه با پیام‌های مختلف از جمله اخلاقی، فرهنگی، اجتماعی و ... باشند، مورد استفاده قرار بگیرند. در واقع هر نهاد و سازمانی می‌تواند در پی دنبال کردن اهداف خودش، از ظرفیت تولید فیلم‌های کوتاه در جهت رساندن پیامش به مخاطبان استفاده کند و به فراخور اهدافی که در نظر دارند به فیلم‌سازان سفارش کار بدهند. این تهیه‌کننده سینما در عین حال به دقت در ساخت

۱۰۰ ثانیه‌ای مثل تیراندازی تک تیرانداز هستند که یک گلوله بیشتر ندارند و اگر گلوله درست به هدف بخورد موفق می‌شوند.

وی همچنین اظهار کرد: جشنواره فیلم ۱۰۰ بهترین فضا برای ارائه بهترین اندیشه‌هاست و به نوعی یک فضای عالی برای رشد که فیلم‌سازان خودشان را در کنار فیلم‌ساز دیگر محک بزنند.

خردمندان در ادامه درباره این موضوع که آیا می‌توان به فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای به عنوان یک ژانر سینمایی مستقل نگاه کرد، خاطرنشان کرد: بله حتما همین‌طور است. به نظرم این تیپ فیلم‌ها برای خودشان یک ژانر مستقل هستند؛ چون برخلاف آنچه تصور می‌شود، ساخت این گونه آثار با تأییم کمی که دارند بسیار دشوار است.

او سپس به فیلم کوتاهش با عنوان «پدر» اشاره کرد و توضیح داد: خوشبختانه با رشد شبکه‌های اجتماعی در حوزه دیده شدن فیلم‌ها هم اتفاقات خوبی افتاده است. به عنوان مثال فیلم «پدر» که ۱۰۰ ثانیه‌ای بود، بیش از ۴۰۰ میلیون بار در شبکه‌های اجتماعی دیده شد و هزاران کامنت از همه جای دنیا به من رسید. خوشبختانه تأثیر گذاری این فیلم به قدری زیاد بود که من به عنوان سازنده کلی خاطره از آن دارم و درواقع این فیلم حالم را خوب کرد. به اعتقاد من اگر ساخت فیلم‌های کوتاه درست انجام نشود، تأثیرش به مراتب بیشتر از فیلم‌های بلند است.

کارگردان فیلم «بیست و یک روز بعد» سپس با توجه به این موضوع که می‌توان فیلم‌های کوتاه را ژانری مستقل عنوان کرد، در پاسخ به اینکه فکر می‌کند چقدر در حوزه نظری ضعف دیده می‌شود و آیا در پی این اتفاق یک روش شناسی وجود دارد، گفت: من خیلی هم ماجرا را تئوریک نمی‌بینم؛ چرا که به نظرم ۱۰۰ ثانیه محل آزمون عملی و کارگاه تجربی است، یعنی در واقع جایی برای الهام گرفتن از آثار بزرگان که آموزش داده می‌شود و تمرین می‌کنیم تا جایی که خودمان به تولید محتوا برسیم.

خردمندان در زمینه اهمیت جشنواره فیلم ۱۰۰ اظهار کرد: خوشبختانه هرچه می‌گذرد این جشنواره به پختگی خودش نزدیک می‌شود و همه ضرورت‌هایش را درک می‌کنند؛ حتی تلویزیون که سال‌ها قبل به این نوع فیلم‌ها بها نمی‌داد، بیشتر توجه می‌کند و این اتفاق یعنی این جشنواره جای خودش را کاملاً باز کرده است.

تجربه لازم برای پرورش ایده‌های خود را ندارند، اگر یک فیلمنامه نویس مجرب در کنار پروژه‌های آن عزیزان باشد طبیعتاً آن ایده‌های خوب فقط در سطح ایده باقی نمی‌ماند و به یک فیلمنامه کامل و بلوغ یافته تبدیل می‌شود.

وی ادامه داد: جدا از پرورش ایده، نکاتی در کارگردانی وجود دارد که می‌توان آن را با کسب تجربه در ساخت فیلم به صورت تنهایی و یا با مشورت گرفتن از یک فرد با تجربه به دست آورد. طبیعتاً وجود یک مشاور به سرعت رشد فیلمسازان کمک می‌کند و همین باعث سرعت گرفتن شکل‌گیری جریان حضور فیلمسازان جوان در عرصه‌های وسیع‌تر می‌شود.

کارگردان فیلم سینمایی سر به مهر، یکی از روش‌های ابراز علاقه و فراگیر شدن فیلم‌های کوتاه در میان مردم را جدی نگاه کردن فیلمساز به ساخت فیلم عنوان کرد و گفت: بدیهی است وقتی که پیش از تولید انگیزه‌ای برای عرضه عمومی و ارتباط جدی با مخاطب فراگیر وجود ندارد پس از تولید هم این اتفاق نمی‌افتد و باید سرمایه‌گذاران و سازندگان فیلم‌های کوتاه به این مهم توجه کنند که اغلب به جهت ارتقا موقعیت حرفه‌ای فیلم کوتاه بسازند.

این مدرس سینما فهم عمیق و روایتگری قصه را در فیلم‌های مینیمال بیش از پیش ضروری خواند و اظهار داشت: فیلمساز در ساخت فیلم کوتاه باید متوجه باشد که یک راوی است و در حال تعریف کردن حکایتی است که به تعریف کردن می‌ارزد، مهم این است که راوی بدون لکنت و با بیانی سلیس و جذاب داستان خود را روایت کند و تأثیرگذار باشد، خواه این داستان شخصیت محور باشد خواه ماجرا محور.

خردمندان: جشنواره فیلم ۱۰۰ بزرگ‌ترین فضا برای محک ایجاز است

کارگردان فیلم «بیست و یک روز بعد» گفت: جشنواره فیلم ۱۰۰ برای من همیشه یکی از هیجان‌انگیزترین جشنواره‌های کشور بوده؛ به دلیل اینکه به اعتقاد من تنها محلی است که فارغ از امکانات زیاد که همیشه همه فیلم‌سازان از آن ناراحتند، با کمترین امکانات و بیشترین قدرت همراه با فکر و ایده‌های خوب، فیلم‌سازان می‌توانند خودشان را اثبات کنند. ماهیت فیلم‌های

فیلم‌های کوتاه و همچنین رعایت اخلاق تأکید کرد و گفت: اساساً تولید فیلم‌های کوتاه ۱۰۰ ثانیه‌ای فرصت‌های مناسب و خوبی در عرصه فیلم‌سازی برای انتقال پیام درست به مخاطب است؛ البته کمی هم با دشواری همراه است؛ چرا که باید در کوتاه‌ترین زمان بهترین پیام را به مخاطب منتقل کرد. بنابراین نیازمند هوش و ذکاوت فیلم‌ساز است. در کل اقدام حوزه هنری در این زمینه اقدام پسندیده‌ای است و به نظرم می‌تواند تأثیرگذار هم باشد؛ خصوصاً اینکه نسل جوان را به تولید آثار هنری تشویق می‌کند، اما به شرطی که به تکرار نیفتیم و حتماً در ساخت این گونه آثار و همچنین برگزاری چنین جشنواره‌هایی دقت داشته باشیم و در عین حال حتماً اخلاق و تذکرات لازم در تولیداتمان را رعایت کنیم تا این مدیوم به خوبی به جامعه و همین‌طور فیلم‌سازان بیشتر معرفی شود.

شورجه در پایان در پاسخ به اینکه آیا ایده فیلم‌های کوتاه صرفاً باید خاص باشند، اظهار کرد: هر موضوعی می‌تواند ایده این گونه آثار باشد و هر فیلم‌سازی می‌تواند به فراخور تفکراتش، ایده‌های خوبی ارائه بدهد به شرطی که قابلیت داشته باشد. در واقع این موضوع به هنر، هوش و ذکاوت فیلم‌ساز بستگی دارد. مشخص‌ترین اینگونه آثار به نظرم تیزرها و تبلیغاتی هستند که می‌توانند در سینما و تلویزیون نیز کاربرد داشته باشند و می‌توان آن‌ها را به مباحث اخلاقی گسترش داد. همان‌طور که تأکید کردم ارگان‌های مختلف می‌توانند از این مدیوم برای عرضه تفکرات خودشان به مخاطب، استفاده کنند.

جمال شورجه دانش‌آموخته کارگردانی از دانشکده سینما و تئاتر دانشگاه هنر تهران است. وی از تهیه‌کنندگان، کارگردانان و نویسندگان با سابقه سینماست. دن آموزش‌های لازم در کارگاه‌های آموزشی این جشنواره‌ها دانش خود را به روز کند.

مقدم دوست: ایده‌های فیلم کوتاه با مشارکت فیلمنامه‌نویس به بلوغ می‌رسد

هادی مقدم دوست کارگردان و نویسنده سینما با بیان اینکه ایده‌های خوبی در میان فیلمسازان کوتاه‌جوان کشور مان‌موج می‌زند که باید هدایت شوند، خاطر نشان کرد: خیلی از فیلمسازانی که فیلم کوتاه و به خصوص فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای می‌سازند، ایده‌های خوبی دارند اما

معرفی برگزیدگان یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰

کارگردانی فیلم داستانی cornice (گرنیز) از آلبانی و hermes mangialardo (هرمس مانجیالارد) برای کارگردانی انیمیشن teddy bear (تدی پر) از ایتالیا تعلق گرفت.

۲- جایزه بهترین فیلم اقتصاد مقاومتی و فرهنگ کار

لوح تقدیر و جایزه نقدی ۳۰ میلیون ریالی به کیوان احمدی برای کارگردانی فیلم مستند قفل از اصفهان رسید.

۳- جوایز بخش مسیر تجربه

تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی بهترین فیلم پویانمایی به مبلغ ۳۰ میلیون ریال به مهدی خروشی برای کارگردانی فیلم دسته‌های کوچک از اردبیل

تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی بهترین فیلم مستند به مبلغ ۳۰ میلیون ریال به محمدفرج‌زاده برای کارگردانی فیلم تیشه روزگار از کردستان
تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی بهترین فیلم داستانی به مبلغ ۳۰ میلیون ریال به اکبر ترابپور برای کارگردانی فیلم برای پدرم از همدان

۴- آثار برگزیده بخش دستاوردهای فنی و تکنیکی

لوح تقدیر و جایزه نقدی به مبلغ ۳۰ میلیون ریال به اسماعیل عظیمی برای خلاقیت و نوآوری در فیلم داستانی صف از قم، سیدمحمد رضا سجادیان برای

ثانیه‌ای کمک کنند تا رسانه‌ای نو و ابزاری جدید باشیم برای بسط مفاهیم اخلاقی در جامعه و نکته دیگر اینکه از ۱۲۷۰ نفری که ۱۷۴۴ اثر در بخش داخلی و ۱۹۷۰ اثر در بخش خارجی ساختند و به این جشنواره کمک کردند تشکر می‌کنم.

اسامی برگزیدگان ۸ بخش شامل: مسابقه «بین‌الملل»، مسابقه «ملی»، بهترین فیلم «اقتصاد مقاومتی و فرهنگ کار»، «مسیر تجربه»، «دستاوردهای فنی و تکنیکی»، «جایزه ویژه دبیر»، «بهترین فیلم از نگاه تماشاگران» و جایزه «بهترین فیلم جشنواره» به شرح زیر است:

۱- جوایز بخش بین‌الملل

تندیس جشنواره و دیپلم افتخار در بخش فیلم انیمیشن به doosun shin (دو سون شین) برای کارگردانی فیلم fox tale (فآکس تله) از سریلانکا/
تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی در بخش فیلم مستند به olga poliektova- jaume (الگا پولیکتوا- ژاوم) — جیمی کابلمه کاموس) برای کارگردانی فیلم Chripajas (کری پا جاس) از روسیه / تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی در بخش فیلم داستانی به ahmad vahid omidi (احمد وحید امید) برای کارگردانی فیلم fisherman (فیشرمن) از افغانستان اهدا شد.
ضمناً لوح تقدیر این بخش به (فلورندینا پِرِ دِز) برای کارگردانی انیمیشن imajiation (ایمَجینیشن) از اروگوئه، donjeta hyseni (دُنْجِتا، هو سِ نی) برای

شامگاه جمعه ۱۶ اسفند مراسم اختتامیه یازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای در تالار اندیشه حوزه هنری برگزار شد و طی این مراسم جوایز به برگزیدگان این رویداد اهدا شد.

محمد سلوکی که اجرای این مراسم را برعهده داشت در ابتدای مراسم گفت: یکی از جذاب‌ترین و مهمترین جشنواره‌های سینمایی کشور؛ جشنواره فیلم ۱۰۰ به شمار می‌آید، اما مهمترین بخش اختتامیه هر جشنواره ای سوای از حرف زدن و گپ زدن‌ها می‌خواهیم بدانیم که برگزیده‌ها چه کسانی هستند که ما امشب بدون وقت تلف کردن برگزیده‌ها را اعلام می‌کنیم.

علی قربانی دبیر جشنواره: کمک کنیم تا پرچم سینمای اخلاق بالا باشد

در ابتدای مراسم علی قربانی دبیر جشنواره فیلم ۱۰۰ در سخنان کوتاهی گفت: امشب تصمیم دارم در ۱۰۰ ثانیه بیشتر صحبت نکنم.

وی ادامه داد: نکته اول اینکه در مراسم اختتامیه جشنواره ۱۰۰ سال گذشته از مدیران حوزه هنری آقای نظری و مومنی شریف خواهش کردم که این رویداد سالیانه برگزار شود و امشب خوشحالم که این اتفاق افتاد و اسفند ۹۵ ما این جشنواره را برگزار کردیم.

قربانی ادامه داد: اما دومین نکته اینکه از همه می‌خواهم جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای را متعلق به حوزه هنری ندانیم این جشنواره متعلق به همه است. همه مردم و مخاطبین کمک کنند تا پرچم سینمای اخلاق بالا باشد.

وی ادامه داد: از همه مسئولان و متولیان فرهنگی هنری می‌خواهم به هنرمندان برای ساخت فیلم کوتاه ۱۰۰

مراسم به تالار حوزه هنری آمده بودند در لابی تالار با هم گفت و گو و تبادل نظر می کردند.

— حضور دوتن از اعضاء گروه آتش نشانان در این مراسم در خور توجه بود که به گفته آنها برای امنیت این مراسم حضور داشتند.

— کیوان احمدی فیلمساز اصفهانی یکی از برگزیدگان این جشنواره در سخنانی از مسئولین خواست که زاینده رود را به اصفهان برگرداند.

محسن مومنی شریف، محمد حمزه زاده، علیرضا تابش، احمد رضا درویش، بهروز افخمی، بهرام عظیمی، سید مهدی طباطبایی نژاد، فرید فرخنده کیش، حبیب احمدزاده، منوچهر شاهسواری، مریم نقیعی (مدیر بخش بین الملل حوزه هنری)، محمد علی حسین نژاد، فریدون حسن پور، عبدالحمید قدیریان، مرتضی رزاق کریمی، محمدرضا خردمندان، محمدرضا شفاء، مصطفی مومنی (مدیر طرح و برنامه حوزه هنری)، فاضل نظری (معاون هنری حوزه هنری)، بهنام بهادری، توماس گلیوزو راین دوم سفارت فرانسه، صادقی (معاون فرهنگی قوه قضائیه) علیرضا معینی بخش (معاون مالی واداری حوزه هنری) امیری راینز فرهنگی افغانستان، احسان کاوه (مدیر مرکز مطالعات و تولیدات تلویزیونی و انیمیشن موسسه سوره سینمای مهر)، یزدان عشیری در این مراسم حضور داشتند.

علیرفران فرهادی برای کارگردانی فیلم منتوما ۲ از تهران و مجید برهانی برای کارگردانی فیلم صدایمن از کرمان اهدا شد.

تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی بهترین کارگردانی فیلم داستانی به مبلغ ۸۰ میلیون ریال به محمدحسین امامیهمدانی برای کارگردانی فیلم حضرت مهندس از تهران اهدا شد.

۶- جایزه ویژه دبیر جشنواره

لوح تقدیر و جایزه ویژه دبیر جشنواره به مبلغ ۳۰ میلیون ریال به عطیهسادات حجتی برای کارگردانی فیلم داستانی همزاد از تهران تعلق گرفت.

۷- بهترین فیلم از نگاه تماشاگران

تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی به مبلغ ۳۰ میلیون ریال به علی عرفان فرهادی برای کارگردانی فیلم منتوما ۲ از تهران تعلق گرفت.

۸- جایزه بهترین فیلم جشنواره

تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی بهترین فیلم جشنواره به مبلغ ۱۲۰ میلیون ریال به حسین دارابی برای کارگردانی فیلم داستانی چشم به راه از تهران اهدا شد.

* در حاشیه این مراسم

— یکی از نکات جالب این مراسم حضور پررنگ فیلمسازان کوتاه بود که ساعاتی پیش از برگزاری

فیلمبرداری فیلم داستانی کانتینر ۴۰۱ از تهران و محمدحسین فلاح برای جلوههای بصری در فیلم داستانی به خانواده برمیگردیم از تهران

۵- جوایز بخش مسابقه ملی

برگزیدگان انیمیشن

لوح تقدیر و جایزه نقدی به مبلغ ۵۰ میلیون ریال به معین منصوری فرد برای کارگردانی فیلم جنگ از کرمان و آذر منصوری برای کارگردانی فیلم معلق از کردستان اهدا شد.

تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی بهترین کارگردانی فیلم پویانمایی به مبلغ ۸۰ میلیون ریال به احسان معصوم برای فیلم نقشنزدگی از قزوین تعلق گرفت.

برگزیدگان مستند

لوح تقدیر و جایزه نقدی به مبلغ ۵۰ میلیون ریال به جمشید فرزند فردا برای کارگردانی فیلم امید سپید از کردستان و علی کیوان برای کارگردانی فیلم برکت از خراسان رضوی اهدا شد.

تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی بهترین کارگردانی فیلم مستند به مبلغ ۸۰ میلیون ریال به محمدحسینی برای کارگردانی فیلم آهنگاره از تهران اهدا شد.

برگزیدگان داستانی

لوح تقدیر و جایزه نقدی به مبلغ ۵۰ میلیون ریال به

مهرداد غفارزاده گفت: کشف استعدادهای فیلمسازی در استانها و ساخت فیلمی با درون مایه بومی-منطقه ای از موارد مهم در طرح «استعدادیابی و سوژه یابی کارگاهی» است.

مهرداد غفارزاده کارگردان سینما در گفتگو با سوره سینما هدف از برگزاری این ورک شاپ ها کشف استعداد های جدید فیلمسازی در استانها برای سینمای ایران دانست و گفت: با همکاری حوزه هنری تهران از امروز در شهر ارومیه این ورک شاپ ها برگزار می شود. آنچه که مسلم است اینکه این ورک شاپ ها رویکرد تدریسی ندارد و تصمیمان بر این است تا با جست و جو در استانهای مختلف؛ توانایی فیلمسازان را برای ساخت فیلم شناسایی کنیم و با حمایت از آنها امکانات ساخت فیلم را در استانی که زندگی می کنند برایشان فراهم کنیم.

وی با اشاره به اینکه در برپایی این ورک شاپ ها دو نکته حائز اهمیت است گفت: اول کشف استعداد های فیلمسازی در استانها، دوم ساخت فیلمی با درون مایه بومی-منطقه ای از موارد مهم در این حرکت است.

کارگردان فیلم «گیرنده» در ادامه گفت: همانطور که

غفارزاده درباره طرح استعدادیابی سازمان سینمایی حوزه هنری عنوان کرد:

کشف استعداد،

جوان گرایی و

نخبه گرینی هدف

این طرح است

تردیدی نیست که این حرکت و اقدام به موقع سازمان سینمایی حوزه هنری قابل ستایش و ارزشمند است و از این جنس کارها متأسفانه در کشور تاکنون کمتر صورت گرفته است.

مستندسازی بحران و سیاسی دو حوزه شاخص عرصه مستندسازی در جهان است که بسیاری از شبکه های تلویزیونی با استفاده موثر و مناسب از ظرفیت های این حوزه توانسته اند مخاطبان گسترده ای بدست آورند. حتی بسیاری از جریانات و باندهای سیاسی و امنیتی در غرب از این ظرفیت و کارکردهای بی نظیر آن سوء استفاده های مختلفی کرده و می کنند. اما این موضوع در کشور ما با چالش های بسیاری همراه است که بخش عمده ای از آن به دلیل سیاست گذاری های غلط در حوزه سینمای مستند و عدم درک اهمیت، ضرورت ها و ظرفیت های این گونه سینمایی است.

در این میان، در یکی دو سال اخیر به نظر می رسد مرکز مستندسازی سازمان سینمایی حوزه هنری دست به تمهیدات و ابتکارات موثری زده که از جمله نتایج و دستاوردهای آن رونمایی و نمایش مستند «قصه فیل و الاغ» است که در دست چند روز مانده به انتخابات آمریکا ضمن رونمایی، از طریق رسانه ملی هم پخش شده است. تردیدی نیست که این حرکت و اقدام به موقع سازمان سینمایی حوزه هنری قابل ستایش و ارزشمند است و از این جنس کارها متأسفانه در کشور تاکنون کمتر صورت گرفته است.

همواره، رسانه های غربی و کمپانی های فیلمسازی غرب براساس اولویت های وزارت امور خارجه کشورشان و ضرورت های بین المللی که به حسب گستره منافع، فزون خواهی ها و قدرت طلبی های آن ها ناشی می شود؛ پیرامون تخریب فضاهای انتخاباتی در کشورهای جهان سوم بویژه انتخابات ایران دست به ساخت و تولید مستند، شایعه سازی و دروغ نگاری های گسترده و انبوه می زنند و در یک فضای پرهیجان و تبلیغاتی در بوق و کرنا می دمند و سعی می کنند تا مسیر انتخابات را به نفع خودشان منحرف نمایند. تولید هزاران بسته خبری و تبلیغاتی در سال ۸۸ پیرامون انتخابات ریاست جمهوری ایران و برنامه سازی پیوسته و مستمر شبکه ها و رسانه های خبری یادمان نرفته است. ده ها اثر سراسر دروغ، صحنه سازی و تحریف در کنار بستر سازی برای جنگ های روانی و انتشار شایعه و دروغ در مقیاس وسیع و در ادامه مداخله و نفوذ تا بالاترین سطح و حتی کارشکنی های امنیتی، اجتماعی و سیاسی از جمله مواردی است که همیشه سرویس های امنیتی و تبلیغاتی آمریکا در دستور کارش قرار داده و این تجربه اگر چه صرفاً به ایران محدود نمی شود و در بسیاری از کشورها، مانند: شیلی، اکراین، اروپای شرقی،

**تحلیلی بر یک حرکت هدفمند
سازمان سینمایی حوزه هنری**

«قصه فیل و الاغ»

اثری هوشمندانه و

جسورانه

مهدی رئیس

در فوتبال مربی‌ها در استانها به دنبال پدیده بازی برای باشگاه فوتبال خود هستند حوزه هنری هم با این اقدام در جهت کشف فیلمسازان با استعداد گام بر می‌دارد تا با امکانات و بودجه استانها و با حمایت حوزه هنری فیلم‌های بومی استانی با شاخصه‌های استاندارد سینمایی برای استان‌ها بسازد. در واقع این فیلم‌ها از فرهنگ، سنن و آداب و رسوم مناطق کشور و با حال و هوای همان مناطق ساخته می‌شوند؛ اما تلاش این است که فیلم مردم پسند باشد.

غفارزاده با اشاره به اینکه نزدیک به یکسال است که روی این ایده و طرح با تعدادی از کارشناسان حوزه هنری و مدیریت سینمایی حوزه کار می‌کنیم ادامه داد: نگاهمان در ساخت این فیلم‌ها تجربی و هنری نیست؛ بلکه با توجه به ژانرهای مختلف سینمایی اعم از اجتماعی، کمدی و حتی سیاسی و یا منطقه‌ای فیلم‌هایی بسازیم که مخاطب عام را به خود جلب کند.

وی ادامه داد: در ساخت این فیلم‌ها به زبان و گویش و فرهنگ شهرها و مناطق کشور توجه ویژه می‌شود و سعی می‌شود فیلم‌ها با این المان‌ها

و با جذابیت سینمایی برای مخاطب ساخته شود.

این کارگردان در ادامه به ویژگیهای کارگردان منتخب اشاره کرد و گفت: ایده پردازی قوی، نگارش فیلم‌نامه و کارگردانی حرفه‌ای و معقول از ویژگی‌های این فیلمسازان باید باشد و باید از پس ساخت یک فیلم سینمایی خوب بر بیایند.

غفارزاده افزود: وقتی ایده این کارگردان پسندیده شد پیش از تصویب این ایده، با فرد فیلمساز انتخاب شده دوره فیلمسازی دو ماهه برگزار خواهد شد و پس از ارزیابی همه جانبه این کارگردان به لحاظ فکری و فرهنگی و هم به لحاظ اعتقادی و اجتماعی و شناخت همه جانبه دیدگاهی فیلمسازی وی انتخاب نهایی صورت گرفته در شورای مرکزی حوزه هنری مورد بررسی قرار می‌گیرد و در مرحله بعد فیلم‌نامه به بخش تولید نظارتی ارجاع داده می‌شود تا مراحل ساخت فیلم فراهم شود.

این کارگردان تاکید کرد: باید در انتخاب فیلمساز دقت لازم انجام شود تا توانایی بالایی داشته باشد چون قرار است نیروی با تجربه به

سینما اضافه شود نه اینکه سینما این فرد را تحمل کند و خود شخص هم بعد از ساخت یک فیلم از زندگی ساقط شود و نتواند از پس زندگی خود بر بیاید.

وی گفت: در ساخت فیلم تلاش می‌شود از افراد شناخته شده کمک گرفته شود تا مشکلات فیلم آماتوری را نداشته باشد و فیلم ساخته شده تمام ویژگیهای یک فیلم عامه پسند را داشته باشد تا با مخاطب ارتباط برقرار کند همچنین با توجه به محدودیت‌های منابع مالی و بودجه‌های حداقلی فیلم‌ها قرار است در استانها با این رویکرد ساخت و به تولید برسد.

غفارزاده همچنین به استانهای برپایی این ورک شاپ‌ها اشاره کرد و گفت: به چندین استان سفر داشتم و با فیلمسازان چند شهر گفت و گو کردم. از میان استانهای بررسی شده دو استان آذربایجان شرقی و غربی بیشترین و با کیفیت ترین فیلم‌های استانی را داشتند و در ادامه این جلسات در استانهای جنوبی، مرکزی، شرق و غرب هم برگزار می‌شود و فیلمسازان نخبه این مناطق هم گزینش می‌شوند.

افشای ماهیت جبهه استکباری برداشت. ساخت آثار مستند در جهت تبیین گفتمان انقلاب اسلامی و حقایق موجود در منطقه و جهان از آن جمله دغدغه‌هایی است که خلاء و فقدان آن را در سینمای کشورمان بوضوح شاهدیم. فقدان تولید و ساخت فیلم‌های استراتژیک.

این سازمان با تولید آثاری چون: ۸۱۵۷، فصل هرس، خاطرات خانه‌ی متروک، رمز و راز ملکه، بازی، غزال، خواهران غریب، و به تازگی مستند «قصه فیل والاغ» نشان داده که در این زمینه استراتژی و برنامه دارد و با هدف‌گذاری و راهبردهای هدفمند و مبتنی بر ضرورت‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی اقدام می‌کند و این حرکت حوزه هنری را باید به فال نیک گرفت و نسبت به حمایت و تقویت این نوع نگاه اقدام جدی کرد.

انسانیت.

متأسفانه رسانه‌های ما همواره چند گام عقب‌تر می‌ایستند و عموماً، تنها نظاره‌گری بیش نیستند و فقط به تشریح و روایت روی صحنه می‌پردازند. در حالی که نیاز است با جسارت و تهور و با روحیه انقلابی و جسورانه نقی زده به عمق و متن انتخابات غربی؛ تا عصاره دموکراسی و دروغ کراسی جوامع غربی تحت سیطره کارتل‌ها، تراست‌ها، کمپانی‌ها و سردمداران وال استریت عریان و آشکار گردد.

سازمان سینمایی حوزه هنری بی‌هیاهو و حاشیه پردازی برغم همه مشکلات مبتلا به حوزه فرهنگ و سینما در سال‌های اخیر از حیث منابع و اعتبارات، حرکت تدریجی جریان‌سازی را آغاز کرده که این روزها گوشه‌های از نتایج آن را شاهدیم.

این سازمان در عرصه مستندسازی با ثبت رویدادها و اتفاقات متقن و مستدل قدم‌های درستی را برای

آمریکای لاتین و آفریقا هم اتفاق افتاده ولی تقابل غرب و جمهوری اسلامی در سه دهه اخیر از پی شکست‌های متوالی و پی‌پی این استکبار جهانی در ایران و منطقه باعث شده که این رویکرد و تجربه را در ایران در وسیع‌ترین شکلش عملی نماید. از این رو، مدام شاهدیم که در آستانه و بعد از هر انتخاباتی در ایران دستگاه‌های تبلیغاتی و رسانه‌ای عریض و طویل غرب در کار دروغ‌پردازی و تحلیل‌های انحرافی هستند.

انتخابات آمریکا اگرچه شویی مظاهرانه از دموکراسی بیش نیست که دو باز-پچه و بازیگر اصلی به ظاهر و جلوی صحنه معرکه گردان آن هستند اما به نظر رهاشدگی الگوی مهندسی انتخابات این دوره آمریکا و بی‌انضباطی رقبای این بار سبب شده تا جهان به تماشای گوشه‌هایی از آن روی سکه این انتخابات و نمایش دروغین بنشینند- فضایی پراز زوال اخلاق، دروغ، فساد و اضمحلال

مدیر واحد توسعه فعالیت‌های تصویری استان‌های حوزه هنری:

تمرکز زدایی از پایتخت و کشف استعداد های جوان و انقلابی

مخاطب با سینما می‌کند چون تجربه ثابت کرده تماشاگر از دیدن فیلم‌های یکنواخت با داستان‌های تکراری دلزده شده است. تصمیم داریم با جستجو در مناطق مختلف و کشف استعداد و حمایت از آنها، ایده‌های ارزشمند این هنرمندان را به جریان تولید نزدیک کنیم.

مدیر واحد توسعه فعالیت‌های تصویری استان‌های حوزه هنری گفت: به زودی تیمی را به آذربایجان شرقی و غربی و اردبیل می‌فرستیم و با همکاری حوزه‌های هنری در این سه استان، در جهت استعدادیابی، برگزاری اردو و کارگاه و بررسی امکانات کاربردی تولید فیلم استانی پژوهش انجام می‌دهیم و امیدواریم این روش به نتایجی منجر شود که بتوانیم از تولید فیلم بلند در استان‌ها حمایت کنیم.

وی افزود: ارتباط مستمر بین مدیران ستادی با مدیران حوزه‌های هنری و مدیران فرهنگی استان‌ها به انتقال تجربه منجر می‌شود و طبیعتاً تأثیر مثبت خود را بر محصولات حوزه می‌گذارد. این نکته را در دستور کار قرار داده‌ایم. همینطور بحث عرضه و نمایش و اکران تولیدات استان‌ها که می‌بایست به نحوی شایسته صورت پذیرد.

حسینی اضافه کرد: در طول این سال‌ها حوزه‌های هنری استانی فعالیت‌ها و تولیدات قابل اعتنایی داشته‌اند و جوانان زیادی برای این مراکز فیلم می‌سازند. می‌خواهیم فضایی ایجاد کنیم که این فیلمسازان جوان حوزه‌ای بتوانند از تجربه حرفه‌ای در عرصه‌ی نمایش، عرضه و حضور در جشنواره‌ها بهره‌مند شوند و لازمه این کار هم ایجاد یک دبیرخانه متمرکز و کمک همکاران ما در مراکز مثل مرکز تولید فیلم مستند و امور بازرگانی و بین الملل است که این دوستان اعلام آمادگی کرده‌اند و قدم‌های اولیه را در این زمینه برداشته‌اند.

واحد توسعه فعالیت‌های تصویری استان‌های حوزه هنری ایجاد زمینه و فضا و بسترسازی برای دستیابی به اهداف مذکور است.

مدیر واحد توسعه فعالیت‌های تصویری استان‌های حوزه هنری عنوان کرد: سالهاست سینمای ما به تهران محدود شده است. در حالی که در دهه شصت و هفتاد اینگونه نبود و فیلم‌ها به لحاظ جغرافیایی و محتوایی در برگیرنده اغلب نقاط ایران بود. بسیاری از شهرهای مختلف ایران، به جهت داستانی و ساختار سینمایی دارای حرف و جایگاه هستند. این موضوع از یک سو به تمرکز زدایی از پایتخت کمک می‌کند و از سوی دیگر تولیدات سینما را متنوع می‌نماید.

وی ادامه داد: متأسفانه در حال حاضر ساختار فیلم‌ها به گونه‌ای شده که اگر کاری هم در شهر و روستایی خارج از تهران تولید شود نگاه و اندیشه پایتخت نشینی در آن کاملاً مشهود است. در طول این سال‌ها فیلمسازان زیادی از شهرها و مناطق مختلف به تهران آمده‌اند. نکته حائز اهمیت این است که وقتی این افراد در جریان فیلمسازی پایتخت قرار می‌گیرند در آن حل می‌شوند و دیگر خودشان نیستند.

حسینی با اشاره به این مهم که هدف ما تنها کشف کارگردان جوان نیست بیان کرد: به اعتقاد ما همه عوامل مؤثر در ساخته شدن یک فیلم می‌توانند از یک منطقه دور هم جمع شوند و محصولی را تولید کنند که ابتدا مخاطب و هدفش مردم بومی همان منطقه باشد و بعد در سایر مناطق ایران امکان نمایش و عرضه پیدا کند. حال ممکن است در این مسیر بازیگران با استعداد بومی خوبی هم به سینما معرفی شوند.

این مدیر سازمان سینمایی حوزه هنری معتقد است: تغییرات محتوایی، اقلیمی در ساختار فیلم‌ها کمک زیادی به بهبود رابطه

مدیر واحد توسعه فعالیت‌های تصویری استان‌های حوزه هنری کشف استعدادها و همچنین، توزیع امکانات ساخت و عرضه فیلم در همه مناطق جغرافیایی کشور را مهمترین اهداف واحد توسعه فعالیت‌های تصویری استان‌های حوزه هنری بر شمرده. جعفر حسینی در خصوص فعالیت‌های این بخش سازمان توضیح داد: برنامه‌های واحد توسعه فعالیت‌های تصویری استانی شامل دو شکل «حمایتی» و «مشورتی» می‌شود. در بحث مشورت ما با همه واحد‌های تصویری در استان‌ها در ارتباط هستیم. این واحدها هر زمان که بخواهند کاری در زمینه فیلم‌های کوتاه، مستند و بلند انجام دهند می‌توانند قبل از اجرا آن را با ما در میان بگذارند و از نظرات کارشناسی این مرکز بهره‌مند شوند. حتی می‌توانند متن و فیلمنامه‌های صد تاییه‌ای که در واحد خود به تصویب رسانده‌اند و تصمیم به تولید آن دارند را برای ما بفرستند و نظرات کارشناسان ما را جویا شوند.

وی ادامه داد: البته در کنار نگاه حمایتی، جنبه نظارتی هم حائز اهمیت است که از طرف اداره کل امور استان‌ها و مجلس به ما محول شده است.

حسینی با بیان اینکه در تلاش هستیم امکاناتی را برای حمایت از تولیدات سینمایی، کوتاه، انیمیشن و فیلم مستند در استان‌ها داشته باشیم خاطر نشان ساخت: این حمایت در وهله نخست شامل تحقیق و پژوهش برای کشف استعدادها؛ سپس، امکانات ساخت و عرضه فیلم در همه مناطق جغرافیایی کشور می‌شود. همچنین، برگزاری کارگاه و کمک به پرورش استعدادها و حمایت از فیلمسازان جوان و دلسوز انقلاب برای قرار گرفتن در مسیر تولیدات حرفه‌ای از دیگر برنامه‌های مرکز استانی سازمان سینمایی حوزه هنری است.

به گفته وی، هدف اصلی از تشکیل

به مناسبت دهه فجر انقلاب اسلامی، منتخبی از فیلم های کوتاه ایرانی و خارجی در واحد هنرهای تصویری حوزه هنری آبادان نمایش داده شد.

در این برنامه ۱۴ اثر به نمایش درآمدند که از این تعداد ۱۰ فیلم ایرانی و مابقی خارجی بودند.

خروسک به کارگردانی فریدون نجفی، به طعم خاک به کارگردانی شهرام حسینی،

مارمولک، آقا و خانم اسمیت به کارگردانی حسن خمسه، دور باطل به کارگردانی مهدی بصیریان، یک روز آرام به کارگردانی نادر آلبوعلی، جاذبه به کارگردانی رائول سری ویس، هنوز باران می بارد به کارگردانی میگل سانتانا، طبقه بعد به کارگردانی دنیز ویل نوو و مین و نان آدلفو کبالوس، چهارده فیلمه بودند که به نمایش درآمدند.

گفتنی است، زمان برگزاری این برنامه ساعت ۱۹ بود که پس از نمایش فیلم ها نقد و بررسی و تحلیل آنها توسط کارشناسان انجام شد.

نمایش منتخبی از فیلم
های کوتاه در حوزه
هنری آبادان

حضور مستند «باغچه خشک خانه مان سبز است» در ششمین جشنواره فیلم حسنات اصفهان

مسئول واحد هنرهای تصویری حوزه هنری خراسان جنوبی در گفتگو با روابط عمومی حوزه هنری استان اعلام کرد: مستند «باغچه خشک خانه مان سبز است» یکی از تازه ترن آثار مستند واحد هنرهای تصویری حوزه هنری خراسان جنوبی به کارگردانی حسین نارمنجی که به بخش مسابقه ششمین جشنواره فیلم حسنات اصفهان راه یافته و به عنوان نماینده استان خراسان جنوبی در این جشنواره حضور خواهد داشت.

محمد براتی موضوع اصلی فیلم را تحکیم خانواده و تکریم سالمند عنوان کرد و افزود: این فیلم روایت زندگی زوج سالمندی است که عاشقانه در کنار هم زندگی می کنند و اینک گذر زمان و کهولت سن موجب تغییر رفتار یکی از زوجین شده، به گونه ای که رفتارش کودکانه و احساسی می گردد.

مستند باغچه خشک خانه مان سبز است که به چالش رفتار و توجه اطرافیان و همسر این سالمند در تمام مراحل زندگی اعم از غم و شادی و همچنین سلامت و بیماریش می پردازد، محصول واحد هنرهای تصویری حوزه هنری خراسان جنوبی است که با مشارکت استودیو سینمایی هفت به هفت به حد در آذر، ماه ۹۵ تولید گشته است.

فلیم انیمیشن «صفر تا صد» توسط هنرمندان واحد هنرهای تصویری حوزه هنری کهگیلویه و بویراحمد تولید شد. به گزارش ماهنامه سوره سینما، مدیر واحد هنرهای تصویری این مرکز گفت: این انیمیشن منطبق با سیاست های حوزه هنری و در حوزه مسائل اجتماعی است. اسحاق آقایی در ادامه و در معرفی این اثر گفت: نویسنده و کارگردان این انیمیشن بابک محرابی از هنرمندان جوان استان است که کار تصویربرداری را امید سلامی، و تدوین و صداگذاری را مجتبی سلیمانی فر انجام داده اند و علی محمدی مقدم نیز انیماتور این اثر است. وی در پایان گفت: این انیمیشن داستان پدری است که مدام در حال تحقیر کردن فرزند خود است تا اینکه پسر ناپدید می شود.

تولید انیمیشن "صفر تا صد" در حوزه هنری کهگیلویه و بویراحمد

راه یابی ۳ اثر از تولیدات حوزه هنری خراسان جنوبی از بین ۱۷۰۰ اثر ارسالی از کل کشور به بخش مسابقه جشنواره بین المللی فیلم ۱۰۰

بنا بر اعلام مسئول واحد هنرهای تصویری حوزه هنری خراسان جنوبی یازدهمین جشنواره بین المللی فیلم کوتاه صد ثانیه ای میزبان سه اثر از فیلمسازان خراسان جنوبی است. محمد براتی آثار ارسالی از خراسان جنوبی به این جشنواره را ده فیلم عنوان کرد و افزود: بنا بر اعلام دبیرخانه جشنواره فیلم صد از میان بیش از ۱۷۰۰ اثر ارسالی به جشنواره، سه فیلم از خراسان جنوبی در دو بخش مسابقه و اکران این جشنواره راه پیدا کرده اند. فیلم حرف های آخر به کارگردانی سینا فایده در بخش مسابقه ملی و دو فیلم یک روز خاص به کارگردانی سمانه عباس پور و نزدیک آسمان به کارگردانی محمد مهدی شیروانی به بخش اکران این جشنواره راه یافته اند. براتی به موضوعات فیلمهای منتخب که به ترتیب اخلاقی، مدافعان حرم و نماز اول وقت است اشاره کرد و گفت: جشنواره فیلم صد یکی از جشنواره های بزرگ کشور است که با شعار سینمای اخلاق در سطح بین المللی توسط حوزه هنری انقلاب اسلامی برگزار می شود و امسال نیز به میزبانی تهران در اسفند ماه سالی جاری برگزار می گردد. نهایه اعلام و مراسم اختتامیه برگزار می گردد.

کارگاه آموزشی «روایت در سینمای مستند» با حضور استاد همایون امامی در حوزه هنری کهگیلویه و بویراحمد برگزار شد. مدیر واحد هنرهای تصویری حوزه هنری کهگیلویه و بویراحمد در گفتگو با ماهنامه «سوره سینما» گفت: این کارگاه آموزشی به مدت دو روز و در راستای سیاست های فرهنگی و هنری حوزه هنری و به منظور ارتقای دانش و بینش هنری هنرمندان و همچنین آشنا شدن با تکنیک های رایج در سینمای مستند برگزار شد. اسحاق آقایی افزود: تعداد ۲۰ نفر از فیلمسازان و مستندسازان جوان استان در این کارگاه حضور داشتند. وی گفت: در این کارگاه مباحثی در ارتباط با شیوه ها و سبک های سینمای مستند، روایت در سینمای مستند، گونه شناسی سینمای مستند، نوشتن طرح و فیلمنامه مستند و... مطرح چندین نمونه فیلم مستند پخش شد. همایون امامی مدرس این کارگاه آموزشی از اساتید دانشگاه و از پژوهشگران، محققان و کارگردانان سینمای مستند کشور است که چندین کتاب در خصوص سینمای مستند تألیف کرده است.

همایون امامی سینمای مستند را در یاسوج روایت کرد

تولید فیلم صد ثانیه ای اولویت اصلی واحد هنرهای تصویری حوزه هنری خراسان جنوبی

مسئول واحد هنرهای تصویری حوزه هنری خراسان جنوبی ضمن قدردانی از هنرمندان فیلمساز استان که در سال ۹۵ اقدام به تولید آثار مختلف در بخش های مستند، داستانی، نماهنگ و انیمیشن داشته اند گفت: تولید فیلم های کوتاه صد ثانیه ای اولویت اصلی واحد هنرهای تصویری حوزه هنری استان است.

محمد براتی افزود: از ابتدای سال بیش از ۵ اثر کوتاه صد ثانیه ای در این مرکز تولید شده که سه فیلم با موضوعات اخلاقی، نماز اول وقت و مدافعان حرم از بین ۱۷۰۰ اثر ارسالی به دبیرخانه یازدهمین جشنواره بین المللی فیلم صد، منتخب حضور در بخش های مسابقه و اکران این جشنواره شده اند.

وی همچنین به اهمیت و ضرورت فیلم های کوتاه ارزشی اشاره کرد و اظهار داشت: امروزه فضای مجازی و شبکه های اجتماعی بخش جدانشدنی زندگی بشر شده و روزانه فیلم ها و کلیپ های کوتاه در عرض چند ثانیه در بین افراد دست به دست می شود که این امر هم یک فرصت است و هم یک تهدید بزرگ. تولید فیلم های کوتاه صد ثانیه ای با مضامین اخلاقی و ارزشی می تواند خلا فرهنگی برخی از شبکه های اجتماعی را پر کند و در مقابل تولیدات ضد دین و غیر اخلاقی که به کرات و با هدف و برنامه ریزی قبلی در فضای مجازی در بین اقشار مختلف مردم منتشر می گردد، قرار بگیرد و یک جریان مثبت و ارزشی را شکل دهد.

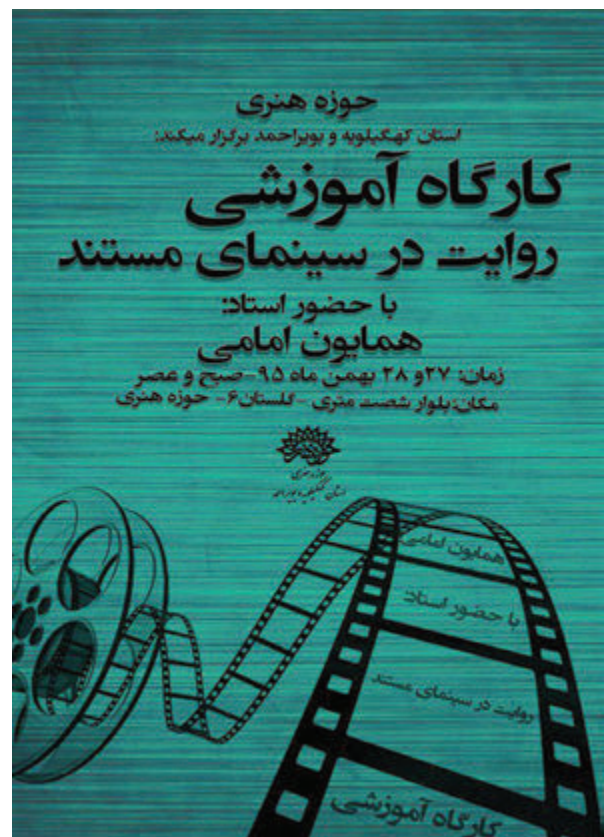
وی در پایان به اهداف اصلی حوزه هنری انقلاب اسلامی اشاره کرد و افزود: ترویج فرهنگ دینی و سبک زندگی اسلامی و ایرانی و همچنین تولید آثار فاخر هنری از اهداف و سیاست های کلی حوزه هنری انقلاب اسلامی است و واحد هنرهای تصویری استان در راستای پیشبرد این اهداف از همه ی هنرمندان و علاقه مندان فیلمسازی دعوت می کند تا با مراجعه به این مرکز و ارائه طرح و فیلمنامه های ارزشی و با کیفیت خود، از حمایت های این واحد بهره مند گردند.

راهیابی دو فیلم از حوزه هنری کهگیلویه و بویراحمد به جشنواره منطقه ای خلیج فارس

دو فیلم از حوزه هنری کهگیلویه و بویراحمد به جشنواره منطقه ای فیلم و عکس خلیج فارس در بوشهر راه یافت. به گزارش روابط عمومی حوزه هنری کهگیلویه و بویراحمد مدیر واحد هنرهای تصویری این مرکز گفت: دو فیلم کوتاه «ته ته» به نویسندگی و کارگردانی سید جواد هادی اصل و فیلم «تنگ بلور» به نویسندگی و کارگردانی علی محمدی از تولیدات حوزه هنری کهگیلویه و بویراحمد به پنجاه و ششمین جشنواره منطقه ای فیلم و عکس خلیج فارس راه یافتند. اسحاق آقایی اضافه کرد: موضوع این دو فیلم دفاع مقدس و خانواده شهدا است. وی گفت: این جشنواره با حضور ۱۱ استان جنوبی کشور از ۸ تا ۱۰ اسفند ماه در شهر بوشهر برگزار می شود. گفتنی است این دو فیلم پیش از این به به بخش نهایی یازدهمین جشنواره بین المللی فیلم صد راه یافته بودند

پخش فیلم «آخر شاهنامه» در انجمن شاهنامه خوانی یاسوج

فیلم کوتاه مستند «آخر شاهنامه» در مراسم شاهنامه خوانی انجمن شاهنامه خوانی یاسوج پخش شد. به گزارش ماهنامه سوره سینما؛ مدیر واحد هنرهای تصویری حوزه هنری این مرکز در این باره گفت: این فیلم به نویسندگی و کارگردانی شریف اسلامی از کارگردانان مطرح استان در این مراسم پخش و سپس مورد نقد و بررسی حاضران قرار گرفت. اسحاق آقایی افزود: این فیلم روایت یک شاهنامه خوان مسن است که تأثیرات شاهنامه در زندگی روزمره را به تصویر می کشد. گفتنی است این اثر مستند تاکنون در جشنواره متعدد ملی موفق به کسب عناوین برتر شده است و در همایش های بسیاری مورد تقدیر قرار گرفته است

با هدف گرامیداشت ایام

سالگرد پیروزی انقلاب

اسلامی صورت گرفت؛

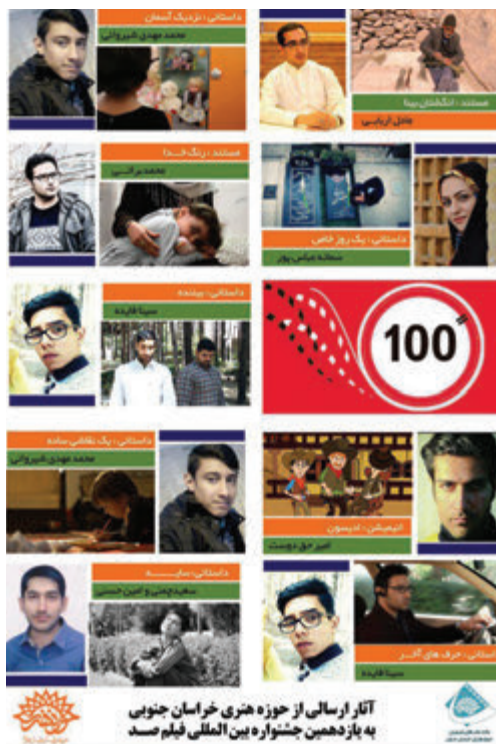
اکران انیمیشن

«گل‌های کاغذی»

برای کودکان در حوزه

هنری خراسان شمالی

مسئول واحد هنرهای تصویری حوزه هنری خراسان شمالی گفت: به مناسبت ایام سی و هشتمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، انیمیشن «گل‌های کاغذی» ساخته مشترک حوزه هنری و صداوسیما استان برای کودکان و دانش‌آموزان اکران شد. به گزارش خبرنگار ما به نقل از روابط عمومی حوزه هنری خراسان شمالی، رضا خدادادی قره‌باشلو، مسئول واحد هنرهای تصویری حوزه هنری استان، با گرامیداشت سی و هشتمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، اظهار کرد: با هدف گرامیداشت ایام الله دهه فجر، فیلم انیمیشن «گل‌های کاغذی» با موضوع انقلاب در سالن سوره حوزه هنری استان برای کودکان و دانش‌آموزان ابتدایی اکران شد. وی با بیان اینکه انیمیشن گل‌های کاغذی تولید مشترک حوزه هنری و صداوسیما خراسان شمالی در سال ۹۱ است، ادامه داد: این فیلم انیمیشن به کارگردانی یاسر خزائی و تهیه‌کنندگی رقیه رضایی، با موضوع انقلاب اسلامی و با تکنیک دوبعدی در یک قسمت ۴۵ دقیقه‌ای تولید شده و هر سال در ایام انقلاب از شبکه‌های سراسری و استانی پخش می‌شود. خدادادی اضافه کرد: انیمیشن گل‌های کاغذی با هدف آشنایی نوجوانان با خاطرات انقلابیون تولید شده و در آن به چگونگی پیروزی انقلاب اسلامی پرداخته می‌شود. وی خاطر نشان کرد: داستان این انیمیشن ماجرای پدری را به تصویر می‌کشد که در شب‌های قبل از انقلاب برای شعارنویسی از منزل خارج می‌شود و این کار کنجکاو پسرش را برمی‌انگیزد. خدادادی افزود: در این انیمیشن علی کنجکاو می‌شود که پدرش شب‌ها به کجا می‌رود و بر همین اساس یک شب با همکاری دوستش رضا دنبال پدرش می‌رود که متوجه می‌شود که یک نفر دیگر هم در تعقیب پدرش است...

بازدید مدیر روابط عمومی شهرداری اصفهان از پردیس چهارباغ، امروز چهارشنبه ۲۰ بهمن ماه

نمایش انیمیشن «گل‌های کاغذی» برای کودکان در حوزه هنری خراسان شمالی در دهه فجر

کارگاه روایت در سینمای مستند همایون امامی در حوزه هنری یاسوج

نشست تخصصی سینمای اسلامی ۲ قزوین با حضور استاد نصرالله تابش

تازه ترین تولیدات هنرهای تصویری حوزه هنری اردبیل

تازه ترین تولیدات هنرهای تصویری حوزه هنری اردبیل اعلام شد. به گزارش ماهنامه سوره سینما؛ تولیدات جدید واحد هنرهای تصویری حوزه هنری استان اردبیل به این شرح است: فیلم داستانی «منده سنه یازیرام» به کارگردانی حمید عزیزی. انیمیشن دست های کوچک به کارگردانی مهدی خروشی. مستند روزی از تاریخ اردبیل به کارگردانی احد بیوته. نماهنگ های موج عشق و احرام سرخ به کارگردانی حسن اسد اوغلو. در ضمن دو تا تولید داستانی آقامعلم. به کارگردانی مهدی شاداب و انیمیشن صلح به کارگردانی نادر محمدی که انجام مراحل نهائی را طی می کند.

مهدی هاشمی، هانیه توسلی، پدرام شریفی، بابک حمیدیان، حامد کمیلی، بهنوش طباطبایی، رضا مولایی
و با حضور آتیلا پسیانی

چاقو

کارگردان:
بهروز شعبانی

تهیه کننده:
سید محمود رضوی

مدیر فیلم برداری: علیرضا برازنده،
فیلمنامه: مسعود احمدیان،
مشاور تهیه: محمد صادق آذین،
مدیر تولید: شهاب علی بخشی،
تدوین: فرامرز هوتیم،
موسیقی: بهزاد عیدی،
طراح صحنه و لباس: آیدین ظریف،
طراحان گریم: فاطمه کمالی، زهرا کمالی،
صدابرداری: کامران کیان ارثی،
طراحی و ترکیب صدا: محمد کشفی

انجمن توسعه سینمای ایران

